

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Dansk Folkepartis Arbejdsprogram

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 2009

Emne:Partiprogram

Partiprogrammer

Program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Kommentar: På omslaget: Arbejdsprogram

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 6

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 7

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 8

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 9

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 10

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 11

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 12

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 13

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 14

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 15

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 16

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 17

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 18

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 19

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 20

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 21

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 22

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 23

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 24

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 25

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 26

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 27

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 28

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 29

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 30

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 31

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 32

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 33

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 34

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 35

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 36

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 37

[Dansk Folkepartis Arbejdsprogram](#) 38

Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	39
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	40
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	41
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	42
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	43
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	44
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	45
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	46
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	47
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	48
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	49
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	50
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	51
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	52
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	53
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	54
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	55
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	56
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	57
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	58
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	59
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	60
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	61
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	62
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	63
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	64
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	65
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	66
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	67
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	68
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	69
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	70
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	71
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	72
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	73
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	74
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	75
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	76
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	77
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	78
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	79
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	80
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	81
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	82
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	83
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	84
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	85

Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	86
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	87
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	88
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	89
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	90
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	91
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	92
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	93
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	94
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	95
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	96
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	97
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	98
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	99
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	100
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	101
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	102
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	103
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	104
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	105
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	106
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	107
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	108
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	109
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	110
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	111
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	112
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	113
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	114
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	115
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	116
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	117
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	118
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	119
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	120
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	121
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	122
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	123
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	124
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	125
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	126
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	127
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	128
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	129
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	130
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	131
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	132

Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	133
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	134
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	135
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	136
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	137
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	138
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	139
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	140
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	141
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	142
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	143
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	144
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	145
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	146
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	147
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	148
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	149
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	150
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	151
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	152
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	153
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	154
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	155
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	156
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	157
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	158
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	159
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	160
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	161
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	162
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	163
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	164
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	165
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	166
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	167
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	168
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram	169

DF Dansk Folkeparti

arbejdsprogram

dit land - dit valg

Dansk Folkepartis Arbejdsprogram
Christiansborg
1240 København K
© 2009
3337 5199 · df@ft.dk
www.danskfolkeparti.dk

Sats og omslag:
Apple Farm Grafik & Reklame

Foto:
Apple Farm fotoarkiv
www.politi.dk
www.folketinget.dk
Bogen er sat med Arial
Trykt hos Rahbek Offset
1. udgave. 1 oplag

Trykt i Danmark 2009

Arbejdsprogram

Indledning	6
1. Et endnu bedre Danmark	8
2. Statens styre	11
3. Kristendommen, folket og etikken	16
4. Finanspolitikken	18
5. Udlændinge-, asyl- og integrationspolitik	21
6. Retspolitik	33
7. Socialpolitik	44
8. Sundhedspolitik	52
9. Den Europæiske Union	60
10. Udenrigs- og Tredjeverdenspolitik	66
11. Uddannelse	72
12. Forskningspolitik	81
13. Miljøpolitik	83
14. Enerkipolitik	87
15. Familie- og forbrugerpolitik	92
16. Idrætspolitik	95
17. Fødevarerpolitik	97
18. Dyrevelfærd	99
19. Børne- & ungepolitik	102
20. Boligpolitik	106
21. Forsvarspolitik	110
22. Kulturpolitik	112
23. Mediepolitik	115
24. Ligestillingspolitik	118
25. Erhvervs politik	121
26. Landbrugspolitik	126
27. Fiskeripolitik	128
28. Arbejds markedspolitik	130
29. Skat og retfærdighed	137
30. IT-politik	140
31. Kommunalpolitik	146
32. Trafikpolitik	148
33. Migration, udvikling og frihed	151
Afslutning	156

Indledning

Fælles værdier - fælles ansvar

Dette er Dansk Folkepartis tredje arbejdsprogram. Det oprindelige udkast var kortfattet og blev skrevet i hast i forbindelse med Dansk Folkepartis stiftelse i 1995. Det første egentlige arbejdsprogram kom til i 1997, mens det andet arbejdsprogram blev vedtaget af folketingsgruppen sommeren før det historiske folketingsvalg i 2001. Nu foreligger Dansk Folkepartis tredje arbejdsprogram som vedtaget af folketingsgruppen.

Dansk Folkepartis Arbejdsprogram må ikke forveksles med Dansk Folkepartis Principprogram, som indeholder Dansk Folkepartis helt generelle, overordnede principper – partiets fundament, som ikke påtænkes ændret.

Arbejdsprogrammet derimod indeholder klart definerede forslag til de kommende års udformning af Danmarks politik og er dermed det daglige arbejdsredskab for Dansk Folkepartis folkevalgte tillidsfolk – hvad enten disse varetager partiets interesser i Folketinget, i Europa-Parlamentet eller i regionsråd og kommunalbestyrelser.

I forhold til Dansk Folkepartis seneste arbejdsprogram fra 2001 er der sket markante ændringer. Dette skyldes det glædelige faktum, at en meget lang række af de forslag, der indeholdtes i 2001-arbejdsprogrammet, nu er gennemført og dermed er blevet en del af lovgivningen eller praksis her i landet. Det er et tydeligt bevis på, hvor stor betydning det fik for Danmark, at Dansk Folkeparti efter valget 2001 blev regeringens parlamentariske grundlag.

I en tid, hvor mange traditionelle værdier angribes, arbejder Dansk Folkeparti for et Danmark, der bygger på fælles værdier og fælles ansvar. Dansk Folkeparti vil fortsat bruge sin politiske indflydelse til at udvikle og forny det danske samfund, og til at forsvare det danske folks selvstændighed og ret til at forme samfundet i overensstemmelse med folkets egne normer.

Muhammedkrisen i 2006 var et uhyggeligt bevis på, at stærke fundamentalistiske kræfter med magt og ved vold og trusler forsøger at underminere Danmarks og hele den vestlige civilisations frihed. Det kan give kuldegysninger at tænke på, hvorledes denne krise ville være blevet håndteret med en socialdemokratisk-radikal regering støttet af venstrefløjen.

Dansk Folkepartis og regeringens klare, urokkelige beslutning om, at frihedsrettighederne ikke måtte trædes under fode af sortsynede religiøse fanatikere, vakte beundring ikke alene herhjemme, men også blandt Danmarks allierede rundt om – ligesom Danmark fik mange nye venner over hele verden.

Dansk Folkepartis Arbejdsprogram

Dansk Folkeparti opfordrer til øget bevidsthed og sammenhold om de værdier, det danske samfund er bygget på. Det er vort fælles ansvar at værne om dem. Kun derved kan vi yde vort bidrag til udviklingen af Danmark og til videreførelsen af et stabilt og retfærdigt samfund.

I dette Dansk Folkepartis tredje arbejdsprogram gennemgår vi den politik, vi vil arbejde for at gennemføre, idet vi samtidig gør nøje rede for det fundament, som Dansk Folkeparti bygger på.

Peter Skaarup
politisk næstformand

Pia Kjærsgaard
partiformand

Kristian Thulesen Dahl
formand for folketingsgruppen

7.

1. Dansk Folkepartis værdier - et endnu bedre Danmark

For os er ytringsfrihed og ligestilling, frisind og tolerance, humor og flid blandt de danske værdier, vi sætter højest. Vi arbejder for et endnu bedre Danmark – præget af samhørighed og sammenhængskraft, ansvarsbevidsthed og frihed, ligestilling og omsorg.

Danmarks udvikling er gennem historien blevet bestemt af vor kultur, det vil sige de værdinormer, den religion, den tro, de holdninger og den adfærd, som landets borgere har valgt og holdt i hævd.

Danmark er blevet til et af de mest frie, lige og rige samfund i verden. Det er sket som resultat af det danske folks flid og sammenhold, og af vores vilje til både at omforme og bruge den kulturelle påvirkning fra det øvrige Europa og USA og til at forsvare og bevare vores egenart og selvstændighed.

Det er danskernes ret og pligt at bevare, forsvare og videregive de afgørende værdier, som vores samfund er bygget på: Frihed og ligestilling, frisind og tolerance, flid og personligt ansvar.

Vi vil forsvare og styrke de danske værdier, der er betingelsen for, at Danmark fremover kan bestå som et frit land, hvor det er værd at leve, og som danskerne kan være stolte af og glade for.

Truslerne mod folkestyret og friheden

Nye udfordringer kalder på nye og tidssvarende løsninger, der er fri af støvede og fastlåste ideologier. Og når en ny tids politik skal formuleres, er det væsentligt at gøre sig klart, hvori truslerne mod Danmarks udvikling ligger:

- Der er stadig for stor afstand mellem de politiske beslutningstagere og befolkningen. Alt for mange vigtige afgørelser træffes bag lukkede døre uden tilstrækkelig folkelig debat og uden folkets støtte. Vælgernes mulighed for at vinde forståelse for og indsigt i de politiske beslutninger forringes, når de får mangelfuld eller ensidig information om beslutningernes nødvendighed, nytte og omkostninger. Den forringelse af historieundervisningen, der er sket i de seneste årtier, fratager store dele af befolkningen mulighederne for at vurdere politikernes indsats i et længere perspektiv og en større sammenhæng.
- Den offentlige sektor har en tendens til altid at vokse sig større – men det er ikke nødvendigvis et udtryk for, at også servicen bliver bedre. Skattestoppet har bestemt haft en gunstig virkning, for det har betydet, at flere arbejdsduelige har fået lyst til at gøre en ekstra indsats. Desværre er der fortsat for mange, der holdes uden for et aktivt liv. Værst er det, når det drejer sig om de unge. Det offentlige skal bruge færrest muligt kroner på forvaltning og flest mulige på serviceydelser

8.

og forbedringer for borgerne, men der har været en tendens til det modsatte. Vi skal sikre, at de penge, der afsættes til borgerservice, også bruges på det, de er tiltænkt.

- Ineffektive og ideologisk skævvredne holdninger til opdragelse og uddannelse har medført en tiltagende normløshed, så mange børn og unge ikke lærer respekt for andre mennesker, forståelse mellem generationerne og arbejdsmoral. Nogle steder er folkeskolens undervisning fortsat præget af ligegyldighed, laden-stå-til og mangel på reelt fagligt indhold. Flid og dygtighed belønnes ikke tilstrækkeligt, og for mange af folkeskolens elever har ikke et reelt udbytte af undervisningen.
- Til trods for, at der blev sat en bremse for den massive indvandningsbølge, som var kendetegnende for Danmark frem til folketingsvalget i 2001 og den deraf følgende ændring af udlændingeloven i 2002, er problemerne med indvandringen stadig meget store og langt fra løst. Den voldsomme indvandring fra lande, der står fjernt fra den danske og europæiske kultur og livsform, har siden 1983 tilført landet en betydelig og støt voksende gruppe af muslimer, hvoraf en del ikke ønsker at blive integreret i Danmark. Fanatiske muslimske imamers indædte kamp for at forhindre deres unge trosfæller i at vælge den danske frihed udgør et større og større problem for Danmark.
- Visse kvarterer omkring de store byer er i dag reelle ghettoer og i perioder kendetegnet ved kriminalitet og almindelig uorden. Analfabetisme og kvindeundertrykkelse er blevet en del af den danske hverdag. Mange indvandrere fra ikke-vestlige lande begår volds- og berigelseskriminalitet, i en mængde der ligger adskillige gange højere end danskernes. Mange af indvandrerne er præget af en religion, en kultur og vaner, som har gjort deres egne samfund fattige, ufrie og utålelige at leve i. Det danske rets- og socialvæsen, som er udformet efter danske normer, er ofte ikke i stand til at dæmme op for disse påvirkninger, og indvandrerens underhold, rejser, undervisning, sundhed og belastning af politi, retsvæsen og forvaringsinstitutioner påfører danskerne milliardudgifter. En af Danmarks hovedopgaver de kommende årtier er en vellykket integration af de mennesker, der er kommet hertil. Det kræver, at vi stiller klare krav til disse mennesker, og at de viser vilje og evne til at opfylde disse krav. Det er udlændingene, der skal tilpasse sig Danmark og danskerne – ikke omvendt.
- Udbygningen af Den Europæiske Union hen imod en forbundsstat med stadig større besluttende myndighed over medlemslandene indebærer en indskrænkning af dansk selvbestemmelse og en udhuling af demokratiet. Det er Den Europæiske Unions mål at lade selvstændige nationer afløse af ensartede delstater, og en fortsat strøm af direktiver og forordninger sørger for, at de fælles institutioner i Bruxelles holdes i stadig vækst på bekostning af staternes selvbestemmelse. Dansk Folkeparti betragter det som farligt og skadeligt at nedbryde landenes identitet.

- Et identitetsløst, multikulturelt Europa vil ligge åbent for antidemokratiske og voldelige bevægelser.
- Store, europæiske lande har traditionelt stilet mod en dominerende indflydelse på hele Europa. Gennem opbygning af stærke, centrale unionsinstitutioner, initiativer til sindelagskontrol og en beslutningsproces hvilende på flertalsafgørelser bliver den egentlige demokratiske indflydelse sat ud af spillet. Udviklingen mod en europæisk stat er i modstrid med det europæiske og internationale samarbejde mellem frie og selvstændige stater, som det store flertal af de europæiske folk ønsker. Over halvdelen af danskerne siger nej til unionssammensmeltningen, og der er derfor hverken demokratisk legitimitet eller folkelig opbakning bag en dansk tilslutning til flere udvidelser af Den Europæiske Unions beføjelser.

Dansk Folkeparti forpligter sig til at arbejde for at finde nye politiske løsninger, som imødegår truslerne mod Danmark og mod landets stabile og gode udvikling. Vi hævder ikke, at der findes hurtige og lette løsninger – men vi agter pragmatisk, vedholdende, og på folkestyrets grund at arbejde frem mod vores mål.

10.

2. Statens styre

Monarkiet

Danmark er verdens ældste kongedømme. Monarkiet er en væsentlig del af vores politiske og kulturelle historie, og kongemagten er blevet et vigtigt og elsket symbol på det danske folks sammenhold. Som danskere forbinder vi folkets og landets identitet med Kongehuset, som vi viser stor loyalitet. Til gengæld har Kongehuset en naturlig forpligtelse til at værne om folkets og landets selvstændighed – en opgave, som den kongelige familie udfører med stor forståelse og indlevelse.

Ifølge Grundloven er Danmarks regeringsform indskrænket-monarkisk, hvilket betyder, at Kongehusets overhoved er ansvarsfri og udøver sin magt gennem regeringen. Selvom Grundloven fastslår, at den lovgivende magt er hos dronningen og Folketinget i forening, er realiteten, at dronningen (i betydningen Kongehusets overhoved) ikke har politiske beføjelser og derfor ikke kan afvise eller ændre en af Folketinget vedtaget lovgivning.

I en verden under forandring er det vigtigt for mennesker at have et sikkert ståsted i en kultur, i et land, som rummer de værdier, folket værdsætter. Danmarks Kongehus er en betydningsfuld del af vores egenart som danske. Hvis vi mister vores egenart og sammenhold og vor ret til at bestemme over egne anliggender, ophører vi med at eksistere som nation.

Rigsfællesskabet

Dansk Folkeparti vil til stadighed overordnet arbejde for at bevare og styrke Kongeriget Danmarks beståen som et frit og selvstændigt land, ligesom vi ønsker at bevare, styrke og udbygge Rigsfællesskabet med Grønland og Færøerne.

Dansk Folkeparti modsatte sig som det eneste parti den helt urimelige grønlandske selvstyrelov af 2009, som indebærer, at Grønlands Selvstyre alene kommer til at profitere på eventuelt olieforekomst, imens Danmark fortsat må betale bloktilskud.

Grundlovsændring

Danmarks Riges Grundlov af 1953 danner et fuldt tilstrækkeligt forfatningsretligt grundlag for udøvelsen af samfundets styrende funktioner. Dansk Folkeparti vil derfor værne om den nuværende Grundlov og afviser enhver tanke om at ændre Grundloven. Grundloven er selve fundamentet for det danske folkestyre. Grundloven sikrer ytringsfriheden, forsamlingsfriheden og alle andre friheder og rettigheder, som danskerne nyder. Grundloven er også garanti for, at der ikke ved simpelt flertal i Folketinget kan afgives suveræniteten til mellemfolkelige myndigheder. Grundloven sikrer, at suverænitetsafgivelse kun kan finde sted, hvis det har opbakning af fem sjettedele af Folketingets medlemmer, eller hvis det er vedtaget af almindeligt flertal og efterfølgende godkendt ved et folketingsvalg.

Folkeafstemninger

Dansk Folkeparti ønsker at styrke og forny folkestyret i respekt for Grundloven, blandt andet ved indførelse af mere direkte demokrati. Der bør gennemføres adgang for borgerne til at få vejledende folkeafstemninger, både lokalt og nationalt. Dansk Folkeparti mener, at såfremt mindst 50.000 vælgere ved deres underskrift anmoder herom, skal et hvilket som helst emne sendes ud til landsdækkende folkeafstemning.

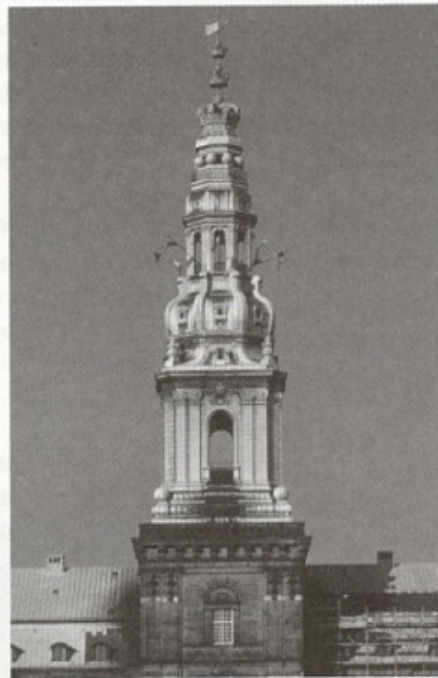
Valgret

Dansk Folkeparti mener, at kun danske statsborgere og nordiske statsborgere, der har haft fast ophold her i landet i tre år, skal have valgret og være valgbare ved kommunale valg. Andre udenlandske statsborgere skal ikke kunne deltage i kommunale valg eller kunne opnå valg.

Danske statsborgere, der har ophold i udlandet, skal i videst muligt omfang ligestilles med fastboende personer og så vidt muligt kunne afgive stemme ved folketingsvalgene, eksempelvis når tilknytningen til Danmark er bevaret ved opretholdelse af skattepligt til Danmark.

Folketing og regering

Dansk Folkeparti anser det for væsentligt, at Folketingets rolle i forhold til regeringen styrkes i de kommende år. Adgangen til offentlige høringer bør i større omfang kunne benyttes i Folketingets arbejde, både for at sikre en større åbenhed i lovgivningsarbejdet og for at styrke Folketingets kontrollerende funktion. Ved sådanne høringer bør ikke kun ministre, men også embedsmænd, kunne indkaldes. Forklaring i et folketingsudvalg bør afgives under strafansvar.

Ministerier, der er under mistanke for at have krænket loven, bør ikke ved at iværksætte interne undersøgelser eller advokatundersøgelser kunne afskære Folketinget eller Rigsrevisionen fra at udøve en samtidig indsats.

Høj lovkvalitet

Lovgivningen skal være af høj kvalitet og må aldrig lide under, at mængden af nye love er stærkt forøget i de senere år. Hyppige lovændringer, mere kompliceret regulering og flere bemyndigelser til ministeren eller forvaltningsorganer til at fastsætte administrative forskrifter på grundlag af rammebestemmelser må ikke føre til, at alle andre end eksperterne mister overblikket.

Dansk Folkeparti mener, at retssikkerhed også omfatter kvalitet, forståelighed og sammenhæng i lovgivningen. Det lovforberedende arbejde skal derfor styrkes, blandt andet ved mere effektivt at inddrage uafhængige sagkyndige i udarbejdelsen af love. Større lovreformer kræver omhyggeligt forarbejde og må ikke jages igennem som hasteløsninger. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at regering og folketing i højere grad end hidtil lytter til berørte organisationer, befolkningsgrupper og virksomheder, før lovforslagene udarbejdes og fremsættes.

Arkivlov

Arkivloven bør ændres, så alle arkivoplysninger bliver offentligt tilgængelige efter 10-15 års forløb. Længere tilgængelighedsfrist bør kun kunne fastlægges af rigsarkivaren med godkendelse fra et særligt arkivnævn, sammensat af en dommer og uafhængige forskere. Statens arkiver bør ikke kunne modtage privat arkivmateriale, hvortil der ønskes en længere adgangsfrist end de normale 10-15 år, medmindre rigsarkivaren og det særlige arkivnævn anbefaler det. Forlængede tilgængelighedsfrister bør altid kunne efterprøves af domstolene.

Frihedsrettighederne

I et retssamfund er det afgørende at sikre det enkelte menneskes frihedsrettigheder og retssikkerhed. Statsmagten er ikke ufejlbarlig. Statens magt kan føre til overgreb mod borgerne.

Dansk Folkeparti lægger meget stor vægt på, at statsmagtens myndighedsudøvelse til enhver tid sikrer borgernes grundlæggende rettigheder, og at der er tilstrækkelige retlige garantier for og kontrol med statsmagtens indgreb i borgernes handlemuligheder.

Dansk Folkeparti understreger betydningen af, at regeringen til enhver tid tager overholdelsen af Grundlovens frihedsrettigheder og de øvrige menneskerettigheder meget alvorligt. Ved enhver form for myndighedsudøvelse bør staten holde sig for øje, at dens opgave ikke er at begrænse eller regulere den enkelte borgers rettigheder, men at værne og beskytte rettighederne, eksempelvis i beskyttelsen af boligens ukrænkelighed. Overalt, hvor de grundlovssikrede rettigheder eller andre grundrettigheder kommer i fare, bør Folketinget udforme lovgivningen sådan, at der sikres effektiv domstolskontrol med myndighedernes handlemåde.

Menneskerettighederne skal sikre det enkelte menneskes grundlæggende rettigheder i forholdet til stat og medborgere. Menneskerettighederne må ikke misbruges i den politiske agitation, eksempelvis som argument for at begrænse ytringsfriheden, nedbryde nationalstaterne eller de enkelte landes suverænitet.

Ingen religiøse love skal nogensinde kunne bruges som begrundelse for at tilsidesætte det danske folkestyre og Grundlovens friheds- og menneskerettigheder. Den demokratiske lovgivningsproces og demokratisk vedtagne love skal til enhver tid have forrang frem for religiøse traditioner eller normer.

Ytringsfrihed, foreningsfrihed og forsamlingsfrihed

Dansk Folkeparti vil værne om ytringsfriheden, foreningsfriheden og forsamlingsfriheden. Disse rettigheder har været og er fortsat af afgørende betydning for udviklingen af det danske folkestyre. Enhver begrænsning i disse rettigheder rummer risiko for meningscensur og overgreb fra magthaverne.

Dansk Folkeparti lægger vægt på, at det i det politiske liv altid anerkendes, at folkestyre forudsætter meningsudveksling og ikke altid fører til enighed.

Et politisk flertal bør i et folkestyre aldrig betragte sig selv som politisk korrekt og affærdige andres opfattelser som underlegne. En regering, der nedgør eller afviser meninger, der deles af store dele af befolkningen, misbruger sin regeringsmagt, skaber tvivl om folkestyrets idé og danner kløfter i befolkningen. Dansk Folkeparti vil – uanset om partiet er i opposition eller regeringsbærende – altid beskytte befolkningens ret til på folkestyrets grund at ytre sig privat, i forsamlinger, i trykte eller andre medier og til at samle sig i foreninger og andre organisationer, der arbejder for at fremme ethvert lovligt formål.

Dansk Folkeparti vil sikre, at private og offentlige ansættelsesforhold ikke fører til begrænsning af ytringsfriheden.

Både private og offentlige arbejdsgivere skal vise tolerance og respektere deres ansattes ytringsfrihed. Offentligt ansatte skal være berettiget til i skrift og tale at fremføre deres politiske synspunkter og kritik af myndigheder, uden at det kan misbruges til at skade deres karriere eller medføre andre repressalier mod de pågældende.

Foreninger, der virker ved eller søger at opnå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bør – i overensstemmelse med Grundlovens regel – opløses ved dom. Dette gælder ikke mindst en organisation som Hizb ut-Tahir, der støtter terror og opfordrer til drab.

Dansk Folkeparti vil gennem den politiske debat og lovgivningen modvirke foreninger, bevægelser og enkeltpersoner – også politiske og religiøse – der udfører eller opfordrer til kriminalitet, krænker menneskerettighederne, f.eks. ved overgreb mod kvinders og børns rettigheder, yder økonomisk støtte til terrorbevægelser, eller har som deres erklærede mål at afskaffe folkestyret.

Der bør ikke i et folkestyre være plads til foreninger, der virker for at undergrave folkestyrets egne principper og de demokratiske idealer. Af samme grund bør det være udelukket, at staten yder økonomiske bidrag til eller på anden måde understøtter organisationer eller grupper, der modvirker eller direkte bekæmper folkestyret og de grundlovssikrede institutioner eller samarbejder med udenlandske terrororganisationer.

Det kommunale selvstyre

Dansk Folkeparti vil bevare det kommunale selvstyre og advarer mod, at staten pålægger kommunerne nye opgaver, uden at de nødvendige finansielle forudsætninger er til stede. Dansk Folkeparti vil ikke acceptere, at offentlige opgaver overvæltes på kommunerne i et sådant omfang, at det bliver en trussel mod det kommunale selvstyre. Til gengæld skal kommunerne levere den service og løse de opgaver, som Folketinget pålægger dem. Dansk Folkeparti vil således arbejde for at gennemføre, at der indføres minimumsstandarder på det sociale område, således at der bliver den samme sikkerhed for ordentlig service, uanset hvilken kommune en borger bosætter sig i.

3. Kristendommen, folket og etikken

I Grundlovens § 4 hedder det: "Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten." I Grundlovens § 6 hedder det: "Kongen skal tilhøre den evangelisk-lutherske kirke."

Dansk Folkeparti vil værne om folkekirkens grundlovssikrede rettigheder. Folkekirken, den evangelisk-lutherske kirke, er og skal fortsat være det danske folks kirke, hvor præsterne har forkyndelsesfrihed. Det er vigtigt at slå fast, at vi i Danmark har grundlovssikret religionsfrihed, men ikke religionslighed. Det betyder, at alle borgere frit kan praktisere den religion, de måtte ønske, men at kun den evangelisk-lutherske kirke er og bør være understøttet af staten.

Kristendommen har århundreders hævd i Danmark og er uadskillelig fra befolkningens liv. Den betydning, kristendommen har haft og har, er markant. Dette gælder, selv om det danske samfund i dag er verdsliggjort. Det vil sige, at vores samfund trods kristendommens store betydning er båret af demokratisk lovgivning, hvor loven står over religion.

Mange deltagere i den offentlige debat har igennem de seneste årtier argumenteret for, at kulturelle forskelle skyldes fortidens fejltagelser, og at fordi alle mennesker er lige, er ingen holdninger bedre end andre, og at alle religioner derfor også må være lige.

For Dansk Folkeparti er det vigtigt at slå fast, at religion, tro, værdinormer, traditioner, sædvaner og holdninger er altafgørende for ethvert samfunds udvikling. Det er kun i den jødisk-kristne, vesterlandske kulturkreds, at det er lykkedes at gøre op med middelalderens verdenssyn. Det er kun i den jødisk-kristne kulturkreds, at det er lykkedes at skabe den frihed og tolerance, som er grundlaget for demokratiet, og det er kun hér, at respekten for menneskets rettigheder er grundfæstet.

Vi står i dag over for kræfter, som prøver at give begreberne en ny betydning. Tolerance skal nu betyde vilje til at acceptere det snæversyn, der præger de fundamentalistiske religioner – ikke mindst islam, som i de seneste årtier er vandret ind i Danmark og har skabt sekteriske miljøer uden solidaritet med det danske samfund.

Dansk Folkeparti ønsker at bekæmpe den del af den offentlige mening, som hævder, at tolerance betyder modstand over for alle grænsedragninger, og som ønsker, at nedbrydning af skel mellem mennesker kræver et forbud mod at se og tale om de forskelle, der eksisterer mellem mennesker fra vidt forskellige kulturer. Den kulturradikale modstand mod gamle normer og autoriteter har udviklet sig til en afvisning af vores egen kulturelle baggrund og de moralske og etiske normer, som Danmark bygger på. Den europæiske civilisation er bygget på et opgør med religiøs fanatisme og fordømmelse. Den kendsgerning er vigtig for forståelsen af konflikten mellem vores civilisation

og indvandrede civilisationer, som ikke har gennemgået reformationer.

Tolerance må aldrig fortolkes som et forbud mod at vurdere og kritisere værdinormer og traditioner, der efter vestlig standard er dybt kritisable, og som vi indtil for få år siden aldrig havde forestillet os at skulle opleve i Danmark. Det gælder også, selv om disse værdinormer og traditioner gives en religiøs begrundelse.

Vi ønsker religions-, tanke-, tros- og ytringsfrihed for alle grupper i Danmark, men vores forpligtelse som nation angår først og fremmest den danske kultur og dens kristne idégrundlag. Denne forpligtelse kan kun varetages i Danmark. Vi har derimod ingen pligt til at fremme andre landes religioner, kulturer eller sprog. Vi har heller ingen forpligtelse til at afstå fra at beskytte vores kulturelt bestemte tro, normer, traditioner og holdninger.

Kendskabet til den jødisk-kristne tankeverden, som har præget udviklingen i de seneste 2000 år, er forudsætningen for at forstå den danske og europæiske kultur og for at forstå idéerne bag det moderne samfund og de institutioner, der for os er en selvfølgelig del af hverdagen. Og det er også forudsætningen for at forstå andre trosretninger og samfundsindretninger og relatere disse til Danmark og dansk historie.

Vi ønsker muligheden for at videreudvikle samfundet på en måde, der tillader os at leve i den ånd og med de værdier, som vi af erfaring ved er de eneste, der kan skabe et demokratisk og menneskeværdigt samfund.

4. Finanspolitikken - rammen om samfundets udvikling

Finanspolitikken samler beslutningerne om fastlæggelse af de offentlige indtægter og udgifter og er således styrende for al offentlig aktivitet, ligesom beslutningerne både direkte og indirekte påvirker den private sektor.

Finanspolitikken påvirker den økonomiske aktivitet i samfundet. Finanspolitiske tiltag kan således være med til at øge eller sænke aktiviteten. Offentlige investeringer kan anvendes for at sætte gang i hjulene og reduktion i den offentlige sektor, eller skat-testigninger kan have den modsatte effekt i tilfælde, hvor der er behov for at dæmpe væksten.

Samtidig fastlægger finanspolitikken rammerne for den omfordeling, der foregår i samfundet. Når der i Danmark opkræves topskat af høje indtægter, medens der udbetales sociale ydelser til personer, der ikke kan forsørge sig selv, sker der en omfordeling fra de mere velhavende til mindrebemidlede.

Det er en ufravigelig betingelse for, at samfundet fungerer harmonisk, at de finanspolitiske beslutninger udformes i nøje overensstemmelse med samfundets pengepolitik, strukturpolitik og indkomspolitik.

Dansk Folkeparti mener, at det er en afgørende forudsætning for Danmarks eksistens som selvstændig nation, at samtlige disse politikområder besluttet af danske politikere og Nationalbanken. Det er hovedårsagen til, at Dansk Folkeparti har afvist - og fortsat vil afvise - Danmarks deltagelse i den fælles europæiske mønt, Euro'en. Dropper vi Kronen, flytter vi den økonomiske magt over Danmark til udenlandske politikeres og embedsmænds hænder.

Dansk Folkeparti ønsker fornyelse af mange forhold i det danske samfund, men vi understreger, at vi kun vil give parlamentarisk støtte til ændringer, som er grundigt overvejet og nøje planlagt, og som ikke anfægter landets økonomiske stabilitet.

I 1970'erne og 1980'erne gennemførte Folketingets daværende flertal en økonomisk politik med store statslige underskud i stedet for at iværksætte de nødvendige økonomiske og politiske reformer. Det efterlod Danmark med en meget stor gæld, som år for år påførte de danske skatteydere store rentebetalinger. Siden regeringsskiftet i 2001 er der ført en økonomisk politik med Dansk Folkepartis støtte, der har gjort det muligt at afdrage statsgælden i et højt tempo. Den langsigtede ansvarlighed nødvendiggør, at vi fortsat skal blive ved med at afdrage gælden, og derfor skal vi føre en politik, der sikrer det årlige overskud på statens budget.

Dansk Folkeparti vil således ikke udsætte afbetalingen af offentlig gæld, fordi det skubber afdragsbyrden over på den kommende generation, og det kan vi ikke være be-

kendt. Men hensynet til afviklingen af den offentlige gæld må ikke sætte alt andet i stå. Investeringer i uddannelse, forskning og infrastruktur er således også vigtige forudsætninger for, at der fremover er råd til at sikre danskerne velfærd, velstand og vækst.

Dansk Folkeparti understreger, at et moderne samfund forudsætter en effektiv og velfungerende offentlig sektor og en sund økonomisk balance.

For at borgerne fortsat vil vise vilje til at betale en forholdsvis høj indkomstskat, er det nødvendigt, at befolkningen føler, at den del af indkomsten, der tilfalder offentlige myndigheder, også anvendes på en fornuftig måde. Forudsætningen for at kunne opretholde velfærdsstaten er, at samfundet fortsat bærer præg af en høj grad af solidaritet og sammenhængskraft. Hvis borgerne får en fornemmelse af, at personer lukrerer uretmæssigt på de offentlige ydelser, reduceres viljen til at betale en høj indkomstskat. Det samme er tilfældet, når indvandrere kommer til landet og straks får del i de offentlige ydelser, som danskerne i årevis har betalt skat for at kunne finansiere.

Dansk Folkeparti ønsker at føre en finanspolitik, der sikrer forbindelsen mellem det, borgerne betaler til den offentlige sektor, og det, som borgerne ønsker, at den offentlige skal levere.

Dansk Folkeparti ønsker ændringer af den offentlige sektors indsats på fire områder:

a) Overførselsindkomsterne

De offentlige overførselsindkomster til mennesker mellem 18 og 67 udgør en stor og voksende andel af de offentlige budgetter. En mere aktiv arbejdsmarkedspolitik, bedre og mere målrettet uddannelse og øget kontrol med omgåelse af den gældende lovgivning kan mindske andelen. Socialt dårligt stillede og syge skal sikres gode og stabile levevilkår, men mennesker, som ikke har reelt behov for offentlig støtte, skal om muligt tilskyndes til at klare sig selv.

b) Den offentlige sektor som attraktiv arbejdsplads

I en tid, hvor manglen på arbejdskraft snarere end overskud af arbejdskraft vil være fremtidens udfordring, er det nødvendigt for den offentlige sektor at kunne konkurrere med private virksomheder om den arbejdskraft, der er til rådighed. Det seneste årtis mindskede søgning til eksempelvis lærer-, hjemmehjælper-, og sygeplejeuddannelsen – tre uddannelser målrettet ansættelse i det offentlige – er bekymrende. Årsagen er manglende lyst blandt mange unge til at blive ansat i den offentlige sektor. Uden en holdningsændring vil mange opgaver i det offentlige ikke blive løst i fremtiden. Det skal være attraktivt, spændende og udviklende at arbejde i det offentlige. Samtidig skal offentlige myndigheder naturligvis kun lægge beslag på den nødvendige arbejdskraft for at løse de opgaver, der påhviler det offentlige. Det offentlige skal være en effektiv og attraktiv arbejdsplads for fremtidens unge. Det vil kræve nytænkning og opgør med gamle dogmer, men det er Dansk Folkeparti også parat til.

c) Indvandringen i finanspolitikken

Med regeringsskiftet i 2001 fik Dansk Folkeparti mulighed for at ændre den danske udlændingepolitik markant i positiv retning. Tilstrømningen af udlændinge uden rimeligt opholdsgrundlag (til Danmark) er reduceret dramatisk gennem opstramning af asyl- og familiesammenføringsregler samt stramninger af reglerne for tildeling af permanent opholdstilladelse og statsborgerskab. Omkostningerne ved at hjælpe flygtninge i deres nærområde frem for i Danmark er væsentligt mindre. Denne kurs skal derfor fastholdes i årene fremover. Det er bedre både for flygtningene og for Danmark, at hjælpen sker lokalt, hvor kulturen ikke er så fremmed for flygtningene, som tilfældet er i Danmark. Derfor er det vigtigt, at denne kurs også fastholdes i årene fremover.

Endnu er en stor gruppe af de indvandrere og efterkommere, der er kommet til landet over de sidste 30 år, ikke blevet integreret ordentligt i det danske samfund. En del af disse indvandrere og efterkommere lever af offentlig forsørgelse, er involveret i kriminelle aktiviteter eller har direkte afsmag for det danske samfunds værdier og tiltrækkes af islamistiske strømninger. Dansk Folkeparti vil tilskynde de indvandrere og efterkommere, der ikke ønsker at tage del i det danske samfund og tilegne sig danske værdier og normer, til at rejse hjem. De indvandrere og efterkommere, der ønsker at indgå positivt i det danske samfund, skal tilskyndes og hjælpes til at finde deres plads i samfundet.

d. Bedre offentlig service

En række offentlige serviceopgaver er blevet udskudt og forringet under indtryk af presset fra voksende overførselsindkomster og den øgede indvandring, der fandt sted især fra 1983 til 2002. Ved at reducere de offentlige udgifter på nogle områder vil det være muligt både at forbedre sundhedsvæsenet, retsvæsenet, politiet og ældreomsorgen og samtidig undgå at forhøje skattetrykket og gerne over tid reducere skattetrykket.

Siden regeringsskiftet i 2001 har Dansk Folkeparti medvirket til at opruste den offentlige sektor, eksempelvis gennem forbedringer i sundhedsvæsenet og ældreplejen og en oprustning af retsvæsenet via tilførsel af ekstra betjente og flere fængselspladser. Dansk Folkeparti vil også i fremtiden prioritere forbedringer af ældreomsorgen, sundhedsvæsenet, retsvæsenet, politiet og forholdene for de socialt dårligst stillede højt.

5. Udlændinge-, asyl- og integrationspolitik

Danmark har gennem hele sin historie modtaget kulturelle påvirkninger fra verden omkring os. Disse påvirkninger omfatter hele den vestlige kulturkreds. Nogle påvirkninger er sket ved, at der er indvandret mennesker fra vore nabolande til Danmark og er blevet en del af den danske befolkning. Ydre påvirkninger er gennem hele vor historie blevet bearbejdet og formet til en del af det danske folks egenart, og sådan vil det også fortsætte i årene fremover. En begrænset indvandring til Danmark går næppe ud over sammenhængskraften i samfundet.

Gennem de sidste årtier af det 20. århundrede har befolkningsekspllosionen, den manglende økonomiske og sociale udvikling i den tredje verden samt militære konflikter imidlertid medført en meget stor indvandring til den udviklede verden, herunder til Danmark. Denne indvandring er ikke udtryk for et naturligt samkvem mellem mennesker fra forskellige kulturer. Vandringerne er en ulykkelig følge af, at en række lande uden for den vestlige kulturkreds ikke magter at skabe en bæredygtig udvikling, og at deres samfundsforhold derfor er ude af balance.

Dansk Folkeparti mener, at løsningen på disse problemer ikke kan findes i en indvandring fra den tredje verden til Danmark. Danmark er danskernes land. Vores lille lands fortsatte eksistens som et stabilt demokrati er betinget af, at vores befolkningssammensætning ikke ændres vidtgående. Løsningen på den tredje verdens problemer findes alene i en udvikling af landene selv - de kan kun få stabile forhold ved at overtage væsentlige kulturtræk fra den vestlige verden, dvs. frihed, demokratisering, ligestilling, oplysning, økonomiske reformer og begrænsning af befolkningstilvæksten.

Vi vil gerne dele ud af vores viden om, hvordan økonomisk og social udvikling og stabilitet skabes, men vi vil ikke påtvinges indvandring af mennesker, som forkaster det kulturgrundlag, der har skabt vores land, og som ikke kan forsørge sig selv.

En fortsættelse af de seneste årtiers indvandring fra lande uden for den vestlige kulturkreds, kombineret med indvandrerens ofte højere fødselshyppighed, kan inden for de nærmeste årtier få vidtrækkende, ødelæggende virkninger ikke blot for Danmarks befolkningssammensætning, men for hele samfundsstrukturen og sammenhængskraften.

Dansk Folkeparti vil arbejde for at øge forståelsen for, at ethvert samfunds udvikling er bestemt af det samlede indhold af dets kultur, og vi vil modarbejde ethvert forsøg på at skabe et multikulturelt eller multi-etnisk samfund i Danmark, dvs. et samfund, hvor en betydelig befolkningsgruppe er tilhængere af en anden kultur end vores. At gøre Danmark multi-etnisk indebærer en risiko for, at udviklingsfjendtlige, reaktionære kulturer vil nedbryde vores hidtil stabile, homogene samfund. Vi kan påvirke et vist antal mennesker fra fremmede kulturer, men en indvandring af den størrelse og sammensætning, vi har set i de sidste årtier af det 20. århundrede og begyndelsen af det 21. århundrede, kan ikke integreres. Mange indvandrere ønsker at videreføre deres egen kultur, og det kan få samme følger her som i indvandrerens hjemlande. Specielt har det vist sig vanskeligt at integrere flygtninge og indvandrere, med muslimsk baggrund. Det har intet med tolerance at gøre at være overbærende over for intolerancen. Der findes intet samfund i verden, hvor en fredelig integration af muslimer i en anden kultur har været mulig, og det er uansvarligt at påføre Danmark et kultursammenstød, som risikerer at medføre meget alvorlige følgevirkninger. Den vestlige verden må se i øjnene, at vi lever i en periode, hvor overbefolkning og lettere rejsemuligheder har igangsat egentlige økonomisk betingede folkevandringer. Det nødvendiggør, at vore samfund må beskytte sig mod at blive løbet over ende.

Danmark er et lille område med en homogen kultur, der internationalt set er meget særegen, og vi taler et sprog, der ikke forstås af ret mange. Omfordelingsprincippet og lighedstanken bag vores velfærdsmodel er fuldkommen uforståelig for de fleste kulturer. USA, Australien og tidligere kolonimagter som Frankrig, Spanien og Storbritannien har sprog, der tales i store områder, og virker derfor tiltrækkende på indvandrere med et forholdsvis højt uddannelsesniveau. Det er også åbenbart, at store kulturnationer har en bedre mulighed for at konkurrere med indflydelsen fra f.eks. den arabiske kultur. Indvandringen til Danmark har fra begyndelsen ikke været baseret på selektive principper. Fx stillede vi end ikke krav om, at gæstearbejderne, der kom i 1960'erne, skulle kunne læse og skrive på deres eget sprog, og det offentlige havde heller ikke integrationsprogrammer for dem. Integrationen var ikke eksisterende og præget af en laden-stå-til-holdning. Danmark har modtaget en stor andel af mennesker, som kom fra meget afsides områder med et livssyn og kulturer, der - også efter standarden i deres egne lande - er meget reaktionære. Men det forholdsvis begrænsede antal, der kom i 60'erne, gjorde opgaven lettere.

Det er naturligt og forståeligt, at det enkelte menneske ønsker sig en bedre og rigere tilværelse og vil søge derhen, hvor det lettest lader sig gøre at opnå en bedre levestandard. Det er derimod ikke nogen naturlov, at enkelte af verdens lande, herunder Danmark, tilsidesætter hensynet til sine egne borgere for at opfylde drømmene hos de individer, der tilfældigvis er kommet ind på dette lands territorium. Det er en helt igennem ineffektiv og irrationel måde at drive nødhjælpsarbejde på, som ganske vist skaber arbejde i hjælpeindustrien i Danmark, men som ikke forandrer noget af betydning ved ulighederne i verden. Der er ingen som helst logik i at bruge milliarder af kroner på at forsøge en brøkdel af verdens fattige i Danmark, hvoraf langt fra alle viser tegn på at være taknemmelige for hjælpen. Der er ingen logik i, at vi forandrer vores samfund radikalt, så leveforholdene tilpasses mennesker, der er flygtet eller immigreret fra levevilkårene, hvor de kom fra. Det er ikke Danmark, der er noget galt med, det er ikke dansk kultur eller samfundsstruktur, der trænger til at laves om - i så fald ville så mange mennesker ikke komme hertil og forsøge at få opholdstilladelse. Dansk Folkeparti vil ikke acceptere, at de overgreb på mennesker, som er udbredte i en række fremmede kulturer, videreføres i Danmark.

Flygtninge versus indvandrere

Dansk Folkeparti skelner mellem flygtninge og indvandrere. Efter vores opfattelse defineres flygtninge som udlændinge, der kan anerkendes som flygtninge efter FN's flygtningekonvention og som principielt skal rejse hjem, når den trussel, de er flygtet fra, ikke længere er til stede. Indvandrere definerer vi som udlændinge, der ikke er flygtninge eller familiesammenførte til flygtninge, men er kommet til Danmark for at arbejde eller er blevet gift med en dansker, og som vil leve deres liv her på danskernes betingelser.

Flygtninge

Dansk Folkeparti anerkender, at Danmark yder asyl til mennesker, som er forfulgt af politiske, religiøse eller racemæssige årsager. Her må vi gøre vores, og det må andre lande også gøre.

FNs flygtningekonvention fra 1951 skal tolkes strikt, og det skal tale imod en asylsøgers ansøgning, hvis vedkommende på sin vej til Danmark er rejst gennem lande, der også har tiltrådt flygtningekonventionen, men har undladt at indgive asylansøgning der. Således skal en person, der har rejst gennem lande som fx Tyrkiet, Grækenland, Italien, Frankrig og Tyskland for derefter at indgive asylansøgning i Danmark, ikke have sin asylansøgning godkendt. Vedkommende har forspildt muligheden ved ikke at søge asyl i første sikre land, som vedkommende er kommet til. Denne undladelse underbygger formodningen om, at vedkommende indgiver asylansøgning i Danmark ud fra et velfærdsmotiv, hvilket ikke er et gyldigt asylmotiv i henhold til flygtningekonventionen.

Som hovedregel skal flygtninge hjælpes i deres nærområde eller i lande indenfor deres egen kulturkreds. Danmark kan yde økonomisk hjælp til repatriering af flygtninge, som har asyl i Danmark.

Siden oprettelsen i 1949 har Europarådets kerneværdier været arbejdet for at fremme demokrati, retsstaten og respekten for menneskerettigheder. Lande, der er medlem af Europarådet, har alle hver især udstedt garantier for, at de ikke forfølger mennesker af de grunde, der er nævnt i rådets menneskerettighedskonvention. Denne garanti må bevirke, at alle, der kommer til Danmark fra Europarådets medlemslande og søger asyl, afvises.

Det forhold, at der er uroligheder i dele af asylansøgerens hjemland, skal ikke berettige til asyl i Danmark. Asylansøgeren skal sendes tilbage til den del af hjemlandet, hvor det er muligt at opholde sig. Fx har det under hele Irak-konflikten været muligt for irakere at opholde sig i den nordlige del af Irak og Kurdistan.

Asylansøgere skal have deres asylansøgning behandlet hurtigt. I forbindelse med indgivelse af asylansøgning underskriver ansøgeren en erklæring om at ville bidrage med alle relevante oplysninger til Udlændingesservice, herunder at ville underskrive eventuelle rejsedokumenter i forbindelse med et afslag på asylansøgningen og efterfølgende udsendelse. Nægter asylansøgeren at medvirke med oplysninger, afvises asylansøgningen som useriøs. Under sagsbehandlingen indkvarteres asylansøgeren på et asylcenter og modtager offentligt underhold, men er ellers selv ansvarlig for sin fritid og for sine eventuelle medrejsende børns opdragelse og undervisning. Dog kan det offentlige støtte børnenes modersmålsundervisning, indtil sagen er afgjort.

Asylansøgere skal ikke integreres

Asylansøgere skal ikke påbegynde nogen form for integration i det danske samfund før det er afgjort, om asylansøgeren skal have asyl i Danmark. Asylansøgere skal ikke have ret til at tage arbejde eller til at studere. Begår asylansøgeren brud på dansk lovgivning under asylbehandlingen, skal asylansøgningen afvises. Tildeles asylansøgeren flygtningestatus, forpligtes vedkommende til at følge et integrationsprogram. Integrationsprogrammet har alene til formål at lære flygtningen dansk og gøre vedkommende selvforsørgende og nettobidragydende til samfundet og er tillige en forudsætning for at kunne opfylde betingelserne for eventuel familiesammenføring.

Bliver der fred i flygtningens hjemland i løbet af de første syv år, skal flygtningen rejse hjem igen. Det er derfor også vigtigt, at flygtningen er forberedt på denne situation under integrationsforløbet.

Afviste asylansøgere

En afvist asylansøger, der har fået endeligt afslag på sin asylansøgning, skal udrejse straks, evt. med assistance fra politiet. Hvis den afviste asylansøger nægter at udrejse, er dette et udtryk for, at denne ikke accepterer demokratiet og retssamfundets afgørelser. Ved offentlig omtale af en udvisningssag, hvori den afviste asylansøger, dennes familie, talsperson eller advokat medvirker, skal det være muligt for Udlændingesservice at oplyse pressen om sagens indhold og substans, uagtet at personfølsomme oplysninger dermed offentliggøres.

Danmark skal til stadighed have fokus på hjemsendelse af afviste asylansøgere, herunder ved tvang. Afviste asylansøgere, hvorom myndighederne kan formode vil modsætte sig udsendelse og gå under jorden m.v., kan af politiet anbringes i et lukket udrejsecenter.

Kun midlertidig opholdstilladelse til flygtninge

Principielt skal flygtninge kun tildeles midlertidig opholdstilladelse. Danmark er ikke forpligtet af flygtningekonventionen til at give flygtninge tidsubestemt (permanent) opholdstilladelse. Straks forholdene i hjemlandet ændrer sig til det bedre, skal opholdstilladelsen inddrages, og flygtningen og dennes familie skal pålægges at rejse hjem. Til hjemreisen kan der ydes repatrieringsstøtte. Hjemsendelsen skal om nødvendigt ske med tvang. Lovændringen fra 2002 om at stille krav om 7 års ophold mod tidligere 3 år for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, er et skridt i den rigtige retning, men Dansk Folkeparti mener, at muligheden for tidsubestemt opholdstilladelse til flygtninge skal helt ophæves.

Så længe den nugældende lovgivning giver mulighed for tidsubestemt opholdstilladelse til flygtninge, skal også flygtninge opfylde de alle krav, der til enhver tid stilles.

Ferieflygtninge

Flygtninge, der rejser på ophold i det land, de hævder at være forfulgt i - såkaldte "ferieflygtninge"- skal straks have deres flygtningestatus inddraget og udvises.

Starthjælp

Anerkendte flygtninge skal alene oppebære starthjælp indtil de bliver selvforsørgende, og skal ikke før efter ophold i 7 år inden for de seneste 8 år være berettiget til kontanthjælp. Flygtninge skal gøre sig klart, at deres fremtid ikke er i Danmark, men i et fremtidigt fredeligt hjemland, naboland eller andet land, hvor de kan være med til at sikre en bedre fremtid for sig selv.

Ingen ulandsbistand til lande, der ikke vil modtage egne borgere

Lande, der nægter at modtage egne borgere, skal ikke modtage ulandsbistand eller anden hjælp fra Danmark, og Danmark skal internationalt arbejde for, at der lægges maksimalt pres på landene for at få dem til at modtage egne borgere. Danmark skal arbejde for at indgå aftaler med nabolande til flygtningeproducerende lande med henblik på at kunne sende afviste asylansøgere til disse lande. Der skal kunne ydes økonomisk støtte til etablering af centre i nærområdet. Danmark skal i internationale fora arbejde for, at flygtningeproblemer løses i nærområdet. Dansk bistandshjælp skal have førstehedsrang til løsning af sådanne opgaver.

Selvom flygtninge har et konventionskrav på familiesammenføring - på familiens enhed - tolker Dansk Folkeparti ikke konventionen sådan, at Danmark er udelukket fra at stille krav i familiesammenføringssager. Som udgangspunkt mener Dansk Folkeparti, at flygtninge ikke skal have positiv særbehandling, men skal opfylde de samme krav til

familiesammenføring som alle andre. Se nærmere under punktet familiesammenføring.

Kvoteflygtninge

Dansk Folkeparti anerkender den frivillige aftale med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge fra 1978 om, at Danmark årligt tager et antal kvoteflygtninge. Siden 1989 har kvoten været på 500, og siden 2005 har kvoten kunnet bruges fleksibelt, og vægten er blevet lagt på kvoteflygtninge, der har et integrationspotentiale i Danmark. Dansk Folkeparti vil ændre genbosætningen af kvoteflygtninge således, at kvoteflygtningen alt overvejende genbosættes i deres egen nærområde og ikke flyves til Danmark. Mange FN-flygtninge, der opholder sig i flygtningelejre, ved end ikke hvad Danmark er, og vil blive glade for at blive genbosat i deres eget kulturområde.

Uledsagede flygtningebørn anbringes på et lukket flygtningebørnehjem, hvor de så vidt muligt modtager undervisning, der passer til den enkelte. Når barnet fylder 18 år, udvises barnet til hjemlandet.

Danmark skal til stadighed tilskynde herboende flygtninge til at vende tilbage til deres hjemland, også selvom det er mange år siden flygtningen har fået opholdstilladelse i Danmark. Der kan ydes repatrieringsstøtte, ligesom der kan ydes mikrokreditter til etablering af erhvervsvirksomhed i hjemlandet.

Indvandrere og integration

Indvandrere er ikke flygtninge, men andre udlændinge, der af forskellige årsager bor i Danmark, fx fordi de arbejder her eller er blevet gift med en dansker eller herboende udlænding.

Før ændringerne af udlændingeloven af 1983 frembød integrationen af udlændinge ikke væsentlige problemer. Antallet af udlændinge her i landet var meget begrænset, og størstedelen var statsborgere fra de nordiske lande, Nordamerika og Europa, - altså mennesker fra den vestlige, kristne kulturkreds, som havde let ved at indpasse sig i det danske samfund og yde værdifulde bidrag til landets udvikling.

Efter udlændingeloven i 1983 kan væksten i antallet af udlændinge i Danmark næsten udelukkende henføres til flygtninge og indvandrere fra tredjeverdenslande, dvs. lande uden for Norden, Europa og Nordamerika. Langt de fleste tilhører trossamfund og kulturer, der ligger langt fra det demokratiske og kristne livssyn.

Der bor allerede mange udlændinge i Danmark, der har fået opholdstilladelse, herunder tidsbestemt opholdstilladelse, på grundlag af en lovgivning, der gennem årtier har været forfæjlet i forhold til befolkningsflertallets ønsker. Mange af disse "gamle" indvandrere savner helt elementære kundskaber og er - selv i deres eget land - hæmmet af et forældet menneskesyn og mangel på tolerance over for anderledes tænkende. Væksten blandt denne befolkningsgruppe fortsætter og stiller samfundet over for store udfordringer i de kommende årtier. Sammenhængskraften i samfundet er truet.

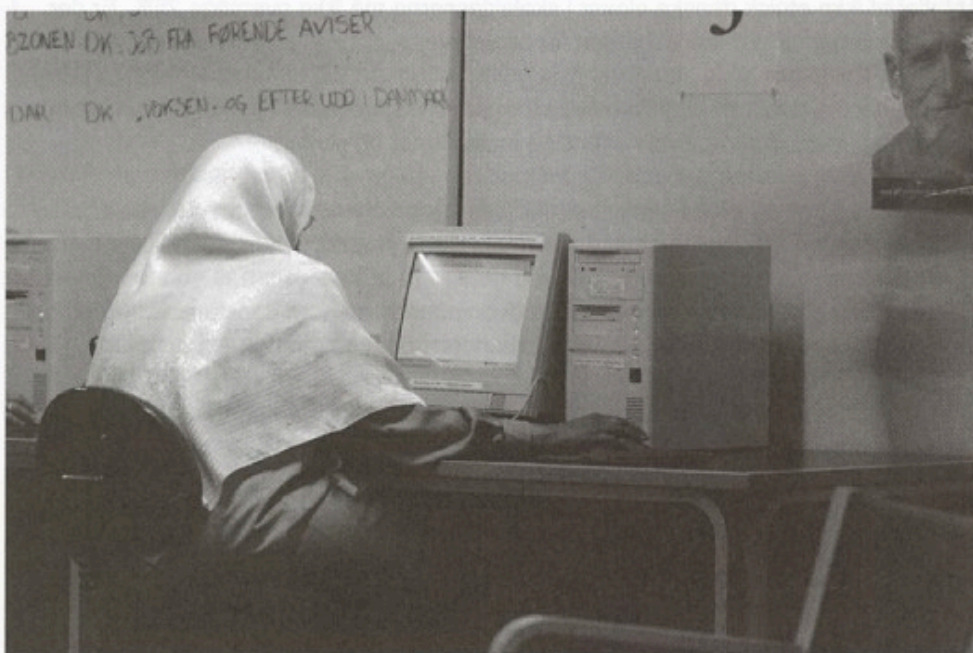
Vellykket integration

Dansk Folkeparti finder det helt afgørende at understrege, at tilstrømningen af mennesker fra fremmede kulturer må ophøre som den første betingelse for at komme videre med en forstandig integrationspolitik. Siden 2002 er væksten i antallet af udlændinge, der får opholdstilladelse i Danmark på baggrund af en asylansøgning, faldet drastisk grundet regeringens og Dansk Folkepartis politik, hvilket er et stort skridt i den rigtige retning. Den udvikling skal fastholdes og er forudsætningen for, at sammenhængskraften i samfundet bevares.

Integrationsprocessen har gennem årtier haft det overordentlig svært, fordi det politiske flertal før 2001 i årevis ignorerede problemets eksistens. Dansk Folkeparti har siden 2002 medvirket til og taget ansvar for at gennemføre en integrationslovgivning, der er sammenhængende og fremadrettet.

En vellykket integrationslovgivning skal have til formål, at indvandrere indgår i samfundslivet på linie med danske statsborgere. Det betyder, at indvandrere skal deltage i uddannelse og inddrages på arbejdsmarkedet, i erhvervslivet og i fritids- og kulturaktiviteter på lige fod med danskere. Det er væsentligt, at pågældende indvandrere lever op til de samfundsnormer og spilleregler, der gælder i det danske samfund, og selv yder en aktiv indsats for at blive nyttige samfundsborgere.

Indvandrere skal tilbydes et integrationsprogram, der indeholder undervisning i dansk, i danske samfundsf forhold m.v. Integrationsprogrammet skal sætte indvandrereren i stand til at begå sig i Danmark og i til at blive selvforsørgende.

27.

Væksten af efterkommere efter flygtninge og indvandrere i Danmark øges meget hurtigt, og i de større byer er hele boligområder mere eller mindre domineret af ikke-etniske danskere. Vi skal ikke tillade, at der opstår et parallelt samfund i Danmark med muslimske værdier og normer, herunder Sharia-lovgivning eller andre muslimske skikke.

Ghettoer

Ghettoer befolket med indvandrere, flygtninge og efterkommere til disse, hvor hovedparten enten er arbejdsløse eller på overførselsindkomster, og mangler brugbare kompetencer for at kunne komme ind på jobmarkedet, udgør et alvorligt problem og er en alvorlig hæmsko for en vellykket integration.

Desuden er ghettoen i mange tilfælde en motor for vold, kriminalitet og optøjer begået af indvandrerbander. Det skal være trygt for både politi, redningsmandskab og almindelige borgere at færdes i ghettoområder. Ghettoer skal ikke regeres af gadens parlament. Arbejdet med at løse ghetto problemerne skal prioriteres højt.

Ingen særbehandling af indvandrere

Enhver form for særbehandling af indvandrere afskaffes. Det være sig offentlig betaling i forbindelse med forplejning, bolig, hospitalsbehandling, modersmålsundervisning m.v.

Krav om halal-slagt kød, særlige bade- og omklædningsrum, bederum, fri på muslimske helligdage mv. skal ikke imødekommes. Under muslimernes ramadan skal vi ikke tolerere, at skolebørn ikke må spise, da det ødelægger koncentrationen.

Antallet af ikke-etniske danske elever i skoleklasserne må ikke overstige 25%. Er der flere, ødelægger det undervisningen for alle elever.

Det muslimske tørklæde er et symbol på kvindeundertrykkelse og skal derfor bekæmpes og forbydes, eksempelvis i offentlige institutioner og skoler.

Friskoleloven bør ændres således, at der alene ydes økonomisk støtte til skoler, der underviser inden for rammerne af danske værdier og dansk kultur.

I Dansk Folkeparti er vi parate til at sikre ovenstående med en decideret lov på området, idet vi vurderer, at kommunerne ikke håndterer dette godt nok.

Offentlig støtte til private interesseorganisationer på flygtningeområdet, herunder Dansk Flygtningehjælp, skal ophæves.

Udvandring

De indvandrere, der ikke kan eller vil lade sig integrere i det danske samfund, skal i videst muligt omfang tilbydes at indgå i repatrieringsprogrammer, der har til formål, at de i løbet af kortere tid forlader Danmark og vender tilbage til deres eget hjemland eller til et andet land.

Illegale indvandrere

Illegale indvandrere, som pågribes i Danmark, hjemsendes straks. I tilfælde hvor de pågældende nægter at give oplysninger om deres identitet, anbringes de i lukkede centre, indtil de positivt medvirker og kan udsendes, om nødvendigt med tvang.

Den illegale indvandring og herunder den organiserede menneskesmugling har i de seneste år under gået et voldsomt opsving. Handel med kvinder indgår i skræmmende omfang i udnyttelsen af mennesker fra den tredje verden og Østeuropa. Forsøgene på at etablere et internationalt samarbejde for at standse den illegale indvandring skal intensiveres og grænsebevogtningen må forstærkes. Dansk Folkeparti er modstander af dansk deltagelse i den del af Schengen-aftalen, som har medført en nedlæggelse af personkontrollen ved grænserne mellem de europæiske lande.

Jobkortordning og Green-card

Siden regeringsskiftet i 2001 har der været fuld fart på dansk økonomi. I en situation med lav arbejdsløshed og mangel på arbejdskraft er Dansk Folkeparti tilhænger af jobkortordningen, der giver opholdstilladelse til udlændinge, som kan fremvise et konkret jobtilbud med en større årlig aflønning i brancher, hvor der ikke er mangel på arbejdskraft. Hvor der er mangel på arbejdskraft, er det i orden med jobkortet.

Dansk Folkeparti støtter tillige velfærdsaftalen fra 2006 med green-card ordningen, der giver særligt kvalificerede udlændinge uden konkret jobtilbud, men med gode forudsætninger for beskæftigelse, mulighed for at få opholdstilladelse i en afgrænset periode med henblik på at søge arbejde i Danmark.

Familiesammenføring

Dansk Folkeparti mener, at det efter ansøgning skal være muligt for danskere eller herboende udlændinge at få tilladelse til familiesammenføring i Danmark.

Dansk Folkeparti støtter 24-års reglen, der betyder, at begge ægtefæller skal være over 24 år for at kunne familiesammenføres i Danmark, og ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark skal være større end deres samlede tilknytning til et andet land. At den herboende er dansk eller nordisk statsborger, har tidsubegrænset (permanent) opholdstilladelse eller er anerkendt flygtning, bor fast i landet, råder over egen bolig af rimelig størrelse, kan forsørge sin udenlandske ægtefælle, stille en økonomisk sikkerhed på 100.000 kr. - mod i dag godt 50.000 kr., til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til ægtefællerne, samt ikke har modtaget offentlig hjælp til forsørgelse inden for de seneste 3 år mod i dag 1 år.

Desuden skal ægteskabet kunne anerkendes efter dansk ret, og ægteskabet skal være indgået frivilligt efter parternes eget ønske. Ægteskabet må ikke være indgået pro-forma med det formål at opnå opholdstilladelse for den ene af ægtefællerne.

Parterne skal tillige underskrive en integrationserklæring. Ansøgeren skal erklære,

at han eller hun efter bedste evne vil deltage aktivt i sin egen og eventuelle børns danskuddannelse og integration i det danske samfund. Den herboende skal erklære, at han eller hun efter bedste evne vil deltage aktivt i ansøgerens og eventuelle børns danskindlæring og integration i det danske samfund. Underskrives erklæringen ikke, gives der afslag på familiesammenføring. Efterledes erklæringen ikke efterfølgende aktivt, skal det kunne føre til, at familiesammenføringstilladelsen inddrages.

Visse kulturer har en familiestruktur, der er væsentlig anderledes fra dansk og vesterlandsk. Udlændingenservice skal i videst muligt omfang anvende dna-undersøgelse til efterprøvelse af slægtskab samt aldersundersøge ansøgere fra sådanne kulturer.

Dansk Folkeparti har været drivkraften i indførelsen af den test i dansk og dansk samfundsforhold forud for familiesammenføring, der blev indført i 2007. Testen tages i hjemlandet og er en betingelse for indrejsetilladelse til Danmark. Formålet er, at den familiesammenførte kan forstå hverdagsudtryk og besvare simple spørgsmål på dansk samt have en grundlæggende viden om det danske samfund, herunder normer og værdier, inden familiesammenføringen finder sted i Danmark.

Der indføres et familiesammenføringsgebyr, der dækker en del af Udlændingenservices omkostninger ved sagsbehandlingen. Gebyret sættes til 10.000 kr. og indbetales sammen med indgivelse af ansøgning.

Dansk Folkeparti mener ikke, at flygtnings konventionsmæssige ret til familiesammenføring udelukker, at de stilles over for samme ovennævnte test som alle andre.

De nordiske lande

Der gælder særlige regler mellem de nordiske lande, der betyder, at nordiske statsborgere frit kan bosætte sig i et andet nordisk land. Udlændingelovgivningerne i landene er derudover meget forskellige. Fx er reglerne i Sverige for at få svensk statsborgerskab ekstremt lempelige sammenlignet med de danske regler. Dansk Folkeparti vil ikke acceptere, at nordiske regler om fri bosætning bruges til at underminere dansk udlændingelovgivning.

Visum

En udlænding skal kunne få visum til Danmark i en kort periode på tre måneder. Et visum gælder til besøg og er ikke en arbejdstilladelse.

I dag er et visum til ét Schengenland et visum til alle Schengenlande. Dansk Folkeparti ønsker at styrke systemet, så der i forbindelse med udstedelse af visum optages foto, fingeraftryk og dna, og at oplysningerne lagres i en fælles database med adgang for alle Schengenlandene, således at det er muligt efterfølgende at spore personer og afvise indgivne asylansøgninger.

Verdens lande er inddelt i tre visumgrupper; turistlandegruppen, immigrationslande-

gruppen samt asyllandegruppen, for hvilke der gælder forskellige retningslinier.

Dansk Folkeparti mener, at der ikke skal udstedes visum til personer fra den sidstnævnte gruppe, med mindre der er tale om helt særlige tilfælde, og for den næstsidste gruppe betinget af blandt andet en økonomisk garanti på 100.000 kr. mod i dag godt 50.000 kr.

Der skal ske en registrering af personen, når denne ind- og udrejser af Schengenområdet. En person, der er indrejst på visum og som udnytter opholdet her til at indgive ansøgning om asyl, skal have ansøgningen afvist. De registrerede data skal endvidere stilles til rådighed for medlemslandene til forebyggelse og efterforskning af international kriminalitet og terror.

Overtrædes betingelserne for visumet skal det medføre omgående udvisning af Danmark samt indberetning af den pågældende som uønsket til Schengen-informationsstyret.

Generelt om udlændinge i Danmark

Alle udlændinge, der opholder sig i Danmark, hvad enten vedkommende er her i transit, i forbindelse med arbejde, som turist eller som fastboende, skal være i besiddelse af gyldigt pas med en gyldighed på mindst ét år.

Alle former for opholdstilladelser kan administrativt inddrages, såfremt grundlaget for tilladelsen ikke længere er til stede, hvis tilladelsen er givet på baggrund af urigtige oplysninger, hvis udlændingen begår kriminalitet i Danmark, eller begår kriminalitet i udlandet, der ville medføre udvisning i Danmark.

Udlændinge, der med rette kan mistænkes for støtte eller medvirken til terror- eller samfundsomstyrtende organisationer eller aktiviteter - kan uden begrundelse nægtes indrejse og ophold i Danmark, ligesom en allerede tildelt opholdstilladelse kan inddrages.

Indfødsret

Som udgangspunkt for at diskutere begrebet indfødsret er det vigtigt at konstatere, at det at tilhøre en nation forudsætter, at man indgår i det fællesskab, som binder nationens borgere sammen: Fælles sprog, et fælles sæt af værdier, fælles grundsyn, skikke, der er udviklet gennem historien og en adfærd, nationens borgere føler sig trygge ved. Mennesker, der ikke deler de fælles værdier - eller som direkte modarbejder dem - kan ikke optages i fællesskabet. Følgelig bør statsborgerskabet kun gives til integrerede indvandrere, der tilslutter sig Danmarks Riges Grundlov og som værdsætter og efterlever demokratiske spilleregler, hvilket også betyder, at de respekterer vedtagne love og regler og ikke sætter fremmede religiøse forskrifter højere end de demokratiske beslutninger. Grundloven fastslår, at det er Folketinget, som ved lov kan tildele en udlænding indfødsret (statsborgerskab). Indtil 2001 var et politisk flertal årsag til, at titusinder af udlændinge opnåede dansk indfødsret på et spinkelt grundlag - ofte kunne ansøgere

ikke engang tale dansk. Efter 2001 har Dansk Folkeparti haft afgørende indflydelse på betingelserne for at få dansk indfødsret. Det har betydet, at antallet af udlændinge, der her erhvervet dansk indfødsret, er faldet, og at de udlændinge, der får dansk indfødsret, kan tale dansk på et vist niveau samt har et grundlæggende kendskab til Danmark og danske samfundsforhold.

I dag er det hovedreglen, at man erhverver dansk indfødsret ved at blive optaget i den lov om indfødsret, der vedtages af Folketinget, eller for nordiske statsborgere ved at afgive en erklæring. Den tidligere generelle mulighed for at erhverve dansk indfødsret ved at afgive en erklæring til statsamtet inden det fyldte 23. år, er takket være Dansk Folkeparti afskaffet - bortset fra for nordiske statsborgere.

Betingelserne for at få dansk indfødsret er skærpet betydeligt efter 2001. Reglerne omfatter i dag længden af ansøgerens ophold i Danmark, kriminalitet, gæld til det offentlige, dansk kundskaber dokumenteret ved prøve, samt kendskab til danske samfundsforhold, dansk kultur og historie dokumenteret ved bevis for en særlig indfødsretsprøve.

Det bør betragtes som noget særligt at opnå dansk indfødsret. Der skal normalt kun kunne ansøges om tildeling af statsborgerskab, når følgende betingelser er opfyldt:

- ansøgeren skal have haft mindst 10 års opholdstilladelse
- ansøgeren må ikke have været idømt frihedsstraf mere end 3 måneder (i dag 1 år)
- ansøgeren skal have opfyldt alle forpligtelser over for det danske samfund
- ansøgeren skal ved sit arbejde have bidraget positivt til det danske samfund
- ansøgeren skal have bestået en mundtlig og skriftlig prøve i det danske sprog og en skriftlig prøve i almen viden om dansk kultur, danske samfundsforhold og danmarks historie
- ansøgeren skal underskrive en erklæring om at ville overholde dansk lovgivning

Dansk Folkeparti ønsker, at indfødsretslovgivningen udformes således, at det danske statsborgerskab kan ophæves ved dom, hvis vedkommende begår grov kriminalitet, eller har medvirket ved eller deltaget i terrorhandlinger i Danmark eller i udlandet. Den tildelte indfødsret skal under alle omstændigheder ophæves, hvis det konstateres, at væsentlige urigtige oplysninger er afgivet i forbindelse med ansøgningen.

Gebyret for indgivelse af ansøgning om dansk indfødsret forhøjes fra 1.000 til 10.000 kr.

6. Retspolitik

Dansk Folkeparti lægger afgørende vægt på, at det danske samfund fortsat udvikler sig som et retssamfund med respekt for det enkelte menneskes rettigheder og den enkelte borgers retssikkerhed.

Offentlige myndigheder er ikke i sig selv udstyret med nogen magtfuldkommenhed, men skal til enhver tid bygge sit arbejde på overholdelse af retsregler under domstolenes kontrol. Et retssamfund skal beskytte borgerne mod vilkårlighed, regelløshed og magtmisbrug fra myndighederne, og mod overgreb fra private.

Hvis borgerne skal opleve retssikkerheden som et vigtigt demokratisk gode i hverdagen, er det nødvendigt, at Folketinget giver politi, anklagemyndighed og domstole klare retsregler og tilstrækkelige økonomiske ressourcer at arbejde med.

Lov og orden

Opretholdelse af lov og orden er af den allerstørste betydning i et moderne retssamfund, og Dansk Folkeparti vil arbejde for, at forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet tillægges større betydning i de kommende år. Dansk Folkeparti finder derfor, at det er vigtigt, at vi har et velfungerende politi.

Dansk Folkeparti mener, at der over en længere årrække er sket en uheldig optrapning og forråelse af kriminaliteten på en række områder. Det gælder bl.a. så alvorlige forbrydelser som drabs-, volds-, seksual- og narkotikforbrydelser. Nye former for kriminalitet har udviklet sig, ikke mindst på grund af den organiserede internationale mafiakriminalitet, som blandt andet omfatter narkokriminalitet, menneskesmugling over grænserne og handel med prostituerede kvinder. Der er også grund til at opprioritere indsatsen mod dyremishandling og ulovlig dyrehandel.

Dansk Folkeparti har taget en lang række initiativer for at forebygge alvorlig kriminalitet, ligesom vi har krævet strengere straffe for en række af disse lovovertrædelser som f.eks. seksuelle overgreb mod børn.

Siden regeringsskiftet i 2001 har Dansk Folkeparti haft væsentlig indflydelse på rets-

politikken, og vi har været med til at gennemføre en række tiltag på retsområdet, som skal sikre borgerne en tryggere tilværelse fremover. Der er dog stadig meget, der skal gøres.

Dansk Folkeparti vil fortsat arbejde for, at vi her i landet bliver bedre til at forebygge kriminalitet. En væsentlig måde at opnå dette på er at sikre, at der er arbejde til alle. Her er vi nået langt. Den succesfulde økonomiske politik, Dansk Folkeparti og regeringen har ført i årene efter regeringsskiftet i 2001, har været stærkt medvirkende til at sikre høj beskæftigelse og en meget lav arbejdsløshed. Et andet vigtigt tiltag er udlændingepolitikken. Indvandrere fra ikke-vestlige lande og deres efterkommere begår mere kriminalitet end danskere og personer med oprindelse i vestlige lande. Den strammere udlændingepolitik virker således også kriminalitetsforebyggende.

Vi må dog konstatere, at forebyggelse ikke kan stå alene. Uanset hvor gode muligheder, samfundet tilbyder borgerne, er der altid nogen der vil bryde loven. Og desværre ser vi meget alvorlige voldsforbrydelser med knive og andre våben, ligesom seksualforbrydelser desværre også ofte forekommer.

Forbrydelser - især forbrydelser mod liv og legeme - kan under ingen omstændigheder tolereres, og Dansk Folkeparti anser det som selvfølgeligt, at et retssamfund som det danske effektivt forebygger, efterforsker og straffer kriminalitet. Dansk Folkeparti vil fortsat arbejde for, at sådanne forbrydelser straffes hårdere end det er tilfældet i dag.

Dansk Folkeparti har som ambition, at antallet af alvorlige forbrydelser skal falde mærkbart inden for få år. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der opstilles konkrete mål og handlingsplaner for nedbringelsen af antallet af lovovertrædelser på vigtige nøgleområder, f.eks. voldsforbrydelser, voldtægtsforbrydelser og bandekriminalitet. Gennemførelsen af sådanne handlingsplaner kræver, at Folketinget tør beslutte væsentlige ændringer i lovgivningen, herunder bl.a. i straffelovgivningen og strafferetsplejen. Derudover er det nødvendigt, at Folketinget gennem øgede bevillinger stiller de nødvendige ressourcer til rådighed for politi, anklagemyndighed, domstole og kriminalforsorg. Endvidere skal et offensivt oplysningsarbejde tydeliggøre, at forbrydelser af disse typer i fremtiden vil blive straffet strengere.

Schengen-aftalen

Dansk Folkeparti ønsker, at Danmark udtræder af de dele af Schengen-aftalen, som forbyder Danmark at have pas- og toldkontrol ved de danske grænser. Den manglende personkontrol ved grænserne medfører øget grænseoverskridende kriminalitet og mere ulovlig immigration mellem medlemslandene. Dansk Folkeparti ønsker derfor grænsekontrollen genoprettet, ligesom vi ønsker skærpede visumregler for at forhindre fri passage fra de øvrige Schengen-lande ind i Danmark.

Politi, anklagemyndighed og kriminalitetsbekæmpelse

Den øgede terrortrussel og den stigende bandekriminalitet stiller større krav til politi og

anklagemyndighed. Dansk Folkeparti vil derfor til stadighed arbejde for, at der tilføres de nødvendige bevillinger og gives de bedste rammebetingelser til ordensmagten, således at danskerne kan sikres en tryk tilværelse. Hvis der ikke sikres de nødvendige bevillinger, mindskes politiets mulighed for effektivt opklaringsarbejde, og befolkningens tillid til retssamfundet udhules.

Dansk Folkeparti mener, at den nuværende politilovgivning skal erstattes af en egentlig lovgivning om kriminalitetsbekæmpelse, der kan udgøre et tidssvarende lovgrundlag for politiets arbejde. Lovgivningen bør fastlægge rammerne for effektiv bekæmpelse af kriminalitet, både på traditionelle områder, og når det gælder organiseret kriminalitet.

Politiets tryghedsskabende indsats skal prioriteres højt, så politiet af befolkningen opleves som en vigtig, effektiv, nærværende og hjælpsom del af den offentlige administration. Politiet skal være langt mere synligt i gadebilledet, både gennem patruljering til fods, i bil og ved etablering af nærpolitistationer.

Politiet bør være nærværende i alle egne af landet, og kommunerne bør have adgang til at øve reel indflydelse på politiets arbejde, f.eks. gennem formaliseret dialog om opgaveprioritering og om nærpoliets indsats. Landpolitiet bør styrkes ved forøgede bevillinger.

For at lette politiets opklaringsarbejde vil Dansk Folkeparti arbejde for, at politiet får bedre muligheder for at kunne benytte anonyme vidner og politiagenter i kriminalitetsbekæmpelsen. Dansk Folkeparti ønsker i større udstrækning at tillade adgang til videoovervågning af offentlige steder, hvor der ofte færdes store menneskemængder. Dette vil både bidrage til at formindske kriminaliteten og lette opklaringen af forbrydelser, herunder terrorisme.

Politiets Efterretningstjeneste bør være rustet med de tilstrækkelige ressourcer til at kunne overvåge den grænseoverskridende kriminalitet og terrororganisationer, der rækker ind i Danmark. Dansk Folkeparti har lagt vægt på, at Politiets Efterretningstjeneste udrustes mandskabsmæssigt og teknologisk til at kunne håndtere den øgede terrortrusel, når vi har indgået flerårsaftaler for politiet og anklagemyndigheden. Vi vil fortsat arbejde for, at efterretningstjenesten får tilført de nødvendige ressourcer til at imødegå terrortruslen, ligesom vi vil arbejde for at efterretningstjenesten får bedre betingelser at arbejde under.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at dansk politi kan samarbejde med andre landes politimyndigheder. Samtidig advarer Dansk Folkeparti dog mod dannelsen af et europæisk forbundspoliti, som tilsidesætter det danske politis myndighed og beføjelse. I Danmark er det dansk politi og ikke andre, der skal stå for ordenshåndhævelsen.

Det er også nødvendigt, at anklagemyndigheden nyder stor tillid i befolkningen, og klager bør derfor ikke behandles af anklagemyndigheden selv. Dansk Folkeparti vil

arbejde for, at Folketinget udpeger et uvildigt udvalg, der kan efterprøve de mere alvorlige klager over anklagemyndigheden og sikre en bedre folkelig kontrol med dette vigtige myndighedsområde.

Domstolene

Domstolene har været stærkt bundet af deres historiske tilknytning til Justitsministeriet og har kun sjældent været kritisk overfor statsmagten. Kontrollen med loves grundlovmæssighed har først i de senere år vundet bedre fodfæste. Tredelingen af samfundsmagten i den lovgivende, den udøvende og den dømmende myndighed opleves derfor af mange ikke som en realitet.

Dansk Folkeparti ønsker ikke en særskilt domstol til afgørelse af forfatningsmæssige spørgsmål, men ser gerne, at Højesterets stilling som forfatningsdomstol befæstes.

Der er behov for, at der udnævnes flere dommere, der ikke har deres baggrund i justitsministeriet eller centraladministrationen i øvrigt, men har erfaring som advokater, fra erhvervslivet eller fra den kommunale eller amtskommunale/regionale administration.

Lovgivningen bør sikre, at retsmøder kun ledes af personer, der har opnået udnævnelse som dommer. Det er ikke tilfredsstillende fra et retssikkerhedssynspunkt, når en betydelig del af alle domme afsiges af dommerfuldmægtige og konstituerede dommere, der ikke senere opnår udnævnelse til dommere. Grundlovens forudsætning om, at alle domme afsiges af dommere, bør altid opfyldes.

Dansk Folkeparti vil fastholde det folkelige element i retsplejen, og vi vil derfor bevare brugen af domsmænd og nævninge i straffesager. Det skal medvirke til, at domfældelser er i samklang med befolkningens retsfølelse. Dansk Folkeparti finder således ingen grund til at ændre på retsplejelovens bestemmelser vedrørende udtagelse af nævninge og domsmænd.

Fogedretterne har kompetence til at udsætte en lejer/andelshaver, som ikke betaler sin leje/boligafgift til tiden. Fogdens kompetence bør udvides til – efter vidneafhøringer – at kunne træffe afgørelse i sager om nabogener, så voldelige og støjende lejere kan udsættes.

Domstolene skal være sikre at færdes i for alle, der møder under en retssag, herunder parter og vidner. Etableringen af vidneventerum i byretterne og anvendelse af detektorarme i byretter og landsretter har øget sikkerheden i retsbygningerne. Dansk Folkeparti vil dog fortsat arbejde for at få øget sikkerhedsforanstaltningerne i de danske retsbygninger, så ballademagerne ikke får held med deres forehavende i retterne.

Domme, kendelser og retsforlig bør være tilgængelige for alle interesserede, når sagen er færdigbehandlet, blandt andet gennem udbygning af edb-baserede domsregistre.

Retsbogsudskrifter bør være offentligt tilgængelige, eventuelt i anonymiseret form for såvel pressen som advokater.

Retsafgifterne bør nedsættes væsentligt, så de ikke er til hinder for anlæggelse af retssager. Adgangen til at gennemføre fogedsager bør lettes og billiggøres, bl.a. for at undgå selvtægt og opkomsten af private inkassofirmaer, der opererer uden fornødne retssikkerhedsgarantier.

I civile sager skal hver af parterne kunne begære et særligt retsmøde med én dommer, som er forpligtet til at komme med et forslag til sin indstilling til sagen, idet han samtidig fremsætter en forligstekst. Dommerens tilkendegivelse skal ikke gøre ham inhabil.

En del retssager kan undgås ved hjælp af konfliktløsningsråd. Dansk Folkeparti støtter derfor forsøgene med konfliktløsningsråd, som vi mener bør udbygges.

I straffesager bør sigtedes advokat være berettiget til at foretage selvstændig efterforskning og selvstændige afhøringer og kunne kræve tiltale rejst mod personer, som politi og anklagemyndighed har overset. Sådanne alternative efterforskninger skal tildeles tilstrækkelige økonomiske ressourcer.

Fængslerne

Den gennemsnitlige kapacitet i de danske fængsler er steget siden 2001, men der er stadig for få fængselspladser. Dette gælder både i de åbne og lukkede fængsler. Kapacitetsproblemer fører til uacceptabel lang ventetid før afsoning.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der bevilges tilstrækkelige midler til opførelse af flere og mere tidssvarende fængsler og andre institutioner, der egner sig til afsoning og behandling. Fængslerne bør afpasses i forhold til hvilke grupper indsatte, der er tale om. Det må sikres mere effektivt, at fængslerne er flugtsikre. Det skal forhindres, at de hårdeste kriminelle terroriserer og præger de andre indsatte i negativ retning under fængselsopholdet.

Fængslerne skal holdes fri for narkotiske stoffer, og det bør være udelukket, at de indsatte benytter mobiltelefoner eller organiserer kriminelle aktiviteter fra fængslet.

Under fængsling skal der lægges vægt på en uddannelsesmæssig indsats rettet mod de indsatte, der ofte savner grundlæggende færdigheder.

Dansk Folkeparti vil medvirke til at se kritisk på fængselsfunktionærenes arbejdsforhold. Det er nødvendigt at sikre bedre arbejdsvilkår og aflønningsforhold end i dag, og en forbedring af den status, der knytter sig til dette krævende arbejde, er nødvendig, hvis samfundet vil sikre en tilgang af kvalificerede medarbejdere. Det må ikke længere tolereres, at fængselsfunktionærer udsættes for trusler eller overfald, hverken i tjenesten eller i deres fritid.

Udgang under afsoning skal begrænses. Misbrug af udgang under afsoning eller flugt under udgang bør medføre, at udgang nægtes. Straffen for flugt eller flugtforsøg bør endvidere skærpes.

Straffelovgivning og straffuldbyrdelse

Dansk Folkeparti vil prioritere højt, at kriminelle idømmes hurtige og effektive sanktioner. Det er af afgørende betydning for ofrenes og borgernes retsopfattelse og retsbevidsthed, at forbrydelser hurtigt bliver fulgt op af domfældelse og strafafsoning.

Der er et stort behov for en omfattende debat om fremtidens sanktioner og straf-ferammer. Efter Dansk Folkepartis mening bør straffene for drabs-, volds-, seksual-, og narkokriminalitet være strengere end i dag. Også straffene for menneskesmugling og handel med mennesker med seksuel eller anden udnyttelse for øje bør forhøjes. Samfundet skal sætte hårdere ind over for disse typer af kriminalitet først og fremmest af præventive grunde, men også for at fordømme den kriminelle handling. Det bør stå fuldstændig klart i befolkningens bevidsthed, at samfundet ikke vil tolerere disse forbrydelser, og at straffen er betydelig.

Dansk Folkeparti anser forbrydelser, der begås under skærpene omstændigheder, for eksempel af flere personer i ledtog, efter forudgående planlægning, under brug af magtudøvelse eller våbenbrug eller over for en person, der er forbryderen fysisk eller psykisk underlegen, for at være så alvorlige, at de skærpene omstændigheder skal tillægges større vægt end efter nuværende retspraksis.

Bandekriminaliteten har ændret sig i de senere år. Til forskel fra de traditionelle rockergrupper, der er hensygnende, er der opstået en række nye bander, som i vid udstrækning består af personer med en anden etnisk baggrund end dansk. Kriminalitet begået af sådanne bander har vist sig at være meget svært at opklare, fordi medlemmerne ofte dækker over hinanden. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at det bliver nemmere at idømme straffe for sådanne forbrydelser.

Det er en vigtig samfundsopgave at beskytte børn mod misbrug og seksuel udnyttelse. Dansk Folkeparti tager denne opgave meget alvorligt og vil arbejde for en mere målrettet indsats mod pædofili og børneporno. Det gælder såvel gennem forebyggende foranstaltninger i institutioner og i kommunernes ansættelses- og tilsynsprocedurer som gennem styrkelse af den politimæssige indsats mod børnepornografi. Et bredt flertal i Folketinget har besluttet, at daginstitutioner, spejderklubber, idrætsforeninger m.v. skal indhente en børneattest inden de ansætter ny personale. En børneattest er en slags straffeattest, der indeholder oplysninger om, hvorvidt den pågældende har domme for seksuelle overgreb mod børn under 15 år.

Børneattesten har været med til at sikre børn og unge mod seksuelle overgreb fra pædofile. Dansk Folkeparti vil dog arbejde for, at der gennemføres endnu flere initiativer, der skal sikre børn og unge mod seksuelle overgreb.

Dansk Folkeparti vil straffe seksuelle forbrydelser mod mindreårige hårdt og kontant. I særlige tilfælde, herunder i gentagelsestilfælde, skal forbryderen kunne idømmes behandlingsdom kombineret med medicinsk kastration. Dansk Folkeparti vil endvidere arbejde for skærpede straffe for seksuelle overgreb mod mindreårige og bestemmelser om minimumsstraffe i gentagelsestilfælde, ligesom vi ønsker stop for strafnedsættende rabatordninger ved gentagelseskriminalitet. Pædofile skal endvidere forbydes at bosætte sig i nærheden af skoler og andre steder, hvor der kommer mange børn. Forældelsesfristen i pædofilisager bør endvidere afskaffes. Børns stigende brug af internettet har desværre givet pædofile forbedrede muligheder for at kontakte børn. Derfor arbejder Dansk Folkeparti på at få indført et særskilt forbud mod sexchat og forsøg på at lave sexaftaler med mindreårige over nettet.

Trusler mod vidner og for medvirken til at hindre efterforskning eller skjule kriminelle skal straffes hårdt.

Anmeldelse af hustruvold og vold i hjemmet i det hele taget skal tages meget alvorligt og bør føre til øjeblikkelig indgriben fra myndighedernes side.

Dansk Folkeparti vil medvirke til at tilpasse og forny straffuldbrydelsesmetoderne, så der tages et rimeligt og medmenneskeligt hensyn til de kriminelle personer, der skønnes at have reel chance for at komme ud af kriminaliteten ved sanktionsformer, der kan støtte dem i deres egne bestræbelser, for eksempel obligatorisk samfundstjeneste, behandlingsindsats mod alkoholisme og andre misbrug mv. Enhver ikke-dansk statsborger, der idømmes fængselsstraf, skal udvises af Danmark.

Over for alvorligt kriminelle, der ikke vurderes at kunne komme ud af kriminaliteten, er det imidlertid nødvendigt at anvende mere effektive forholdsregler end i dag. Det skal holdes for øje, at langvarige frihedsstraffe bl.a. tjener det vigtige formål at beskytte befolkningen mod fornyet kriminalitet. Prøveløsladelser og strafafkortning skal anvendes med større varsomhed end i dag. Farlige forbrydere og langtidsindsatte må ikke kunne placeres i åbne fængsler. Dansk Folkeparti lægger samtidig vægt på at understrege, at sanktioner altid skal leve op til medmenneskelige hensyn og til menneskerettighederne.

Det må erkendes, at der i samfundet er grupper af kriminelle, som er utilregnelige og strafuegnede. Over for disse kriminelle er det nødvendigt at foretage sikkerhedsforanstaltninger, herunder forskellige former for tvangsmæssig institutionsanbringelse, der effektivt forhindrer gerningsmanden i at begå nye forbrydelser.

Der er gennem en årrække nedlagt flere institutionspladser, end det er forsvarligt, og distriktpspsykiatrien har ikke mulighed for at løse de herved opståede problemer. Det er derfor nødvendigt at oprette et antal nye pladser til tvangsmæssig anbringelse.

Kriminalitet begået i udlandet

Hvis danske statsborgere eller personer med anden nær tilknytning til Danmark begår

forbrydelser i udlandet, kan de i dag ikke straffes, hvis handlingen er tilladt i det pågældende land. Dansk Folkeparti mener, at der bør kunne idømmes straf her i landet, hvis forbrydelsen er udtryk for en handling, der klart strider mod dansk lov.

Minimumsstraffe

Det har vist sig, at domstolene ofte er ude af trit med befolkningens holdning til straffe, og at forhøjelse af strafferammerne ikke i sig selv fører til mere effektive strafsanktioner. Dansk Folkeparti vil derfor arbejde for, at der indføres minimumsstraffe i en række tilfælde, for eksempel for visse typer seksuelle forbrydelser.

Også over for bandekriminalitet, brug af våben samt anden farlig organiseret kriminalitet og alvorlige samfundsskadelige forbrydelser, som f.eks. menneskesmugling, handel med mennesker med henblik på seksuel udnyttelse mv., bør Folketinget fastsætte minimumsstraffe i lovgivningen. Minimumsstraffe kendes eksempelvis i dag fra straffelovens bestemmelser om drab.

Dansk Folkeparti mener desuden, at der er brug for at ændre straffeloven, så nogle af de alvorlige voldsforbrydelser, der i dag betragtes som simpel vold, i fremtiden behandles som grov vold.

Ungdomskriminalitet

Ungdomskriminaliteten har udviklet sig i en uheldig retning. Førstegangskriminelle er hyppigt meget unge, og de forbrydelser, der begås, er alvorlige. Gadebander og andre organiserede grupper af belastede unge kriminelle præger udviklingen.

Samfundet skal sætte ind så tidligt som muligt i den kriminelles "karriere". Misforstået overbærenhed fører ikke til lovydighed, men skaber grobund for mere kriminalitet. Derfor bør der gribes effektivt ind over for unge lovbyggere, f.eks. ved idømmelse af samfundstjeneste eller anden mærkbar sanktion, allerede første gang, straffeloven overtrædes.

Dansk Folkeparti finder det nødvendigt, at den kriminelle lavalder nedsættes til 12 år. Straffesager mod lovovertrædere inden for aldersgruppen 12-18 år bør behandles af særlige ungdomsdomstole. Den seksuelle lavalder skal fastholdes på 15 år.

Unge kriminelle bør ikke afsone deres frihedsstraf sammen med forhærdede kriminelle, der kan påvirke de unges videre livsforløb i afgørende negativ retning. Dansk Folkeparti vil derfor arbejde for, at der oprettes særlige institutioner, der kan sikre en fornuftig uddannelsesindsats over for denne gruppe af lovovertrædere. Ungdomssanktionen blev indført for at helt unge kriminelle ikke skulle afsone sammen med hærdede kriminelle. Formålet med initiativet var at gøre det nemmere for de 15 – 17-årige at komme ud af den kriminelle løbebane, idet de unge idømtes afsoning på en institution i stedet for i fængsel. Det har dog vist sig, at mange af disse unge begår ny kriminalitet, mens de afsoner. En væsentlig del af forklaringen er manglende respekt for pædagogerne på

institutionerne. Dansk Folkeparti ønsker derfor, at pædagogerne på disse institutioner suppleres af betjente, der er vant til at håndtere de mere hårdkogte kriminelle.

Narkokriminalitet

Narkotikaforbrydelser er kendetegnet ved stor skruppelløshed fra de kriminelles side og uoprettelige skadevirkninger for ofrene og for samfundet.

Dansk Folkeparti vil styrke narkotikabekæmpelsen væsentligt. Både den politimæssige indsats og straffelovgivningen skal skærpes. Den forebyggende indsats og den indsats, der rettes mod misbrugerne, skal forøges. Det er nødvendigt, at det offentlige gør en indsats for at finde nye behandlingsmetoder, der kan hjælpe de hårdest belastede stofmisbrugere og sænke de alt for høje dødsfald blandt narkomaner. Dansk Folkeparti har derfor foreslået, at der i Danmark indføres en forsøgsordning med lægeordineret heroin som behandlingstilbud til særligt hårdt belastede stofmisbrugere.

Prostitution

Det er urealistisk at tro, at prostitution kan bekæmpes ved at kriminalisere fænomenet, hvorfor indsatsen i stedet skal rettes mod bagmændene. Dansk Folkeparti vil således arbejde for langt strengere straffe for rufferi og kvindehandel.

Christiania

Dansk Folkeparti har været med til at vedtage en ændring af Christianialoven, som gør det muligt at udvikle Christianiaområdet. Formålet med Christianialoven er at sikre, at området omfattes af almindelige love og regler. Dette indebærer bl.a. et stop for den omfattende hashhandel, sikring af de bevaringsværdige bygninger samt genopretning af voldene, således at disse sikres som et rekreativt område, som alle har adgang til.

Stort set siden 1978, da Højesteret afsagde en rydningsdom over det ulovligt besatte område, har der været ført lange forhandlinger med Christiania med henblik på lovliggørelse, alt i mens Christiania har anlagt stribevis af retssager imod Staten. Dansk Folkeparti mener, at sagen nu har fundet sin afslutning og at området skal normaliseres, hvis ikke i enighed med Christianias beboere, så med tvangsmidler. Det er krænkende for retsfølelsen, at en normalisering ikke for længst er kommet i stand, og at et af Københavns skønneste områder skal ikke fortsat henligge som slum.

Christiania er således på vej til at blive normaliseret. Dansk Folkeparti mener, at området skal være en almindelig del af hovedstaden, som skal udnyttes til fordel for lovlige borgere, således at det smukke område på Christianshavn kan komme alle københavnere til gode.

Trafikalt

Dansk Folkeparti er tilhænger af adfærdsregulerende lovgivning på trafikområdet. Klippekortsordningen, som blev til med Dansk Folkepartis medvirken, er et godt eksempel på en lovændring, der påvirker trafikanter til at agere på en mere hensigtsmæssig

måde i trafikken. Dansk Folkeparti ønsker en forhøjelse af straffene for uansvarlig adfærd i trafikken, herunder spritkørsel og flugtbilisme, så disse lovovertrædelser straffes på linje med anden vold.

Ofre for kriminalitet

Dansk Folkeparti vil sikre volds ofre og deres nærmeste en øjeblikkelig og mærkbar indsats og støtte fra samfundets side. Den voldsramte og omgivelserne skal have et klart indtryk af retfærdighed, af solidaritet fra det offentlige side, og der skal være hurtige foranstaltninger, der kan yde en vis kompensation for den smerte og tort, der er lidt.

De ordninger, der i dag er gældende, fører ofte til, at ofret føler sig som katebald mellem forskellige offentlige instanser. Muligheden for hurtigt at opnå psykolog- og advokathjælp skal styrkes, og indsatsen skal i det hele taget fremskyndes mest muligt.

Den voldsramte skal under en domsforhandling kunne kræve lukkede døre og skal - på et hvilket som helst tidspunkt - kunne kræve, at tilhørere, der virker truende eller generende, udelukkes fra domsforhandlingen.

Voldsofret skal ikke betragtes som vidne i sagen, men som sagens hovedperson. Ofret skal have ret til at kræve vidner indkaldt, og disse vidner skal afhøres ikke alene af anklagemyndigheden, men også af volds ofrets bistandsadvokat.

Anklagemyndighedens efterforskning skal foregå i nøje samarbejde med volds ofret, og bistandsadvokaten skal holdes orienteret om alle skridt og kunne deltage i afhøringerne på lige fod med anklagemyndigheden.

Reglerne om erstatning til volds ofre bør forbedres yderligere. Sagernes behandling bør fremskyndes og erstatningsbeløbene skal være tidssvarende. Det offentlige skal i videst muligt omfang gøre regres mod voldsmanden.

Ungdomsbeskyttelse

Dansk Folkeparti mener, at det først og fremmest er forældrenes ansvar at sikre deres børns udvikling, men der findes i nutiden så stærke påvirkninger af børn og unge, at det er en samfundsopgave at hjælpe forældre og uddannelsessteder med at beskytte ungdommen mod de værste farer.

Det er hverken formynderi eller censur, når samfundet advarer mod eller griber ind over for, at børn og unge udsættes for et stærkt pres fra kommercielle interesser. Trods forældres og uddannelsesinstitutioners indsats er det ikke altid muligt for barnet eller den unge at overskue konsekvensen af de tilbud og påvirkninger, markeds kræfterne sætter ind med. Undertiden forekommer kommercielle interesser, der er så stærke og skrupeløse, at skadevirkningerne er åbenbare for alle, - kun ikke for de unge, der endnu ikke har afsluttet deres fysiske og psykiske udvikling.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der gennemføres en egentlig ungdomsbeskyttelseslovgivning, der skal hjælpe børn og unge med at styre uden om de værste farer. I visse tilfælde skal en sådan lovgivning virke som et supplement til straffelovens bestemmelser. I lovgivningen skal samles de retsfor skrifter, der på forskellige områder kan sikre børns og unges opvækst.

Det er nødvendigt at modvirke markedsføring over for og salg til børn og unge af alkohol og tobak, bl.a. ved at fastsætte klare aldersgrænser og sikre disses overholdelse. Også salg af narkotiske stoffer til børn og unge skal bekæmpes med alle til rådighed stående midler. Udnyttelsen af børn og unges spillelidenskab skal effektivt søges forhindret.

Børn og unge er kompetente mediebrugere, når det drejer sig om teknisk kompetence, hvorimod de ofte er forsvarsløse over for de elektroniske mediers massive opbud af fristelser med ulovligt eller skadeligt indhold.

Ungdomsbeskyttelseslovgivningen skal indkredse og modvirke afhængighedsskabende, skadelige og umenneskelige påvirkninger over internettet og andre elektroniske medier.

Udnyttelsen af unge til pornografiske formål eller i sexindustrien skal ligeledes bekæmpes, ikke kun i straffelovgivningen, men også gennem udtrykkelige retsfor skrifter i ungdomsbeskyttelseslovgivningen.

Det skal være en ledetråd i lovgivningen, at staten ikke skal optræde som formynder, men alene som hjælper over for de unge, deres forældre og uddannelsesstederne. Men en fremtidig lovgivning er nødvendig - efterladenhed på dette vigtige område vil være udtryk for et reelt omsorgssvigt over for vore unge.

43.

7. Socialpolitik

Opbygningen af velfærdssamfundet indledtes med socialminister K. K. Steinckes socialreform i 1933. Reformen var et opgør med det forhadte skønsbaserede system – populært betegnet fattighjælp. I perioden oprettedes der i Danmark et såkaldt universelt velfærdssystem – et system baseret på lige adgang til ydelser for alle borgere – i modsætning til det forsikringsbaserede system, som eksempelvis kendes fra ikke-skandinaviske lande.

Dansk Folkeparti ønsker at bibeholde et velfærdssamfund, hvor de sociale ydelser tildeles som behovsrelaterede ydelser såvel som rettighedsbaserede generelle ydelser, der tilfalder hele befolkningen. Forudsætningen for, at den danske velfærdsmodel også i årene fremover vil nyde den nødvendige opbakning i befolkningen, er, at der i samfundet er den nødvendige solidaritet og sammenhængskraft. Et uhomogent samfund vil aldrig være i stand til at opretholde en velfærdsmodel, hvor anseelige beløb omfordeles mellem forskellige befolkningsgrupper.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at et samfund er bedst tjent med, at der ikke er store økonomiske eller kulturelle skel i befolkningen. Statens opgave er således at udligne skellene befolkningen imellem efter deisen om, at de bredeste skuldre må bære de tungeste byrder.

Viljen til at betale en forholdsvis høj skat er afhængig af, at sammenhængskraften i samfundet er til stede. Samfundets sammenhængskraft afhænger af mange forskellige faktorer, men undersøgelser viser, at et af de væsentligste forhold er, at indbyggerne i et samfund overordnet har nogenlunde samme værdier og holdninger. Muligheden for at opretholde det danske velfærdssamfund skal således ses i sammenhæng med opretholdelsen og udbygningen af en stram udlændingepolitik, der sørger for, at kun personer med rimelig adkomst til Danmark får adgang til landet. Samtidig bør velfærdsgoderne fordeles på en måde, der betyder, at skatteborgerne har tillid til, at nytillkomne ikke omgående får del i og ret til samme ydelser som de borgere, der i årevis har finansieret velfærdssamfundet, men forpligtes til at yde en indsats i det danske samfund forud herfor. Opretholdelsen af samfundets sammenhængskraft er således afgørende for velfærdsstatens overlevelse.

Dansk Folkeparti mener, at det er det offentliges fornemste opgave at sørge for, at ingen borger lades uforskyldt i stikken. Indsatsen for at forbedre forholdene for fysisk, psykisk, socialt udsatte og truede personer skal derfor forstærkes. Det skal ske dels gennem et omfattende netværk af forebyggende og behandlende sociale foranstaltninger, herunder revalidering, psykologisk og psykiatrisk bistand, dels ved at disse grupper i det omfang, de ikke er i stand til at varetage et almindeligt arbejde, tildeles offentlige ydelser på et rimeligt niveau, der muliggør, at udsatte grupper ikke i tilslutning til deres problemer skal bekymre sig om manglende økonomisk formåen.

Alle, der har evnerne og muligheden for at indgå på arbejdsmarkedet, skal tilskyndes hertil. Særligt er det afgørende, at indvandrerne – herunder specielt indvandrerkvindene – indgår på arbejdsmarkedet i et helt andet omfang end tilfældet hidtil har været. Der er en stor uudnyttet arbejdskraftressource hos indvandrerne, som ikke hidtil er blevet aktiveret, fordi der er udvist for stor tolerance over for hjemlandenes kultur og traditioner, der indbefatter, at kvinden som hovedregel skal være hjemmegående.

Langt de fleste borgere, der har gået ledige i en rum tid, oplever det som en stor befrielse at komme ind på arbejdsmarkedet. Det er et fåtal af danske ledige, der nærer ønske om at leve deres tilværelse i lediggang. Mange oplever det imidlertid som en uoverstigelig forhindring at skulle søge et job. En del har et begrænset socialt netværk, der vanskeliggør jobsøgningsprocessen. Kommunerne skal sammen med jobcentrene derfor forpligtes til gennem en håndholdt indsats og efter en individuel vurdering at målrette aktiverings- og jobtilbud efter den enkelte kontanthjælps- eller dagpenge-modtagers evner og muligheder herunder også ved opsøgende arbejde over for de enkelte virksomheder. De ledige skal opkvalificeres, så de er bedre rustede til at kunne besætte de stillinger, der er ubesatte.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at dagpenge- og kontanthjælpssystemerne udgør et helt centralt element i det samlede velfærdssystem. Udgangspunktet skal altid være, at personer, der modtager offentlig forsørgelse og som ikke er syge, står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Niveauet for ydelser i dagpenge og kontanthjælpssystemet skal muliggøre en god livsførelse. Manglende økonomisk formåen skal ikke slutte sig til de problemer, som den ledige i forvejen har på grund af den manglende tilknytning til arbejdsmarkedet. Motivationen til at deltage på arbejdsmarkedet skal ikke hentes ved at reducere ydelsesniveauet i dagpenge- og kontanthjælpssystemet, men alene gennem skattemæssige begunstigelser af erhvervsaktive f.eks. i form af et forøget beskæftigelsesfradrag. For ethvert menneske er det utroligt givende at deltage aktivt på arbejdsmarkedet, idet tilknytningen til arbejdsmarkedet forbedrer muligheden for at indgå i sociale relationer og netværk og dermed virker fremmende for ens sociale liv.

Omfanget af velfærdspolitikken har været genstand for livlig politisk diskussion i Danmark, men det har ikke været betvivlet, at en stor omfordeling fra rig til fattig i et samfund har tre afgørende forudsætninger: Nemlig at alle bestræber sig for at trække på samme hammel, at velhavende ikke rejser bort, og at udlændinge ikke kan komme til landet og straks gøre krav på penge til livets opretholdelse.

Dansk Folkeparti er modstander af den manglende grænsekontrol og vil arbejde for, at den eksisterende velfærdsmodel fastholdes for de mennesker, som har deltaget i at skabe den, og som tilslutter sig de kulturelle forudsætninger for det danske samfund.

Dansk Folkeparti vil kæmpe imod, at danske borgere fratages de rettigheder, de selv

har skabt ved deres arbejde og skattebetaling. Enhver ligestilling af danske skatteborgere med udlændinge, som ikke har bidraget til det danske velfærdssystemets opbygning, indebærer en udhuling af velfærdssystemet og et øget skattetryk.

Danske borgere, som tager ophold i udlandet, erhverver ingen ret til at modtage sociale ydelser fra forsikringsystemer, de ikke har deltaget i, hvilket er helt naturligt. Dansk Folkeparti er tilhænger af, at udlændinge, der får ophold i Danmark, tilsvarende henvises til særlige forsikringsordninger.

Førtidspension

Borgere, der vurderes ikke at have nogen arbejdsevne, skal tildeles førtidspension. Disse personer skal ikke fastholdes i et kontanthjælpssystem, der er målrettet mennesker, der står til rådighed for arbejdsmarkedet. Førtidspensionen skal være ens og højere for alle, uafhængigt af hvornår førtidspensionen er blevet tilkendt.

Mulige førtidspensionister må ikke presses igennem et langt, udsigtsløst og opslidende forløb med arbejdsprøvninger, revalideringer mv. Dette kan yderligere undergrave den i forvejen sårbare sociale og fysiske situation. Fleksibiliteten og hensynet til mennesket skal sættes i højsædet.

Skulle der på et senere tidspunkt opstå mulighed for, at den pågældende på trods af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har mulighed for og lyst til at udnytte sin arbejdsevne, skal det sikres, at dette kan lade sig gøre. Dansk Folkeparti ønsker et rummeligt arbejdsmarked, således at personer med nedsat arbejdsevne, ved hjælp af de nødvendige støtteforanstaltninger og hjælpemidler kan klare et fleksjob eller andre former for jobtilbud, og dermed kan blive helt eller delvis selvforsørgende. Men det skal ske uden pres fra de kommunale sagsbehandlere.

Handicappede

Handicappede har krav på et værdigt og trygt liv – både i økonomisk og menneskelig henseende. Handicappede skal i størst muligt omfang sidestilles med personer uden handicap. Det gælder f.eks. i forhold til uddannelse, bolig og arbejdsmarked. Sidstnævnte forudsætter naturligvis, at den handicappede selv har lyst til at indgå på arbejdsmarkedet.

Handicappede skal have krav på et uddannelses tilbud, der er tilpasset den pågældende. Det samme gælder i forhold til boliger. Arbejdsmarkedets parter bør i størst muligt omfang arbejde for at skabe plads til handicappede medarbejdere på virksomhederne.

I den danske lovgivning eksisterer der et forbud mod

forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. Der er behov for, at handicappede tilgodeses gennem et decideret diskriminationsforbud, der giver alle med et handicap en lovfæstet ret til ikke at blive diskrimineret i adgangen til offentlige og private ydelser. Derfor foreslår Dansk Folkeparti sig en rettighedslovgivning, som forhindrer, at handicappede forskelsbehandles.

Et handicap kan undertiden være en stor belastning i hverdagen. De merudgifter, som et handicap medfører, skal kompenseres fuldt ud fra det offentliges side.

Familier, hvor forældrene eller børnene er handicappede, skal sikres den nødvendige hjælp og støtte. Yngre handicappede skal have krav på et egnet botilbud blandt jævnaldrende.

At en handicappet når folkepensionsalderen medfører ikke, at handicappet forsvinder. Derfor skal handicappede også efter, at folkepensionsalderen er nået, modtage de samme handicapkompenserende ydelser som hidtil.

Ældrepolitik

Generationernes samvær og sammenhold er en vigtig faktor for at skabe tryghed og indbyrdes forståelse og for at opretholde de fælles normer og værdier. Et samfund, hvor de forskellige aldersgrupper kender hinandens vilkår, behov og problemer, har sammenhængskraft og stabilitet.

Vore ældre skal tilbydes gode og trygge rammer for deres alderdom. Ingen ældre mennesker i Danmark bør lide økonomisk nød. Vi har meget at takke den ældre generation for, og de skal belønnes med en høj folkepension, en velfungerende hjemmepleje, en

effektiv sundhedssektor – herunder sundhedscentre målrettet geriatriske sygdomme – og et righoldigt udvalg af forskellige boligformer.

Dansk Folkeparti vil derudover prioritere den forebyggende indsats - for at mindske de problemer, der ofte melder sig, når mennesker bliver ældre - højere end tilfældet er i dag. Ensomhed er et voksende problem for ældre mennesker, fordi familierne ofte er spredt geografisk, og fordi flere mennesker allerede mens de er aktive på arbejdsmarkedet vælger at bo alene. Mange bekendtskaber er knyttet til arbejdslivet, og ikke alle er lige gode til at holde fast i bekendt-

skaberne ved overgang til pension. Det er derfor vigtigt, at samfundet skaber gode muligheder for kommunikation mellem mennesker.

Derfor vil Dansk Folkeparti arbejde for på sigt at gøre al offentlig transport gratis for personer over en given alder.

Ved planlægningen af byggeriet af ældreboliger skal der søges etableret nærmiljøer, der fremmer kontakten mellem beboerne. Det skal ligeledes sikres, at ældre har billig adgang til at benytte det offentlige transportnet eller særlige kørselsordninger.

Mennesker over pensionsalderen udgør et stort aktiv for samfundet. Samfundet skal sørge for, at der er et righoldigt udbud af aktiviteter for ældre mennesker. Folkepensionen skal ikke stå i vejen for, at ældre mennesker, der har tid og lyst, kan arbejde. Personer, der nærer ønsket om at blive på arbejdsmarkedet i større eller mindre grad, skal naturligvis have mulighed herfor – også uden at blive trukket i deres ydelser.

Ældres helbred bliver stadig bedre. Kommunerne skal imidlertid fortsat fokusere på den forebyggende indsats. Sundhedscentre kan med fordel varetage opgaver i relation hertil.

Med Dansk Folkepartis indtog på den politiske scene er årtiers tilsidesættelse af de ældres behov ophørt. Dansk Folkeparti har sikret store tilførsler af midler til pensionister, ældrepleje og ældre medicinske patienter. Dansk Folkeparti vil fortsat sørge for at forbedre vilkårene for vore ældre, både for så vidt angår den ældres økonomiske forhold som inden for plejesektoren.

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at forskellene på den ældrepleje, som forskellige kommuner tilbyder, er blevet for stor. Dansk Folkeparti finder det derfor nødvendigt at indføre kommunale minimumskrav, så der sikres et acceptabelt serviceniveau i hver enkelt kommune. Mindstekravene skal ligge på et højt niveau, så staten dermed sikrer en ordentlig og rimelig ældrepleje.

Kommunerne skal naturligvis fortsat have mulighed for at levere en bedre service end det kræves i minimumskravene, og Dansk Folkeparti vil også på kommunalt plan medvirke til en forbedring af forholdene for de ældre. Den ældre bør med rette kunne stille krav om minimum et dagligt bad, ugentlig støvsugning og vask samt minimum to ugentlige gåture i selskab med hjemmehjælperen.

Folkepension

Stadig flere folkepensionister lever et godt liv og har i kraft af pensionsopsparinger og udbetalinger fra Arbejdsmarkedets Tillægspension også en god økonomi. Imidlertid er der stadig ældre, der på trods af den supplerende pensionsydelse, stadig har et meget lavt rådighedsbeløb. Det danske samfund skylder de mennesker, der gennem et livs arbejdsindsats har skabt forudsætningerne for vore dages samfund, at de kan leve en

tryk tilværelse, også økonomisk. Derfor ønsker Dansk Folkeparti fortsat at forbedre vilkårene for de vanskeligt stillede pensionister eksempelvis gennem en gradvis forøgelse af den supplerende pensionsydelse.

Hjemmehjælp

Dansk Folkeparti finder, at det er et nødvendigt led i en tidssvarende ældrepolitik, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til at imødekomme behovet for kvalificeret hjemmehjælp.

Der skal sikres plejepersonalet væsentligt bedre løn- og arbejdsvilkår, således at erhvervet kan tiltrække endnu flere stabile og dygtige medarbejdere end i dag. Plejepersonalet udfylder en afgørende funktion i det danske samfund, og deres arbejdskraft kan ikke erstattes af udenlandsk arbejdskraft, ligesom nærvær og indføling skal være blandt de egenskaber, som plejepersonalet besidder – også derfor må arbejdet ikke blive et lavstatusområde.

Personalet bør bestå fortrinsvis af mennesker, som har gennemgået en social- og sundhedsuddannelse. De skal have arbejdsforhold, der gør det muligt for dem at yde en medmenneskelig indsats, som både de ældre og hjemmehjælperne selv kan være tilfredse med.

Den enkelte ældre skal i størst muligt omfang være med til at tilrettelægge hjemmehjælperens tid i hjemmet. Der skal være tilstrækkelig tid til, at hjemmehjælperen kan yde en personlig hjælp herunder at hjælperen naturligvis har tid og ro til også at tale med den ældre.

Hjemmehjælperes indsats skal ikke måles i minutter og sekunder men altid i bruger-tilfredshed. Derfor er der behov for et opgør med tidstyranniet i hjemmeplejen. Den ældre må aldrig føle, at vedkommendes hjem reduceres til en arbejdsplads. Dansk Folkeparti er imidlertid naturligvis tilhængere af at indføre tekniske hjælpemidler – herunder scannere – som kan lette hjemmehjælpernes arbejde.

Det skal tilstræbes, at det er den samme hjemmehjælper, som fast kommer hos brugeren, og det skal garanteres, at hjemmehjælpen ikke svigter under sygdom og ferie. Den enkelte ældre skal sikres en fast kontaktperson i hjemmeplejen, som den ældre kan henvende sig til, hvis vedkommende er i tvivl om plejemæssige forhold.

Klagerådene kontrollerer hjemmehjælpen, men har for lidt kontakt med personalet og brugerne. Det bør pålægges klagerådene – mindst én gang om året – at foretage en brugerundersøgelse, hvor svarene går direkte til klagerådets medlemmer udenom den sociale administration.

Desuden bør klagerådene være sikret viden om, hvem der udfører hjemmehjælpen hos den enkelte bruger på et hvilket som helst tidspunkt. Denne oplysning nægter mange kommuner at give klagenævnet.

For at undgå kriminelle elementer i hjemmeplejen bør det være obligatorisk, at kommunen ved ansættelsen indhenter en offentlig straffeattest hos politiet, som dækker de sidste 5 år. Straffe for tyveri og vold bør automatisk medføre, at hjemmehjælperen ikke bliver ansat, heller ikke som vikar. Ny straffeattest skal indhentes hvert 5. år.

Hospitaler

I betragtning af, at ældre ofte har komplicerede og sammensatte sygdomme, må der stilles krav om tværfaglig og koordineret indsats mellem sygehusenes faggrupper, specialister, kommuner og praksissektoren.

Ældre medborgere skal så vidt muligt tilbydes enestuer eller tosengsstuer på hospitalerne. Ældre mennesker har brug for ro omkring sig for at kunne restituere oven på en sygdom.

Plejhjem, plejebolig og ældreboliger

Fra 1990 til 2006 blev der 34.423 flere ældre på 80 år eller mere, medens antallet af plejhjem og ældreboliger ikke er steget tilsvarende. Det betyder frasortering af mange, som har et berettiget krav om en plejhjemsplads. Kommunerne tilbyder i stedet hjemmehjælp, som gives til ca. 200.000 personer. En del ældre, som således må blive i eget hjem, bringes herved i en situation, som er uværdig for dem, men også for hjemmeplejen, som ikke er i stand til at yde den hjælp, der er behov for.

Antallet af plejhjemspladser ligger klart under, hvad der er behov for. Mange ældre har lyst til samvær med andre ældre mennesker. Derfor skal der være et retskrav på en plejhjemsplads.

Dansk Folkeparti vil arbejde for at oprette egentlige alderdomshjem, hvor også sunde og raske ældre kan tilbringe deres otium. Rammerne skal være tidssvarende med bedre faciliteter og et større kvadratmeterantal, end det har været vanligt.

De svageste ældre vil nyde godt af at være sammen med mere robuste ældre mennesker. Og stemningen på alderdomshjemmene vil blive bedre, når der også er åndsfriske ældre til stede. I dag har mange plejehjem desværre udviklet sig til en slags endestation – et sted man bliver placeret, når der ikke er andre muligheder.

For at der kan skabes et godt og trygt miljø for menneskers livsaften, må der stilles meget store omsorgsmæssige kvalitetskrav til plejehjemmene.

Bruger- og pårørenderådene skal have større kompetence, og Dansk Folkeparti mener derfor, at der skal etableres egentlige bestyrelser på de kommunale plejehjem, hvori disse kan indgå som medlemmer.

Embedslægens tilsynsbesøg skal også omfatte omsorg og pleje sammen med det rent sundhedsfaglige tilsyn, der således bliver mere helhedsorienteret. Men det er vigtigt, at der udover embedslægens tilsynsbesøg foretages jævnlige tilsyn af uvildige personer, der er kyndige på omsorgs- og plejeområdet.

Udlicitering

Dansk Folkeparti ser med skepsis på resultaterne af udliciteringen af ældreplejen. Det skyldes ikke, at de privatansatte er dårligere til at løse opgaverne end de offentligt ansatte men, at der i realiteten kun udliciteres for at spare penge.

Det er uomgængeligt nødvendigt, at der fastsættes klare kvalitetskrav, og der bør i licitationsmaterialet indgå beskrivelse af de arbejdslønninger, der er nødvendige for at gennemføre opgaverne:

Ved udliciteringen hviler ansvaret fortsat på kommunen, og kontrolsystemerne må naturligvis gælde i samme omfang som ved ydelser fra de kommunale tjenester.

I tilfælde hvor der overvejes udlicitering, skal det til enhver tid sikres, at udliciteringen medfører bedre forhold for vore ældre medborgere.

8. Sundhedspolitik

Sundhed defineres som en vedvarende tilstand af fysisk, psykisk og socialt velvære. Det er vigtigt at forstå, at der er en nær sammenhæng mellem disse tre sider af menneskers tilværelse.

Derfor er forudsætningen for at øge menneskers sundhed, at der gøres en indsats for at forbedre tilværelsens fysiske, psykiske og sociale vilkår. Fremtidens sundhedspolitik vil blive præget af større fokus på at forebygge sygdomme, og udviklingen går i retning af stadig mere effektive og avancerede behandlingsmuligheder.

Forebyggelse

Den første betingelse for at skabe sundhed for alle er, at der på alle planer i samfundet ydes en forebyggende indsats.

Forebyggelse af sygdom er i sig selv til gavn for alle, da danskere undgår at blive syge og samfundet ikke behøver at behandle sygdom, der kunne være undgået. Samtidig vil det lede til, at danskernes livskvalitet forbedres. Derfor ønsker Dansk Folkeparti, at informationsniveauet skal højnes i den danske befolkning for at sikre, at sundhedsvæsenet ikke overbelastes af livsstilsrelaterede problemer i befolkningen.

Til at begynde med ønsker vi at styrke forebyggelsessektoren. På sigt vil eventuelle besparelser på helbredelse kunne overføres til investering i nye behandlingsformer.

Det drejer sig om områder som sundhedslære, undersøgelser under svangerskab, helbredsundersøgelser af børn, vaccinationer, tandpleje, undervisning i sund madlavning og motion samt indsatsen for et sundt arbejdsmiljø og oplysning om farerne ved narkotika, tobaksrygning, misbrug af alkohol og overforbrug af fødevarer og overvægt (fedme).

Dansk Folkeparti arbejder for, at alle mennesker skal oplæres til at tage et personligt ansvar for deres liv og levevis. Det betyder ikke, at samfundet skal diktere nogen, hvordan de skal leve, men at samfundet skal medvirke til at give alle borgere en klar viden om sundhed, sygdom og hvad man selv kan bidrage med for at holde sig sund og rask.

For at forebygge spredningen af smitsomme sygdomme fra den tredje verden ønsker Dansk Folkeparti, at alle, som indvandrer til Danmark, skal gennemgå en helbredsundersøgelse og et vaccinationsprogram.

Indvandrere fra tredjeverdenslande har særlige sundhedsproblemer på grund af fejlernæring, manglende vaccination, mange børnefødsler, ægteskaber mellem nært beslægtede familiemedlemmer og mangel på d-vitaminer pga. tilhugning, hvilket belaster sundhedsvæsenet uforholdsmæssigt meget. At bære burka eller tørklæde dagen lang

giver ikke en god sundhedstilstand, da huden og kroppen har gavn af lys og luft. For at modvirke en uoverskuelig stigning i sundhedsudgifterne må disse problemer afbødes med en effektiv forebyggende indsats.

Allergi – en ny folkesygdom

Dansk Folkeparti ønsker mere fokus på det stadig stigende antal af allergitilfælde i den danske befolkning. Det er derfor vigtigt at afsætte midler til at forske i årsagerne til, hvorfor så mange mennesker udvikler forskellige former for allergier og sætte fokus på at forebygge dette. Samtidig skal der uddannes flere allergilæger for, at sundhedssystemet bliver i stand til at håndtere denne udfordring, der nedsætter mange danskere livskvalitet.

Sundhedscentre

Dansk Folkeparti mener, at der skal etableres kommunale sundhedscentre overalt i landet, som skal være et spejlbillede af de lokale sundhedsmæssige behov.

Sundhedscentrene skal stå for forebyggelse, sundhedsfremme og rehabilitering, således at borgerne får et højt serviceniveau tæt på, hvor de bor.

Der skal samtidig være koordination mellem sundhedscentrene og den øvrige del af sundhedsvæsenet, så borgerne får en sammenhængende vej gennem hele sundhedsvæsenet.

De fleste sundhedscentre bør desuden kunne hjælpe borgerne effektivt og hurtigt med akutopgaver f.eks. små skader, der ikke kræver decideret sygehusbehandling.

Flere steder i landet bliver lægevagten lukket. Dette er især et problem i mindre byer og yderområder. Dansk Folkeparti vil sikre, at ingen områder står uden skadestuer og vagtlæger.

Den primære sundhedssektor

Patienternes kontakt med sundhedsvæsenet skal som hovedregel gå gennem de praktiserende læger, som træffer afgørelse om den bedst egnede behandling af den enkelte patient. I den forbindelse skal der sikres en nem og umiddelbar adgang til egen læge samt øget fleksibilitet i åbningstid og tilgængelighed i øvrigt.

Dansk Folkeparti ønsker, at de alment praktiserende lægers såvel som de praktiserende speciallægers kompetence skal opgraderes, således at flere undersøgelser og behandlingsopgaver kan løses indenfor den primære sundhedssektor. Der må indføres en kvalitetssikring gennem tidssvarende certificeringsmetoder.

For at sikre et hensigtsmæssigt samarbejde mellem læger med forskellig kompetence bør der skabes økonomiske incitamentter til etableringen af tværfaglige lægehuse eller sundhedscentre. Dansk Folkeparti understreger, at et sådant samarbejde ikke må stå i

vejen for, at der, så langt det er muligt, skabes en stabil tilknytning mellem den enkelte praktiserende læge og dennes patienter.

Sygehusvæsenet

Udviklingen i viden og teknologi indenfor sundhedsområdet muliggør undersøgelser og behandlinger, som giver stadig bedre resultater. Det stiller store krav til sundhedspersonalets uddannelse og sygehusenes udstyr.

Staten skal sørge for, at den nødvendige specialisering og arbejdsdeling i sygehusvæsenet gennemføres i regionerne.

Dansk Folkeparti finder, at for at sikre en dynamisk udvikling skal den centrale sygehusstyrelse være underlagt sundhedsministeren og dermed Folketingets parlamentariske kontrol.

Der skal inden for den fælles sygehusplanlægning foretages en specialisering, som er en forudsætning for at yde alle borgere den bedst mulige behandling, ligesom der skal foretages en certificering, dvs. analyse og en synlig udmelding af færdigheder, hygiejne og behandlingskvalitet for alle sygehusafdelinger, således at sundhedsministeriet kan sikre, at kvaliteten er optimal i hele sygehusvæsenet.

Det er samtidig afgørende at en række mindre sygehuse fortsat dels kan varetage akutte døgnfunktioner, afhængigt af deres certificering, dels kan løse almene eller specielle opgaver for et større geografisk område.

Behandling af andet end egentlige sygdomme, såsom kosmetiske operationer, bør kun i begrænset omfang være gratis.

Tidssvarende sygehusadministration

Det er en kendsgerning, at kvaliteten af det danske sundhedsvæsen i følge flere internationale undersøgelser ikke er i top. Dansk Folkeparti vil stadig arbejde målrettet hen imod, at vi får et sundhedsvæsen i verdensklasse, således at vi i internationale sammenligninger kan måle os med de bedste lande i verden.

Vi har mange dygtige og meget engagerede sundhedsfaglige ansatte, der yder en enestående indsats i det danske sundhedsvæsen.

Forbedringer i danskernes sundhedstilstand kræver løbende reformer og tilførsel af ressourcer. Samtidig skal sygehusenes medico tekniske udstyr udnyttes meget bedre. Der kommer hele tiden epokegørende behandlingsformer, medicin og teknologi på markedet, som der bør investeres i, så behandlingerne kan udføres meget mere skånsomt og effektivt.

De forskellige faggruppers overenskomster må koordineres og lægers og sygeplejer-

skers patientorienterede arbejdstid forøges. Sygehuslægenes overenskomster, som bygger på det almindelige arbejdsmarkeds arbejdstid kombineret med overarbejde, som i vidt omfang kræves afspadseret, passer dårligt ind i den almindelige sygehusdrift. Lægers og det øvrige sundhedspersonales arbejdstid må tilrettelægges med det sigte at opnå den mest effektive funktion på afdelingerne, herunder den mest effektive uddannelse af yngre læger. Overlægenes ansvar for afdelingernes drift skal præciseres, ligesom der skal være et effektivt samarbejde mellem sygehusafdelingerne.

Dansk Folkeparti er tilhænger af borgernes frie og lige adgang til landets sygehusvæsen. Det er imidlertid ikke længere muligt for sygehusvæsenet at stille gratis ydelser til rådighed for enhver, som uden at være dansk statsborger måtte ønske det. Udlændinge som ønsker familiesammenføring i Danmark skal være omfattet af en pligt til at tegne en sygeforsikring for den familiesammenførte person, indtil den pågældende har en normal, skattepligtig arbejdsindkomst i Danmark. Ligeledes skal herboende udenlandske specialister, der kun betaler 25% i skat, forpligtes til at tegne en sygeforsikring. Flygtninge skal dog fortsat have gratis adgang til sygehusvæsenet på linje med danske borgere, indtil de kan vende tilbage til deres nærområde.

Gennem certificeringen af sygehusafdelingerne opnår borgerne et bedre grundlag for et frit sygehusvalg. Også privathospitalerne skal kunne opnå certificering, så borgerne kan foretage et bevidst valg af indlæggelse mod egenbetaling.

Patienten og de pårørende bør inddrages i behandlingsforløbet, således at forståelsesbarrieren mellem det sundhedsfaglige personale og patienten til stadighed mindskes. Det bør være et mål, at alle patienter får en plan for deres behandlingsforløb og en fast kontaktperson.

Sygehusenes databehandling skal moderniseres og gøres ensartet over hele landet.

Uddannelsen

Uddannelseskapaciteten på læge- og sygeplejerskestudierne er ikke tilstrækkelig, og dette er en medvirkende årsag til manglen på læger og sygeplejersker og andre grupper af sundhedspersonale. Det er et problem, at der gennem en længere årrække ikke har været bevilget tilstrækkelige midler til disse uddannelser, og kapacitetsmanglen skærpes yderligere af, at især norske og svenske lægestuderende har optaget en betydelig del af uddannelsespladserne. Dansk Folkeparti vil sikre de fornødne bevillinger til at øge antallet af uddannelsespladser.

Dansk Folkeparti finder det ønskeligt, at der også i fremtiden sker en internordisk og international udveksling på universitetsniveau, men for studerende, der ikke er danske statsborgere, eller som ikke efterfølgende er forpligtede til at arbejde i en længere årrække i et udviklingsland, skal adgangen til at studere i Danmark være betinget af fuld brugerbetaling.

Respekten for arbejdet indenfor sundhedssektoren skal styrkes og lønforholdene forbedres, for at sikre tilgangen til uddannelserne og for at modvirke, at dygtige medarbejdere forlader sundhedssektoren til fordel for bedre lønnede jobs i ind- eller udland.

Hospicer

Der har i de senere år været en voksende erkendelse af betydningen af at supplere sygehusvæsenets tilbud til uhelbredeligt syge og døende med en mulighed for at vælge at tilbringe den sidste tid på hospice. Erfaringerne i ind- og udland er gode, og Dansk Folkeparti mener, at der bør være et ekstra tilbud til patienter og pårørende om omsorg i livets slutfase, hvor den kurative behandling er ophørt, og hvor indsatsen kan koncentrerer om pleje, omsorg og smertelindring.

Dansk Folkeparti ønsker derfor løbende at sikre tilstrækkelige bevillinger til etablering af flere hospicer og palliativ behandling i hele landet, som altid skal placeres i rolige og behagelige omgivelser udenfor sædvanlige hospitalsmiljøer.

Psykiatrisk behandling

Der skal til stadighed ske udvikling i den psykiatriske behandling både for ældre og demente, psykisk syge børn, unge og voksne. Psykiatrien har været inde i en omstillingsproces, hvor flere bliver behandlet lokalt. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at respekten og omsorgen for denne gruppe borgere forbedres, således at der stilles enestuer til rådighed, at skadestuefunktionerne udbygges, at patienterne ikke skal opholde sig i hospitalsregi, når de er færdigbehandlet, samt at der ved udskrivelse fra hospitalsregi udarbejdes målrettede planer for sociale tilbud, bolig, arbejde eller uddannelse.

Udviklingen i distriktpsikiatrien har ikke været hensigtsmæssig, og området er ramt af mangel på pladser.

Vi ønsker, at psykiatriske behandlerteams bliver indført i hele landet, således at psykisk syge også kan blive behandlet efter kl. 16.00. De pårørende skal i muligt omfang inddrages i behandlingen. Den medicinske behandling af psykiatriske patienter er vigtig, men også psykoterapeutisk behandling og ergoterapi er vigtige faktorer og bør indgå i den videre behandlingsstrategi overfor denne gruppe patienter.

Tilbud til anoreksi- og bulimiramte skal udvides således at man både inddrager de offentlige og private behandlingstilbud til denne gruppe.

Patienterne skal ikke udskrives fra psykiatrisk behandling, førend der er udfærdiget en udskrivnings- eller koordineringsplan. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at psykisk syge sidestilles med personer med somatiske sygdomme.

Apoteksvæsenet

Dansk apoteksvæsen er overreguleret såvel i strukturel som i erhvervsmæssig og økonomisk henseende. Mange års central styring af apoteksvæsenet har forhindret en løbende tilpasning af apoteksstrukturen i Danmark. Dansk Folkeparti finder, at bevillingssystemet er forældet og bør afvikles.

Dansk Folkeparti kan derfor tilslutte sig bestræbelserne for en liberalisering af apoteksvæsenet med mulighed for fri etableringsret for nye apoteker og apotekskæder under forudsætning af, at uddannelses- og kvalitetskrav opfyldes. Bevillingssystemet, der er en barriere til markedet, bør afskaffes. Apotekerne bør i fremtiden frit kunne overdrage deres apotek til personer, der opfylder de nødvendige uddannelseskrav, ligesom nye apoteker bør kunne etableres.

Dansk Folkeparti vil sikre, at der i landdistrikter og yderområder i fremtiden kan oprettholdes lokale apoteker eller apoteksudsalg i samarbejde med eksisterende apoteker eller med detailforretninger. Det bør undersøges, om sådanne lokalapoteker helt eller delvis kan finansieres gennem tilskud fra Den Offentlige Sygesikring i stedet for gennem den nuværende udligningsordning.

Salg af apoteksforbeholdte lægemidler fra andre udsalgssteder bør være tilladt under forudsætning af, at der til udsalgsstedet er knyttet en kvalificeret person, der er ansvarlig for opbevaring, håndtering, udlevering og rådgivning.

Alternative behandlingsmetoder

Det er velkendt, at der er bivirkninger ved mange af de syntetisk fremstillede medicinske præparater, ligesom mange traditionelle behandlingsmetoder har vist sig utilstrækkelige. Ofte har behandling med naturmedicin eller andre alternative behandlingsformer vist sig at kunne føre til gode behandlingsresultater, endda uden bivirkninger.

Dansk Folkeparti er ikke tilfreds med, at vi her i landet er bagud i forhold til andre europæiske lande, hvad angår udnyttelsen af seriøse, alternative behandlingsformer.

Stadig flere læger undersøger og inddrager alternative behandlingsmetoder i deres praksis. Dansk Folkeparti mener, at det vil være til gavn for patientbehandlingen, at der tilvejebringes en større forståelse mellem den traditionelle lægevidenskab og seriøse alternative behandlere. Indførelse af seriøse alternative behandlingsmetoder bør derfor indgå i lægeuddannelsen.

Dansk Folkeparti har fået indført RAB - ordningen, registrering af alternative behandlere - og går ind for, at der i fremtiden bliver mulighed for en egentlig autorisationsordning for seriøse alternative behandlere på flere områder.

Før en autorisationsordning kan indføres, bør et uvildigt og sagkyndigt ekspertpanel, bestående af læger, anerkendte alternative behandlere og forbrugere, fastlægge de krav til uddannelse, dokumentation for behandlingsresultater samt krav om tilsyn og kvalitetskontrol, der skal være opfyldt for at opnå autorisation.

Når en autorisationsordning etableres, skal de patienter, der vælger behandling hos de autoriserede behandlere, kunne opnå tilskud fra Den Offentlige Sygesikring.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der på universiteterne gennemføres forskning på tværs af traditionelle faggrænser. Sådant forskning skal inddrage aspekter ved brugen af naturmedicin og andre alternative behandlingsmetoder.

VIFAB, videns- og forskningscenter for alternativ behandling, som blev oprettet på foranledning af Dansk Folkeparti, skal til stadighed være omdrejningspunkt i virksomhed inden for alternativ behandling.

Prioritering og etik

Sundhedssektoren beskæftiger sig med en lang række etiske og moralske spørgsmål, som er centrale for vores holdning til livet og døden. Ofte kan disse holdninger opleves at komme i konflikt med de økonomiske prioriteringer, som intet samfund kommer uden om.

En given behandlings forventede resultat for patienten skal altid være afgørende for prioriteringen. Hvis tekniske eller økonomiske forhold umuliggør at yde alle en given behandling, må prioriteringen gøres til genstand for en åben beslutning, der træffes af fagligt og politisk ansvarlige mennesker.

En patients alder må ikke hindre en optimal behandling, som kan forbedre patientens helbredstilstand.

Der skal tilvejebringes en udvidet forskning og udvikling på det medicinske område og et effektivt forskningsmæssigt samarbejde med andre lande. Denne forskning må prioriteres således, at Danmark meget hurtigt når på niveau med de behandlingsresultater, som andre højtudviklede landes sundhedsvæsen opnår.

Kræft

I indsatsen mod kræftsygdomme vil Dansk Folkeparti stadig gøre en bred indsats for at bekæmpe den høje sygelighed og dødelighed, som denne sygdom har i Danmark. Derfor er det vigtigt, at der fremover forskes yderligere i kræftsygdomme. Med to store kræftplaner er vi nået et langt stykke, men der forestår endnu et stort stykke arbejde – ikke mindst på forebyggelsesområdet, hvor det i langt højere grad skal prioriteres, at kræftens gåde bliver løst. Danmark skal være internationalt førende nation i kampen mod kræft. Dansk Folkeparti vil til stadighed gøre en indsats for at ny teknologi og medicin bliver indført langt hurtigere, end tilfældet er i dag. Det vil være til gavn for mennesker, der er ramt af kræft.

Genteknologi

Genteknologien åbner mulighed for nye revolutionerende behandlings- og helbredelsesmetoder. Men det er afgørende, at det etiske grundlag for denne forskning og behandling er fastlagt ved dansk lovgivning. Dansk Folkeparti er ubetinget modstander af enhver forskning, der sigter på at klonе mennesker eller kunstigt at skabe nye individer. Dansk Folkeparti finder, at kloning af menneskelige celler alene må foretages i sygdomsbekæmpende øjemed.

Specialisering

Dansk Folkeparti anerkender, at en centralisering af visse specialer på større steder i landet kan sikre borgeren den bedste og mest kompetente behandling.

Vi ønsker, at sundhedsvæsenet via fordelagtige ordninger gør det attraktivt for læger og sygeplejersker at specialisere sig inden for sundhedsfaglige områder, der ellers traditionelt ikke nyder den store opmærksomhed.

Kønssygdomme

Gennem mange år havde Danmark en fornuftig holdning til alvorlige kønssygdomme. De blev registreret og alle, som kunne være smittet, blev orienteret. Der blev lagt megen vægt på helbredelsen, og der var en omfattende kontrol med de pågældendes tilstand, ligesom der var forbud mod kønslig omgang under helbredelsesprocessen. Kontrolsystemet og anmeldelsespligten bør genetableres for alle alvorlige kønssygdomme.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at anmeldelsespligten kommer til at omfatte HIV-smittede på samme måde som personer, der er smittet med kønssygdomme.

Dansk Folkeparti mener, at udbredelsen af HIV-smitte er så farlig for samfundsudviklingen, at lovgivningen bør indeholde klar hjemmel for fængselsstraf for den, der udbreder smitte til partnere, der ikke har kendskab til risikoen. Jævnlig oplysning til unge om HIV og AIDS er vigtig for at sikre uafbrudt fokus på sygdommen og dens følger.

9. Den Europæiske Union

Dansk Folkeparti er tilhænger af et åbent og demokratisk samarbejde med frie og selvstændige lande i Europa.

Men vi er modstandere af udbygningen af Den Europæiske Union, og vi bekæmper alle forsøg på at skabe en europæisk forbundsstat, således som de hidtidige EU-traktater har taget sigte på. En forbundsstat flytter magten væk fra de europæiske folk og indfører et elitestyre, som kun formelt er demokratisk og under alle omstændigheder meget langt fra borgerne.

Dansk Folkeparti vil fastholde de fire forbehold overfor Maastricht-traktaten, som blev fastlagt ved folkeafstemningen i 1993, og som folkeafstemningen om euroen i september 2000 bekræftede for 3. fase af EU's Økonomiske og Monetære Unions vedkommende.

Dansk Folkeparti mener, at EU's funktioner skal indskrænkes til at omfatte:

- opgaver, som store befolkningsflertal i medlemslandene ønsker at løse gennem EU,
- opgaver, hvis grænseoverskridende karakter nødvendiggør fælles løsninger,
- opgaver, for hvilke der er afgørende stordriftsfordele i fælles løsninger.

EU og demokrati

Den politiske udvikling i de europæiske lande er kendetegnet af en voksende afstand mellem befolkningen og politikerne. Samfundenes magteliter søger i stigende grad at svække borgernes direkte indflydelse på deres samfund, idet eliterne påberåber sig, at nutidens problemer er for store og sammensatte til, at almindelige borgere kan overskue dem. Den politiske kultur, som er udviklet i EU og overført derfra, har ikke hidtil bidraget positivt til dansk folkestyres udvikling.

Overførsel af flere beføjelser til Den Europæiske Union vil indebære, at den demokratiske proces, som i dag fungerer i medlemsstaterne, vil blive sat ud af spillet. EU-systemets krav om overvågning og styring af den politiske proces i medlemsstaterne er åbenlyse forsøg på at ensrette den politiske meningsdannelse og hindre befolkningerne i at udøve deres demokratiske rettigheder. Danmark skal modsætte sig enhver overvågning af og indblanding i den demokratiske proces udefra, uanset om den foretages af politikere, embedsmænd eller EF-domstolen.

En udvidelse af Den Europæiske Unions beføjelser vil uundgåeligt skabe endnu større afstand mellem borgerne og de politiske beslutningstagere. Det skyldes ikke blot det store antal mennesker, der underkastes en central styring, men tillige, at forskelle i sprog, samfundsforhold og kultur gør det umuligt for borgerne at deltage i en fælles

politisk dialog. I praksis forhindres borgerne i reel indflydelse og har ikke mulighed for at nå til en samlet stillingtagen, der kan føre til udskiftning af unionens magthavere.

Kun hvis EU's opgaver begrænses og klargøres, kan de løses på en ansvarlig og kompetent måde.

I alle større spørgsmål om EU er Dansk Folkeparti tilhænger af, at den danske befolkning spørges via folkeafstemninger. Vi har i Danmark en lang tradition for at tage borgerne med på råd ved større reformer og tiltag i EU, og det vil vi stå fast på også i fremtiden.

Dansk Folkeparti ønsker derfor en betydelig indsnævring af de politiske opgaver, som EU har kompetence over. De centrale opgaver bør være at sikre det europæiske frihandelsområde og den europæiske toldunion og at skabe tekniske minimumsstandarder, der fremmer fødevarerikkerhed, miljøbeskyttelse og anden forbrugersikkerhed. Dansk Folkeparti er tillige tilhænger af et koordineret samarbejde mellem EU-landene og USA om bekæmpelse af terrorisme og international kriminalitet.

Europas militære sikkerhed kan alene sikres gennem NATO-samarbejdet.

Det skal forhindres, at politikere og politiske organer, som ikke er valgt af danskerne, og som ikke kan udskiftes af danskerne, får afgørende, besluttende myndighed over vores samfund. Derfor vil vi modarbejde enhver ændring af den danske Grundlov, som indebærer yderligere afgivelse af dansk suverænitet. Ethvert forsøg på at skabe en europæisk forfatning skal modarbejdes, uanset hvad den kaldes, og vi vil arbejde for at forhindre enhver udhuling af Danmarks vetoret, herunder indførelse af en beslutningsproces hvilende på flertalsafgørelser.

Danmark kan ikke forhindre, at andre lande indgår et mere forpligtende samarbejde end indeholdt i nugældende EU-traktater, men Dansk Folkeparti ser en alvorlig fare i, at en række EU-landes forfatninger ikke giver deres befolkninger adgang til folkeafstemninger om EU-spørgsmål. Nogle medlemslande ønsker et tættere samarbejde på en række områder, hvor Danmark ønsker at bevare sin selvbestemmelse. Det må vi acceptere, og vi må udvise forståelse for et europæisk samarbejde i flere spor. Det betyder, at det handelspolitiske, miljøpolitiske og tekniske samarbejde bliver det centrale indhold, mens medlemsstaterne får valgfrihed til at tilslutte sig andet forpligtende samarbejde.

Dansk Folkeparti vil aktivt medvirke til at bekæmpe de store svagheder, som EU's administration lider under i form af uansvarlig forvaltning og direkte spild af de europæiske skatteyderes penge, udbredt korruption og nepotisme.

Det er uacceptabelt, at der gennemføres en økonomisk omfordeling fra lande, som gennem høj produktivitet, rationel arbejdsmarkedspolitik og omfattende strukturrefor-

mer skaber et højt nationalprodukt, til lande som forsømmer at gennemføre tilsvarende reformer, og som tillige ofte vælger ikke at beskatte deres egne borgere.

Det er åbenlyst urimeligt at foretage en økonomisk udligning, når årsagerne til de økonomiske og sociale uligheder alene er at finde i nogle medlemslandes egne politiske beslutninger.

EU's budgetter skal reduceres markant. Det er uden enhver rationel begrundelse at EU bruger tæt ved halvdelen af sit budget på landbrugspolitikken, når der hverken er mangel på landbrugsvarer i Europa eller behov for at støtte denne produktion. Hvis enkelte lande ønsker at støtte et ikke-konkurrencedygtigt erhverv, må det være deres nationale budget, der betaler. Strukturstøtten har vist sig at have meget begrænset effekt på udviklingen af nye strukturer. Denne støtte skal indskrænkes til visse opgaver i en overgangsperiode i nye medlemslande. Den økonomisk støtte til de 15 gamle EU-lande bør begrænses mest muligt.

EU's budgetter skal alene dække den fornødne administration og støtte til store forskningsprojekter i medlemslandene. Nedsikring af EU's økonomiske opgaver er samtidig den eneste sandsynlige mulighed for at komme det omfattende svig med EU's midler til livs.

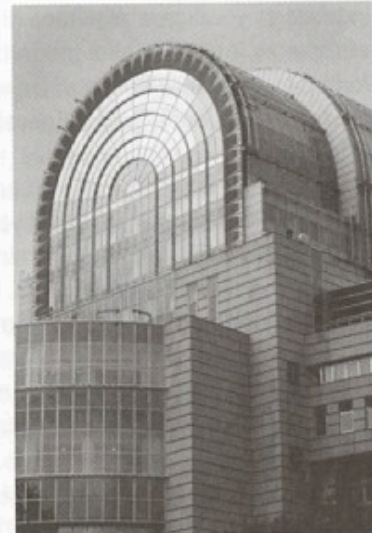
Dansk Folkeparti er modstander af, at EU opnår nogen form for beskatningsret i medlemslandene.

Europa-Parlamentet

Dansk Folkeparti mener, at Europa-Parlamentet primært skal have kontrolfunktioner i forhold til EU-kommissionens økonomiske forvaltning og medvirke til udbredelse af kendskabet til EU's politikker og aktiviteter. Europa-Parlamentet skal have myndighed til at godkende eller forkaste Kommissionens regnskaber og til at afsætte Kommissionen i tilfælde af embedssvigt. Kommissærer skal kunne afsættes enkeltvis, og ikke som i dag kun som kollegium.

Dansk Folkeparti anser ikke Europa-Parlamentet for at være repræsentativt for EU's borgere i lovgivningsmæssig henseende.

Parlamentets altovervejende flertal støtter en langt mere vidtgående integration af Europa end medlemslandenes regeringer og folk, primært fordi parlamentarikerne er valgt af et mindretal af de europæiske borgere, hvoraf en stor del ønsker en samlet europæisk stat. Det er umuligt at lovgive meningsfuldt på så mange områder, som EU tilstræber, for en meget forskelligartet samling lande med

tilsammen flere hundrede millioner indbyggere.

Dansk Folkeparti ønsker derfor ikke, at Europa-Parlamentet skal udøve egentlige, lovgivende funktioner. Parlamentets ikke-repræsentative holdninger ses meget klart af, at forslag, som støttes af den altovervejende del af parlamentets medlemmer, er faldet ved folkeafstemninger i medlemslandene, således forslaget om en forfatning for EU (i Frankrig og Holland), indførelse af euroen (i Danmark og Sverige), Nice-traktaten (i Irland) og Maastricht-traktaten (i Danmark). Hvis Europa-Parlamentet tillægges en europæisk lovgivende myndighed, vil det betyde gennemførelse af lovgivning, som splitter et fredeligt samarbejde i Europa.

Dansk Folkeparti mener derfor, at EU's lovgivningsmyndighed skal være begrænset og alene bør ligge i Ministerrådet.

Dansk Folkeparti er modstander af, at parlamentet har mødested både i Bruxelles og Strasbourg. Det er irrationelt, tidskrævende og økonomisk uansvarligt, at Europa-Parlamentet skal mødes i Strasbourg, når alle øvrige EU-aktiviteter er samlet i Bruxelles. Dette knæfald for franske, økonomiske interesser skal snarest muligt bringes til ophør.

EU-kommissionen

EU-kommissionen har initiativ- og forslagsretten for EU's lovgivning og ansvaret for hele den omfattende administration. Kommissionen er således reelt EU's regering. Kommissionens administration er kendetegnet ved selvtilstrækkelighed og udpræget lukkethed. Vi ønsker at EU-kommissionen skal omformes til et egentligt embedsmandsorgan, underlagt Ministerrådet. I takt med, at EU's budgetter reduceres, skal kommissionens omfattende forvaltning nedskæres. Det skal alene være Ministerrådet, hvis medlemmer er underlagt de enkelte landes parlamenter, der kan fremlægge forslag.

EU's grænser

EU har for længst nået en størrelse, som i sig selv vanskeliggør en demokratisk beslutningsproces. Dansk Folkeparti finder det yderst betænkeligt at udvide samarbejdet med nye, ustabile stater, og vi er modstandere af at optage lande udenfor den vestlige kulturkreds.

Vi er modstandere af optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet, som ikke er et europæisk land, og hvis kultur gør det uforeneligt med Europa. Kun en lille del af Tyrkiet, nogle få procent af landets areal, er placeret på det europæiske kontinent. Tyrkiet hører til Mellemøsten, og dets befolkning er ikke europæere. Tyrkiet er præget af en kultur og nogle sociale normer, som ligger så fjernt fra EU's, at dette i sig selv bør udelukke landet fra at blive medlem af EU.

Kvindeundertrykkelsen er omfattende i Tyrkiet, og mange kvinder udsættes for vold fra nære familiemedlemmer, betinget af religiøse og kulturelle normer, som er uacceptable

i nutiden. Dette foregår ikke kun i de økonomisk tilbagestående steder i det østlige Tyrkiet. Det forekommer også i de mere udviklede storbyer i den vestlige del af landet. Det er fortsat et stort og uløst problem, at Tyrkiet har besættelsestropper i et af EU's nuværende medlemslande, nemlig Cypern. Siden Tyrkiet i juli 1974 invaderede den selvstændige republik Cypern, har tyrkiske tropper besat 38 pct. af Cyperns areal, og siden har FN-tropper måttet opretholde en stødpudezone mellem den tyrkiske besættelseszone og republikken Cypern. Tyrkiet har fortsat store troppekontingenter på Cypern, og det er et overgreb, som i sig selv udelukker Tyrkiets optagelse i EU.

Korruption forefindes på alle niveauer i det tyrkiske samfund, hvilket umuliggør udviklingen af en velfungerende markedsøkonomi, som er forudsætningen for et stabilt demokratisk system. Retstilstanden i landet er under al kritik. Systemkritikere og etniske minoriteter udsættes stadig for tortur i de tyrkiske fængsler.

På grund af reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed er det endvidere overvejende sandsynligt, at tyrkisk medlemskab vil føre til en omfattende indvandring fra Tyrkiet til de nuværende EU-lande.

Ifølge FN vil Tyrkiet med den nuværende befolkningsudvikling allerede i 2020 være større end Tyskland. Tyrkiet vil således ikke blot blive EU's mest magtfulde land, det vil også dræne EU's kasser som følge af den struktur- og landbrugsstøtte, landet vil være berettiget til.

Dansk Folkeparti er tilhænger af samarbejdsaftaler med lande udenfor Europa, herunder også Tyrkiet, men vi vil ikke acceptere, at sådanne lande kan blive medlem af EU.

Samarbejde mod terror og kriminalitet

Udviklingen af Den Europæiske Union med åbne, indre grænser har skabt uanede muligheder for den grænseoverskridende kriminalitet og for den internationale terrorisme.

Et politi- og efterretningssamarbejde mellem EU-landene er nødvendigt for at sikre, at terrorisme, økonomisk kriminalitet, handel med kvinder og ulovlig immigration i størst muligt omfang forhindres.

Dansk Folkeparti mener ikke, at det er ønskeligt eller formålstjenligt at oprette et fælleseuropæisk politi. Det skal altid være danske politibetjente, der opererer på dansk territorium, og er udenlandske politifolk indbudt til at deltage i operationer i Danmark, skal det under alle omstændigheder foregå under dansk politis ledelse og efter dansk ret og ansvar.

EU og indvandringen

Der er en udbredt opfattelse i EU-Kommissionen, at Europa i fremtiden vil mangle arbejdskraft og som konsekvens heraf skal aftage en del af verdens befolkningsoverskud som en blanding af et økonomisk og et humanistisk projekt.

EU ser det fortsat som muligt at gøre dem, der kommer ind i Vesten fra tredjeverdenslande, identiske med borgerne i de vesteuropæiske lande.

Det er en form for politik, der opfatter individer som produktionsmidler og overser deres vanskeligheder med at tilpasse sig kulturen og produktionen i det pågældende nye samfund.

Dansk Folkeparti vender sig imod ved lov at gøre alle mennesker ens, ophæve kulturelt og religiøst betingede modsætningsforhold eller skabe en masse nye europæere. Det kan lyde tillukkende, men det er ikke en udvikling, der kan gennemføres uden tvang. Den hasarderede propaganda for denne forestilling søger blot at skjule verdens egentlige problemer og udfordringer. Det er derfor, at Dansk Folkeparti ønsker det retlige forbehold fastholdt.

Det faldende fødselstal i Europa er ikke i egentlig forstand et problem, men det kræver en tilpasning på en række politikområder.

I det meste af EU har man fortsat en betydelig arbejdskraftreserve i den store andel af befolkningen, der ikke er på arbejdsmarkedet. Vi har et meget klart billede af, at fremtidens arbejdspladser vil kræve et højt vidensniveau, mens der vil være ringe brug for mennesker med ingen eller en kort uddannelse.

EUs planer om at lade endnu flere millioner af mennesker bosætte sig i Europa vil kun føre til kaos. Tanken om, at EU skal tiltrække udviklingslandenes alt for få veluddannede mennesker, betragter Dansk Folkeparti som højst utiltalende, fordi det vil forsinke eller helt hindre den udvikling, som de fattige lande har så hårdt brug for. Samtidig kan øget indvandring føre til en ødelæggende islamisering af Europa.

Europa skal ikke være rigere, end de europæiske borgeres egen indsats betinger, når følgen er, at man derved øger kløften mellem udviklingslandene og industrilandene.

Der må i fremtiden findes internationale politikker imod den tredje verdens befolknings-tilvækst, som er ude af kontrol, og midler til at ændre udviklingen i de dele af verden, som er præget af magtstrukturer, religioner, kulturer og traditioner, der forhindrer disse lande i at udvikle sig og skabe rimelige livsbetingelser for deres egne borgere. Samtidig må de EU-lande, som kommer til at mangle arbejdskraft, udvikle en rationel beskæftigelsespolitik efter nordeuropæisk model.

Den politisk korrekte idé om indvandring fra ikke-vestlige lande til EU løser ingen af de virkelige problemer – hverken i eller udenfor EU. Dansk Folkeparti fastholder derfor, at Danmark skal beholde det retsforbehold, der sikrer os retten til at føre vores egen, selvstændige udlændingepolitik.

10. Udenrigs- og Tredjeverdenspolitik

Dansk udenrigspolitikens vigtigste målsætning er at sikre Danmarks selvstændighed.

Danmark har gennem hele sin tusindårige historie været et frit og selvstændigt land. Kun i fem år, fra 1940-45, har hele Danmark været besat af en fjendtlig magt. Det er bemærkelsesværdigt, når man tager landets begrænsede størrelse og beliggenhed i betragtning.

Når et så forholdsvis lille land ikke er blevet opslugt af mere magtfulde naboer, skyldes det, at vi har haft viljen og evnen til at bevare selvstændigheden. Det betyder ikke, at Danmark på noget tidspunkt har kunnet føre en politik, der var uafhængig af verden uden om os. Det betyder derimod, at vi under skiftende forhold har formået at varetage vore egne forhold på en måde, som har tjente vore interesser og selvstændighed bedst.

På mange områder er udviklingen i verden i dag hurtigere og mere omfattende end tidligere i historien. Det medfører store udfordringer og en større indbyrdes afhængighed mellem landene. For at sikre vores selvstændighed har vi derfor behov for et nært samarbejde med andre lande, hvis interesser er sammenfaldende med vores.

For Dansk Folkeparti betyder det imidlertid ikke, at vi skal lade den omgivende verden diktere, hvilken politik, Danmark skal føre.

Der er også i vores tid ideologiske modeholdninger, som prøver at indgive befolkningerne det indtryk, at verdens udvikling følger visse naturlove, som vi ikke kan ændre. Marxisterne søgte i det 19. og 20. århundrede at udbrede den myte, at alle samfund med en indre lovmæssighed ville bevæge sig mod marxismen. I vores tid fremstiller andre ideologiske retninger den såkaldte globalisering som en naturlov, der vil medføre alle samfunds og kulturers lykkelige sammensmeltning.

Dansk Folkeparti tager afstand fra denne fordrejning af virkningerne af den internationale udvikling.

Globalisering i den nævnte betydning er ikke en naturlov. Det beror på politiske beslutninger, hvordan den internationale udvikling forløber. Globaliseringen er en tilstand, hvor markeds kræfterne får større indflydelse, fordi der savnes overvejede politiske beslutninger. Set fra et demokratisk synspunkt indebærer denne udvikling store risici både for de udviklede lande og for udviklingslandene.

Dansk Folkeparti er tilhænger af, at Danmark såvel nationalt som gennem internationalt samarbejde modarbejder globaliseringens skadelige virkninger.

Det drejer sig om følgende: De spekulationsbetingede kapitalbevægelser, som øger den økonomiske ustabilitet, især i de mest sårbare lande; de økonomisk betingede befolkningsflytninger, som bevirker, at de mest sårbare mennesker i industrilandene mister deres arbejde som følge af øget lønkonkurrence; den større internationale ulighed bl.a. som følge af svigtende mulighed for regulering af verdenshandelen; den øgede udnyttelse af mennesker og naturressourcer i fattige lande, som mangler demokrati og velfungerende offentlig administration.

Dansk Folkeparti betragter de almene frihedsrettigheder som grundlaget for ethvert ordnet samfund og ønsker derfor, at disse rettigheder respekteres af alle folkeslag, men Vesten skal generelt være varsom med at søge frihed og demokrati indført eller fremskyndet med våbenmagt i lande udenfor vor kulturkreds. Hvor Danmarks eller NATOs sikkerhedsinteresser tilsiger det – eksempelvis i kampen mod den internationale terrorisme - skal vi naturligvis yde vort bidrag.

Dansk Folkeparti ønsker i det hele taget, at Danmark aktivt varetager sine interesser i forhold til den internationale udvikling gennem deltagelse i de internationale samarbejdsorganisationer, vi er medlemmer af.

Forenede Nationer

FN skal først og fremmest arbejde for fredelig sameksistens mellem medlemslandene. Det kræver medvirken til at skabe en international udvikling, så økonomiske og sociale skel formindskes, men det kræver også mulighed for akut indgriben i militære konflikter, borgerkrige, hungerkatastrofer m.v. IMF, Den Internationale Valutafond, skal have styrkede muligheder for at regulere den internationale pengevæsen for derved at skabe større økonomisk stabilitet og forhindre spekulation.

Dansk Folkeparti støtter Danmarks medlemskab af FN, men ønsker, at FN reformeres omfattende. FN's indsats har på en række områder været utilstrækkelig, og nogle aktioner har været helt fejlslagne. Desuden lider FN-systemet som helhed af et voldsomt bureaukrati.

Dansk Folkeparti erkender, at FN's muligheder begrænses af medlemslandenes politiske vilje, men vi finder, at Danmark bør gøre en større indsats for at sikre, at den økonomiske og militære bistand, vi yder gennem FN, bliver optimalt planlagt og anvendt.

Dansk Folkeparti er tilhænger af, at Danmark yder sit bidrag til fredsbevarende FN-aktioner.

FN skal koordinere medlemslandenes indsats for at forhindre, at der opstår tilstande, som tvinger mennesker til at flygte fra deres hjem. FN skal koordinere den internationale indsats for at hjælpe flygtninge i nød. Indsatsen skal først og fremmest ydes i eller tæt på de lande, flygtningene kommer fra. FN skal etablere centre, hvor flygtningene kan leve indtil deres tilbagevenden. Enhver overførsel af flygtninge til andre lande udenfor deres egen kulturkreds skal ske planlagt og med modtagerlandets accept.

Danmark bør bidrage til, at alle frie, selvstændige og demokratiske nationer, der overholder menneskerettighederne, kan optages som medlem af FN.

Det nordiske samarbejde

Danmark har et stærkt kulturelt, sprogligt og historisk slægtskab med de nordiske lande. Dansk Folkeparti ønsker det nordiske samarbejde udbygget.

De nordiske værdier er individualisme, respekt for individet, individuelt ansvar kombineret med en høj grad af pligtfølelse overfor fællesskabet og ikke mindst kvindens frie stilling, som går meget langt tilbage i historien.

Dansk Folkeparti mener, at det er afgørende at bevare Norden som et område, hvor mennesker frit kan leve og udfolde sig og føle, at det fællesskab, de bidrager til, er værdifuldt. Vores samfund har aldrig modtaget så massiv en påvirkning udefra som i disse år. Derfor er det mere end nogensinde vigtigt at forsvare de idealer om ligeværdighed, som de nordiske samfund er bygget på.

Dansk Folkeparti ser med bekymring på, at der nu i alle de nordiske lande er religiøst funderede ideologiske kræfter, der har til formål at ændre på den ligeværdighed og den frihed, vi nordiske folk har kæmpet så hårdt for gennem tiderne, og vi vil bekæmpe de kræfter, der vil friheden og ligeværdigheden til livs.

Danmarks ambassader og konsulater har stor betydning for dansk eksport og er med til at repræsentere Danmark rundt om i verden. De skal derfor bevares, men i visse tilfælde kan der af besparelshensyn søges samarbejde med de øvrige nordiske lande om fællesnordiske ambassader – som det eksempelvis er sket i Berlin.

Rigsfællesskabet

Dansk Folkeparti støtter opretholdelsen af rigsfællesskabet mellem Danmark, Grønland og Færøerne. Den samhørighed, som er opbygget mellem de tre dele af riget bør bevares. Dansk Folkeparti imødekommer de grønlandske og færøske ønsker om øget selvstændighed inden for Grundlovens rammer. Ønsker befolkningerne i Grønland og på Færøerne en fuldstændig løsrivelse fra Danmark, og tilkendegiver de dette ved folkeafstemninger, agter Dansk Folkeparti ikke at modsætte sig dette, men det er bestemt ikke vort ønske.

I takt med Grønlands og Færøernes øgede selvstyre skal det sikres, at også den øko-

nomiske selvstændighed øges, dvs. at der må ske en aftrapning af de danske bloktilskud. Såfremt der findes olie eller andre naturressourcer i Grønlands undergrund bør indtægterne tilfalde rigsfællesskabet.

Grønlændernes og færingeres kultur skal respekteres og bevares. Danmark bør på internationalt plan arbejde for alle oprindelige folks rettigheder.

Gennem øget inddragelse af Grønland og Færøerne i det nordiske samarbejde, blandt andet gennem Nordisk Råd, skal det sikres, at deres befolkninger tages med på råd om vigtige beslutninger, ligesom Grønland og Færøerne skal høres om udenrigspolitiske afgørelser, der angår de nordatlantiske områder. De endelige beslutninger træffes dog af den danske regering og Folketinget i overensstemmelse med Grundloven.

Tredjeverdenspolitik

Flere store og små lande, som tidligere var fattige, har i de seneste årtier vredet sig løs af underudviklingens jerngreb, men kløften mellem rige, udviklede lande og fattige, udviklede lande er i den nyeste tid blevet stadig dybere.

Udvikling af et samfund er en kompliceret proces, som er betinget af samtlige elementer i samfundets civilisation og kultur: Religion, værdinormer, sædvaner, traditioner, holdninger og sprog er bestemmende for de væsentlige politiske og sociale forhold. Dermed er fattigdom i høj grad at anse for et kulturelt betinget problem, fordi et samfunds udvikling dybest set afgøres i befolkningens bevidsthed. Kulturen afgør, hvordan en befolkning arbejder, hvordan forholdet mellem de to køn er, hvordan magtforholdene er i familielivet og i samfundet, hvilke holdninger, der er til befolkningstilvækst, til økonomisk vækst og til omgivende nationer og kulturer.

Det er mestendels på grund af forskelle i kulturen, at nogle fra naturens hånd ufrugtbare og ressourcefattige lande har udviklet orden og velstand, mens nogle meget frugtbare og ressourcerige lande er præget af overbefolkning, fattigdom og diktatur.

Hvis det ikke lykkes at ændre den omfattende underudvikling af en meget stor del af den verden, som omgiver os, er der en alvorlig risiko for, at fattigdom og overbefolkning fører til fjendtlige sammenstød mellem de forskellige kulturer.

Store dele af verden behøver en gennemgribende reformation og hjælp til at udvikle sig økonomisk og demokratisk. Udviklingslandenes befolkninger kan se i TV, hvordan livet er i Vesten, og flygtninge og indvandrere kan melde tilbage til deres landsmænd, at det er uendeligt meget bedre at bo i Vesten.

De forskelle, der på den måde kunstigt skabes i en befolkning, hvoraf en del er kommet til Vesten og er blevet styrtende rige i forhold til deres landsmænd, er blot med til at gøre situationen endnu mere grotesk. Resultatet bliver, at flere og flere mennesker i den tredje verden kun drømmer om at komme væk. Det er de mennesker, hvis indsats burde fokusere på at gøre deres eget samfund værd at leve i.

Udvandring til Vesten er ikke en løsning på den tragiske situation, en stor del af verdens befolkning lever i. Selv om flere hundrede millioner vandrede til Europa, ville problemerne i udviklingslandene ikke blive mindre, og samtidig ville de europæiske landes velfærdssamfund bryde sammen.

De fattige landes problemer løses ikke blot ved, at Vesten åbner for import af deres varer, men først og fremmest ved, at landenes produktion til eget forbrug og til investeringer forøges. Det kræver omfattende institutionelle og politiske reformer.

Overbefolkning

Hvis det ikke lykkes både at standse den voldsomme befolkningstilvækst i udviklingslandene og samtidig øge produktionen og udviklingen af velfungerende samfundssystemer, vil der opstå kaos i mange udviklingslande, og omfattende folkevandringer vil være uundgåelige.

Der er i EU's politiske organer og i mange af medlemslandenes regeringer en udbredt opgivenhed over for den katastrofale udvikling i verdens befolkningstal og de konsekvenser, som overbefolkningen indebærer for mennesker i udviklingslandene. Samtidig eksisterer der en ubegrundet opfattelse af, at indvandring til EU skaber større lighed og retfærdighed. Det modsatte er tilfældet.

Dansk Folkeparti finder, at såvel EU's som de fleste europæiske landes indsats for at forbedre udviklingslandenes vilkår er helt utilstrækkelig. Det nytter ikke blot at tilføre landene økonomiske ressourcer, for de går i vidt omfang til spilde, hvis ikke landenes kultur og hele samfundsmæssige organisation ændres. En målrettet indsats for at ændre udviklingslandenes kultur er en forudsætning for at forhindre en masseindvandring, som de europæiske lande ikke kan bære.

Dansk Folkeparti anser en omfattende plan for bistand til institutionsudvikling, demokratisering og børnebegrænsning i udviklingslandene for bydende nødvendig.

En sådan udviklingsindsats har ikke alene en humanistisk begrundelse, men må anses som afgørende for verdens sikkerhed.

Ulandsbistand

Dansk Folkeparti mener, at der skal opstilles klare mål for, hvordan dansk ulandsbistand skal fungere. Dansk ulandsbistand skal medvirke til at forebygge, at der opstår krig og andre situationer, hvor mennesker tvinges på flugt fra deres hjemegn og land.

Hjælpen skal koncentreres om at hjælpe flest mulige flygtninge i deres nærområde og i højere grad støtte flygtnings tilbagevenden til deres oprindelsessted. Lande, som ikke vil tage egne statsborgere tilbage, der har fået afslag på asyl i Danmark, skal ikke kunne modtage bistandshjælp fra Danmark.

Danmark yder en omfattende ulandsbistand, såvel tosidet som gennem FN-systemet og EU. En del af denne bistand har ikke de ønskede virkninger og må derfor ophøre. Dansk Folkeparti vil samtidig arbejde for en effektivisering af bistandens virkninger. Den tosidede danske udviklingsbistand skal målrettes mod lande, hvor vi kan udøve effektiv kontrol med, at bistanden forbedrer levevilkårene for de fattigste, at den virker overbefolkning, udvandring og sygdomsspredning, herunder AIDS, og at den fremmer demokrati, menneskerettigheder, konfliktforebyggelse og ligestilling af kvinder og mænd. Der er behov for øget forskning i midler til reduktion af ukontrolleret befolkningstilvækst.

Det må samtidig sikres, at udviklingslandene ikke benytter skadeligt børnearbejde, farlige arbejdsmiljøvilkår, udbytning af arbejdskraften eller miljøødelæggelse for at øge deres produktion. Det handelspolitiske samarbejde med udviklingslandene skal gøres betinget af, at landene overholder menneskerettighederne, og at mindst halvdelen af deres offentlige budgetter, ligesom i velfærdsstaterne, anvendes til undervisning, sociale og sundhedsmæssige formål.

Lande, som udvikler atomvåben eller påfører deres nabolande krig, skal ikke modtage dansk udviklingsbistand. Bistanden til regeringer, der bruger penge på at udvikle eller opretholde atomvåben, har store militærbudgetter, anvender tortur eller fører krig på andre landes område skal ophøre. I dag er der alt for mange uheldige eksempler på lande, som opnår bistand uden at leve op til de mest elementære spilleregler. Det skal vi ikke acceptere. Dansk Folkeparti ønsker, at Danmark skal leve op til FN's anbefalinger om at yde 0,7 procent af BNP til ulandsbistand.

11. Uddannelse - en forudsætning for Danmarks udvikling

Uddannelse er en afgørende forudsætning for det enkelte menneskes udvikling og arbejdsmæssige muligheder, og dermed en afgørende forudsætning for samfundets konstante udvikling og konkurrenceevne. Dansk Folkeparti vil arbejde for en omfattende fornyelse og forbedring af det danske uddannelsessystem, så det bliver på højde med verdens bedste og kan opfylde vort samfunds fremtidige behov. Uddannelsessektoren skal til hver en tid have de nødvendige økonomiske rammer – vi skal investere i ungdommen.

Dansk Folkeparti ønsker, at uddannelsessystemet skal ruste eleverne både inden for håndværksfag, akademiske discipliner, informationsteknologi, servicefag og forskning, men anerkender samtidig, at uddannelsessystemet ligeledes skal være et værdiskabende dannelsessted for det enkelte menneske.

Eleverne

Menneskers evner og interesser er vidt forskellige. Uddannelsessystemet skal derfor indrettes således, at der tages videst muligt hensyn til den enkeltes evner og udviklingsmuligheder. Der skal lægges vægt på, at der er gode uddannelsesmuligheder til både bogligt stærke og svage elever, så alle elever og studerende får de bedste muligheder for at udvikle sig ud fra deres egne forudsætninger.

Det må også sikres, at formidlingen af viden og forståelse ikke tilsidesættes af disciplinære problemer. Eftergivenhed over for voldelige og støjende elever skal bringes til ophør – de mange skal ikke hindres i deres indlæring af de få, der ikke vil eller kan opføre sig ordentligt. Orden og disciplin skal hævdes, men elever med så omfattende disciplinære problemer, at de ikke kan fungere i det almindelige undervisningssystem, skal gå på specialskoler. På de højere klassetrin skal det understreges, at eleverne selv også har et ansvar for egen læring og udvikling, samtidig med at uddannelsessystemet står klar med fleksible støtteordninger.

Kultur og værdier

Dansk Folkeparti ønsker, at alle skal have kundskaber og viden, som ikke blot giver dem gode muligheder for et godt arbejdsliv, men også sætter dem i stand til at for-

stå deres tilværelses grundlag og sammenhæng og at skelne mellem værdifuldt og værdiløst i samfundets informationsstrøm. Den fælles ramme for al undervisning skal være dansk kultur- og samfundssyn. Uddannelsessystemet skal på alle trin udvikle viden om og respekt for folkestyret og for den vestlige kulturs menneskesyn. Særligt skal faren ved totalitære styreformer og religioner, heriblandt nazisme, islamisme og kommunisme, understreges. Den enkelte folkeskole og lærer har pligt til at understrege og lægge vægt på vores fællesnordiske kulturelle rødder, det danske sprogs betydning for fællesskabet, og fællesskabets samfundsmæssige betydning for det enkelte menneskes tilværelse i Danmark.

Vores uddannelsessystem spiller en vigtig rolle for børn og unges udvikling og modningsproces. Unge skal bevidstgøres om deres individuelle personlige frihed i kombination med samfundsansvarlighed. Elementer i dette bør blandt andet være et krav om, at folkeskolerne mindst én gang om året modtager besøg af politiet, som i deres orientering af eleverne kan forebygge kriminalitet og lære eleverne om at føle ansvarlighed over for samfundet. Ligeledes er det vigtigt, at unge lærer om prævention og seksuel ansvarlighed, ligesom de skal have oplysning om farerne ved rygning, stof- og alkoholmisbrug.

Adgang til uddannelse

Det er Dansk Folkepartis holdning, at al offentlig undervisning skal være gratis for danske borgere. Der skal ikke indføres øget brugerbetaling på uddannelsesområdet, og studerende skal have mulighed for økonomisk hjælp under studierne. Lønmodtagere har fradragsret for indløb af bl.a. faglitteratur, som sker i forbindelse med sikringen af den løbende indkomst. Dansk Folkeparti foreslår, at man over en kort årrække indfører den samme mulighed for studerende. Det skal løbende vurderes, hvordan staten kan gøre livet lettere, herunder lette de økonomiske vilkår, for familier, hvor en eller begge forældre er i gang med en uddannelse.

Som studerende er der i dag et loft over, hvad man må tjene ved siden af SU. Det betyder, at studerende der uden problemer kan arbejde ved siden af studierne, eller hurtigt efter afslutningen af studiet, får mindsket motivationen til at arbejde. Dansk Folkeparti foreslår, at loftet fjernes. Studieaktiviteten bør sikres gennem afholdelse af prøver m.v., som sikrer den studerendes engagement i studiet.

Vi er modstandere af dansk finansieret uddannelse til andre EU-borgere og udenlandske statsborgere i øvrigt, men kan støtte aftaler mellem selvstændige nationer med henblik på en afgrænset udveksling af uddannelses tilbud over landegrænser.

Dansk Folkeparti betragter uddannelsessystemet som et nationalt anliggende og arbejder for, at EU ikke får nogen form for politisk eller juridisk kompetence over vores uddannelsessystem. Hovedsproget i det danske uddannelsessystem er det danske sprog.

Folkeskolen

Den danske folkeskole skal være på allerhøjeste niveau i Europa. Et fagligt højt niveau og fortrolighed med den danske kulturarv skal være de bærende elementer, samtidig med at børnene modnes, selvstændiggøres og gøres parate til senere, videregående uddannelse. Dansk Folkeparti er tilhænger af fastholdelsen af 10. klasse som et tilbud for alle unge, der ønsker et ekstra skoleår til at blive bedre rustet fagligt og blive mere modne inden valg af ungdomsuddannelse. Vi har hidtil med held modvirket andre partiers forsøg på at ødelægge 10. klasse.

Det er folkeskolens ansvar at undervise eleverne, men det er forældrenes ansvar at gøre eleverne i stand til at modtage undervisningen. Det må forventes, at eleven er disciplineret nok til at kunne modtage undervisningen samt spørge ind til undervisningen i god ro og orden. Der skal i det hele taget være en høj grad af forældreinddragelse i folkeskolen. Forældrene skal løbende orienteres mundtligt og skriftligt om deres børns opførsel og faglige udvikling i klassen, og forældre og lærere skal respektere og lytte til hinanden. Ved længerevarende udokumenteret sygefravær skal skolen opsøge forældrene med henblik på at finde en løsning, og i yderste instans skal forældrene kunne trækkes i eventuelle sociale ydelser.

Dansk Folkeparti finder det fuldstændigt uacceptabelt, når forældre med ikke-vestlig baggrund sender deres børn på genopdragelsesrejse eller på lange ferierejser udenfor skolernes normale ferier i udlandet. Når disse forældre sender et barn på genopdragelsesrejse i forældrenes hjemland er det udtryk for, at de i realiteten ikke ønsker, at deres barn skal blive integreret i det danske samfund. Der skal være mulighed for sanktioner overfor de forældre, som sender deres børn på genopdragelsesrejser og dermed skader deres børns muligheder for at blive integrerede i det danske samfund. Det skal være muligt at tvangsfjerne disse børn, ligesom det skal være muligt at ophæve en families permanente opholdstilladelse, hvis de har opnået en sådan. Ydermere skal det være muligt at sætte ind med alvorlige sanktioner overfor skoler og kommuner, som ikke lever op til deres pligt mht. at indberette tilfælde, hvor der er mistanke om, at et barn er sendt på genopdragelsesrejse i udlandet.

Differentieret undervisning

Ud fra ønsket om at udvikle det enkelte menneskes evner og i erkendelse af behovet for personlig relevant undervisning ønsker Dansk Folkeparti et differentieret undervisningsudbud. Den nødvendige differentiering af undervisningen kan ske med en deling af eleverne efter evner og færdigheder. En 1-årig børnehaveklasse skal være obligatorisk og have karakter af forberedende undervisning, men undervisningen må ikke blive præget af tunge boglige fag allerede i børnehaveklassen. Der må tages særligt hensyn til, at nogle elever har dårlige forudsætninger for at udvikle boglige evner, mens de kan opnå gode resultater på mere praktisk betonedede områder.

For de svageste elevers vedkommende kan der ligge sociale problemer til grund for deres vanskeligheder ved at følge skolens standardklasser. I grelle tilfælde kan der

derfor etableres et samarbejde mellem skolerne og de kommunale, sociale forvaltninger for at forebygge, at disse elevers problemer vedvarende forringer deres muligheder for en normal, socialt tryk tilværelse, og samtidig forebygge en forringelse af klasseundervisningen.

Undervisningens indhold

Folkeskolens undervisning skal indeholde en grundviden i de obligatoriske fag: Dansk, matematik, engelsk, historie, samfundsforhold, fysik/kemi, kristendomskundskab med indføring i andre religioner, biologi, geografi og informationsteknologi. Det er væsentligt, blandt andet af hensyn til skoleskift, at de forskellige skoler har nogenlunde samme pensumfordeling på klasserne. Ernæringslære og motion skal i højere grad indgå i folkeskolens undervisning, og motion/idræt skal have større vægt.

For børn og unge, der skal leve og fungere i det danske samfund, er læse- og skrivefærdighed i det danske sprog uundværlige forudsætninger for al videre indlæring. Det engelske sprog skal indgå i undervisningen fra 3. klassestrin.

Der skal lægges særlig vægt på sammenhængen mellem dansk, dansk litteratur, danmarkshistorie, verdenshistorie, samfundsforhold, kristendomskundskab og etik, således at eleverne får en forståelse for de kulturelle forudsætninger for samfundsudviklingen og deres egen rolle som borgere i Danmark og verden.

Elever skal lære at indtage en kritisk holdning til politiske ideologier, men det bør være udelukket, at lærere bruger undervisningssituationen til at agitere for egne politiske synspunkter. Hvis en lærer misbruger sin position og gang på gang fremhæver en bestemt politisk holdning eller en bestemt politisk ideologi, skal skolen eller den ansvarlige minister skride ind. Det samme skal være gældende, hvis en lærer agiterer for en bestemt religion.

Undervisningen skal øge elevernes forudsætninger for at tilegne sig viden, deres nysgerrighed, kritiske sans, ansvarsbevidsthed og selvstændighed. Undervisningen skal fremme elevernes evne til at samarbejde, men Dansk Folkeparti afviser en overdreven brug af gruppearbejde i undervisningen. Vi er modstandere af gruppeeksamen, som slører den enkelte elevs ansvar og kvalifikationer, og ønsker derfor ikke at genindføre gruppeeksamen.

Der bør gennemføres en løbende evaluering af lærernes undervisning. Elever og ikke mindst forældre skal høres i denne forbindelse. Der skal tillige løbende gennemføres vurderinger af elevernes evner og færdigheder, og forældre skal underrettes om deres børns opførsel og faglige niveau.

Kulturbærende fag

Der skal indføres obligatorisk kristendomskundskab og morgensang i folkeskolen for alle elevgrupper. Det er positivt at synge, og morgensangen skal give eleverne

kendskab til og indblik i den danske sangskat, som også formidler meget om landets historie, normer og værdier.

Historieundervisningen skal tage udgangspunkt i dansk historie med respekt for påvirkning over grænserne. Historieundervisningen skal opbygges kronologisk og inddrage relevante nationale begivenheder, herunder give forståelse for folkekirkens og monarkiets positioner som nationale samlingspunkter og deres betydning for samfundsudviklingen.

Samfundsfag skal give eleverne forståelse for samfundsindretningen, folkestyrets opbygning og Danmarks forhold til det internationale samfund, herunder FN, EU og NATO. Samfundsfag skal derudover beskrive de familiepolitiske forhold i landet med særlig fokus på familiens rolle og betydning for det enkelte individ, idet familien forstås som far, mor og barn.

Undervisningsvejledningerne

De vejledninger, der findes for undervisningens indhold i de enkelte fag, skal være præcise. Den enkelte elevs viden og færdigheder skal være helt uafhængig af, på hvilken skole og af hvilke lærere han eller hun modtager undervisning. Der skal for alle fag være minimumskrav til undervisningens indhold og timetal. Nye emner, som ligger uden for undervisningsvejledningerne, må ikke indføres på bekostning af de fag, der er indeholdt i vejledningerne.

Det skal sikres, at skolerne har tidssvarende undervisningsmaterialer, herunder bøger og edb-udstyr. Undervisningsmaterialerne skal betales af det offentlige, ligesom det skal tilstræbes at øvrige aktiviteter såsom lejrskoler også primært betales af det offentlige. Undervisningen i folkeskolen, alle undervisningsmaterialer og deltagelse i lejrskoler mv. skal primært betales af samfundet. Der skal kun ydes offentlig støtte til skoler, som opfylder visse minimumskrav til undervisningens indhold og metode. Der skal ikke ydes offentlig støtte til skoler, som modarbejder danske værdier. Dansk Folkeparti ønsker et totalt stop for at benytte kommunale/offentlige midler til modersmålsundervisning i folkeskolen, såfremt en sådan undervisning vurderes som integrationshæmmende. Det bør ikke være tilladt at etablere skoler, hvor de tilknyttede lærere ikke opfylder Undervisningsministeriets krav til uddannelseskvalitet.

Skolemiljø og integration

Det skal til enhver tid være lærernes, forældrenes og skoleledelsernes ansvar og opgave at bekæmpe mobning og chikane af elever i folkeskolen. Mobning skal forebygges, og der skal skrives konsekvent ind over for elever, som skaber et dårligt miljø i klassen.

Den massive tilgang af elever med anden etnisk baggrund end dansk har på flere områder vanskeliggjort folkeskolens funktion. Det er Dansk Folkepartis hensigt, at folkeskolen skal arbejde for en effektiv integration af elever med anden etnisk baggrund end dansk. Samtidig bør der stilles krav om, at familier med anden etnisk baggrund

ligeledes deltager aktivt i integrationen, og at der overvejende tales dansk hjemme hos familierne, således at barnets skolegang og udvikling i det danske samfund ikke hæmmes. Det er samtidig vigtigt at fastholde, at den danske folkeskoles niveau og værdigrundlag ikke må udvandes som følge af en ændring i elevsammensætningen, men tværtimod fastholdes trods kulturforskelle blandt eleverne.

Læreruddannelsen

Der skal skabes respekt om lærerstanden. Det kræver bl.a. høje adgangskrav til læreruddannelsen og øgede krav til lærernes faglige og pædagogiske egenskaber. Seminarieundervisningens kvalitet skal derfor fortsat styrkes. Praktikperioder i folkeskolen skal til hver en tid indgå i seminarieundervisningen. Den enkelte lærerstuderende skal løbende evalueres og skal til enhver tid kunne præstere et tilfredsstillende fagligt niveau. De lærerstuderende skal være fortrolige med landets kulturarv, så de bliver i stand til f.eks. at videregive danske principper og værdier til alle elevgrupper.

Undervisning af de lærerstuderende i danmarkshistorie og kristendom skal være obligatorisk og skal sikre deres forståelse for samfundsudviklingens kulturgrundlag. Der gennemføres obligatorisk efteruddannelse for at sikre, at lærerne opfylder nye faglige og pædagogiske krav.

Udvikling og visioner for folkeskolen

Dansk Folkeparti ønsker en styrkelse af den danske folkeskole og vil arbejde for en langsigtet reform af folkeskolen og læreruddannelsen.

Arbejdet som folkeskolelærer har mistet respekt og prestige over de seneste årtier, det faglige niveau er faldende og tilstrømningen til læreruddannelsen er svigtende. Vores mål er at gøre lærerfaget attraktivt igen ved at sammensætte en uddannelse, der giver rig mulighed for at skræddersy forløb til både fagspecialister og pædagogiske ildsjæle.

Derfor har Dansk Folkeparti en vision om en ny læreruddannelse i moduler, der målrettes forskellige klassetrin, og som åbner for optagelse af lærerstuderende med andre uddannelsesmæssige baggrunde og erhvervs erfaringer. Uddannelsen skal være fleksibel og indrettes på både underskoleniveau og akademisk niveau, således at læreruddannelsen rummer muligheder for opkvalificering af lærere samt kvalificerer lærerne til evt. karriereskift senere i livet.

Den danske friskoletradition

Dansk Folkeparti er stærk tilhænger af den danske friskoletradition. Det betragtes som positivt, at danske forældre kan vælge alternativer til folkeskolen for deres børn. Friskolerne skal som et minimum kunne præstere det samme faglige niveau, som folkeskolen kan.

Alle friskoler skal respektere de grundlæggende principper i det danske folkestyre, understøtte retten til frihed fra religiøs og politisk undertrykkelse, samt gøre eleverne

fortrolige med dansk kulturarv. Således skal der til hver en tid være en kontrolinstans, som overvåger, at undervisningen opfylder ovenstående krav. Således skal eksempelvis religiøse skoler, som modarbejder danske værdier og demokratiske principper, konsekvent lukkes. I denne forbindelse bør der på grund af tilstedeværelsen af det store muslimske mindretal i landet være ekstra opmærksomhed på muslimske skoler, som i visse tilfælde fastholder parallelsamfund og umuliggør en fornuftig integrationsproces.

Ungdomsuddannelser og erhvervsuddannelser

Efter folkeskolen skal alle unge sikres en ungdomsuddannelse, som giver dem studie- eller jobkompetence. Alt for stor en andel af ungdomsårgangene får ikke en uddannelse efter folkeskolen. Det er derfor vigtigt, at uddannelses- og erhvervsvejledningen er i stand til at yde eleverne en relevant rådgivning vedrørende det videre uddannelsesvalg. Et forkert uddannelsesvalg fører både til spild af den enkeltes tid og af samfundets ressourcer. Derfor er det ønskeligt at styrke uddannelses- og erhvervsvejledning i folkeskolen, herunder lærernes forudsætninger for kvalificeret vejledning.

Erhvervsuddannelserne, herunder de tekniske skoler, skal udbygges for at sikre uddannelsespladser til alle unge, som ønsker en uddannelse inden for denne gruppe. Samfundets behov for kvalificeret arbejdskraft er så stort, at der er gode muligheder for alle. Derfor er det danske samfund – offentlige såvel som private arbejdspladser – forpligtet til at tage ansvar for, at det nødvendige antal praktikpladser er til rådighed. Dansk Folkeparti vil styrke den enkelte virksomheds økonomiske incitamenter for at tage imod og uddanne flere lærlinge.

Gymnasiale ungdomsuddannelser

Dansk Folkeparti ønsker gymnasiale uddannelser med øget vægt på faglighed og obligatoriske prøver. I gymnasieskolernes undervisning og bedømmelse af de unge er det vigtigt at fastholde og forstærke hovedsigtet, som er forberedelse til mange forskellige videregående uddannelser. Dansk Folkeparti støtter, at gymnasieelever kommer i brobygning/praktik på de videregående uddannelser i kortere perioder, så eleverne kan få et indtryk af de forskellige uddannelsesmuligheder og dermed et bedre grundlag for at træffe beslutning om deres videre færd i uddannelsessystemet. Gymnasieskolernes undervisningsniveau skal løftes, og prøverne skal hele tiden have et relevant fagligt niveau. Dansk Folkeparti lægger vægt på at de gymnasiale uddannelser fungerer tilfredsstillende for elever og lærere.

for lærerne. Den danske gymnasieskole skal være et sted, hvor eleverne får mulighed for at tilegne sig konkrete, faglige kompetencer inden for de etablerede faggrænser, og hvor tværfaglig undervisning skal begrænses til at være et supplement i forlængelse af den fagligt afgrænsede undervisning. Vi anerkender gymnasieskolen som et modnende dannelsesmiljø for eleverne, men det grundfaglige fokus må aldrig sløres, og hovedformålet – forberedelsen til de videregående uddannelser – må aldrig komme ud af fokus.

HF skal fortsat være et toårigt gymnasialt tilbud og stå åben for unge, som i en periode har været ude af undervisningssystemet, og som ikke tidligere har fået en eksamen, der giver adgang til en kompetencegivende uddannelse. Dansk Folkeparti lægger vægt på at HF skal være en bred studieadgangsgivende uddannelse, hvor mennesker i forskellige aldre studerer side om side. Dansk Folkeparti vil arbejde på at sikre, at HF hele tiden har rimelige eksistensvilkår i sammenligning med de treårige gymnasiale uddannelser.

De erhvervsgymnasiale uddannelser er et vigtigt fundament for de unge, som ønsker at opnå studiekompetence med henblik på videreuddannelse til et arbejdsliv i erhvervslevet. Øget fleksibilitet mellem uddannelserne skal til hver en tid sikre, at uddannelserne i højere grad kan skræddersys til den enkeltes behov, samtidig med at uddannelserne også indeholder alment dannende elementer.

HHX, handelsgymnasiet, er en væsentlig del af det gymnasiale netværk og udgør et vigtigt tilbud til de unge, som søger en erhvervsrettet gymnasial uddannelse. Der er imidlertid behov for løbende at sætte fokus på det alt for høje frafald og understøtte skolernes forebyggende indsats, eksempelvis i form af lektiecafeer, med henblik på at fastholde eleverne og styrke fagligheden. Dansk Folkeparti lægger vægt på, at de nødvendige økonomiske rammer er til stede, således at kvaliteten i undervisningen holdes på et højt og forsvarligt niveau.

HTX, det tekniske gymnasium, er et effektivt led i udbygningen af den faglige kompetence, og uddannelsens kapacitet bør udbygges, således at det eksempelvis bliver lettere at rekruttere ingeniører til fremtidens erhvervsliv. Desuden er der behov for en forbedring af skolernes studietilrettelæggelse i samarbejde med erhvervslivet, således at der opstår en naturlig kobling af lærdom og praksis. Uddannelserne skal hele tiden præges af en høj grad af fleksibilitet, både hvad angår overgang fra én uddannelse til en anden, samt hvad angår sammensætningen af praktiske værkstedsfag og boglige fag.

Produktionsskolerne

Dansk Folkeparti betragter produktionsskolerne som et værdifuldt uddannelsesstilbud blandt andet til unge med faglige og sociale problemer. Derfor skal produktionsskolernes pædagogiske tilbud fortsat styrkes, og det nuværende samarbejde mellem produktionsskolerne, erhvervslivet og det øvrige uddannelsessystem skal udbygges. Erhvervsskoler og produktionsskoler skal i samarbejde kunne tilbyde kompetencegi-

vende uddannelsesforløb, der afsluttes med et skriftligt bevis på opnåede færdigheder.

Uddannelses tilbud til udviklingshæmmede og handicappede borgere

Dansk Folkeparti mener, at alle har ret til uddannelse. Uanset ens faglige og sociale evner skal der i et rigt samfund være mulighed for opkvalificering for alle grupper. Derfor arbejder vi for uddannelses tilbud til alle, så også udviklingshæmmede og handicappede unge i Danmark kan opnå en form for erhvervskompetence og få et skriftligt bevis på deres opnåede færdigheder. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at det danske samfund ikke tager tilstrækkeligt hensyn til unge udviklingshæmmede og handicappede borgere, og det gælder også på uddannelsesområdet.

Højskoler

De danske folkehøjskoler har historisk spillet en afgørende rolle for udviklingen af det danske folkestyre, og Dansk Folkeparti mener, at højskolerne fortsat kan spille en væsentlig rolle for den politiske debats brede folkelige forankring og for det aktive engagement i kultur- og samfundsspørgsmål. Det grundtvigske frisind skal fortsat have vækstbetingelser i de danske højskoler, og højskolernes position skal styrkes blandt de mange tilbud, som er tilgængelige for både unge og voksne i dag. I styrkelsen af højskolerne kan det blandt andet overvejes at etablere egentlige borgerkurser for indvandrere, som på den måde kan få en oplæring i det danske samfund.

Efterskoler

Dansk Folkeparti betragter efterskolerne som en vigtig del af dansk kultur. Efterskolerne har en nyttig funktion i forhold til de unge, som har behov for forandring fra folkeskolen på de sidste to-tre klassetrin. Det skal fortsat være muligt at tage afgangseksamen efter 9. klasse. Efterskolerne skal i højere grad påtage sig et ansvar over for samfundets svageste elevgrupper, idet efterskolerne er i stand til at modne det enkelte menneske samt give ro og selvstændighed.

Fritidsundervisning og folkeoplysning

I Danmark har vi tradition for at have en mangfoldig vifte af fritidstilbud til børn og unge, og det bidrager positivt til både faglig og personlig udvikling. Denne indsats skal anerkendes og understøttes af samfundet.

Voksenuddannelse

Efteruddannelse er vigtigt i et moderne samfund, hvor kravene om nye færdigheder stiger ubønhørligt. Arbejdsmarkedsuddannelserne skal som hovedregel tilrettelægges og finansieres af den enkelte virksomhed og arbejdstageren. Dansk Folkeparti støtter den offentlige indsats, som ydes efter loven om forberedende voksenuddannelse. Undervisningens indhold skal være erhvervsrettet og tilpasset de uddannelsessøgendes forudsætninger. Voksen- og efteruddannelserne skal desuden indeholde grundlæggende introduktionskurser til dansk kultur og historie, herunder kristendommen. Det gælder også for nye borgere, som har behov for uddannelse og oplysning, således at de kan blive aktive bidragydere til det danske samfund.

12. Forskningspolitik

De videregående uddannelser har ikke alene til opgave at sikre den danske velfærd og ruste Danmark til den globale konkurrence, men skal også have en kulturbærende funktion og et ansvar overfor en fri og uafhængig grundforskning. Med internationalt udsyn skal universiteterne først og fremmest tjene danskerne.

Danmarks investering i forskning er en nøgleinvestering i landets økonomiske og erhvervsmæssige fremtid. Denne sammenhæng er blevet forstærket gennem de lovgivningstiltag, som har forkortet vejen fra forskningen til den erhvervsmæssige udnyttelse, og som Dansk Folkeparti har været med til at gennemføre. En afgørende forudsætning for denne dynamik er en stærk og fri grundforskning, som ikke er specifikt erhvervsrettet, og hvor udbyttet ikke er kendt på forhånd. Forskningens bærepille er grundforskning, ikke produktudvikling og innovation. Derfor ser Dansk Folkeparti det som sin fornemste forskningspolitiske opgave at styrke dansk grundforskning - såvel indenfor de eksakte fag som inden for humaniora.

De uddannelsessøgende skal allerede under den afsluttende basisuddannelse have klare informationer om, hvorvidt og hvor de med held kan forventes at fuldende en universitetsuddannelse.

Universiteterne skal være præget af internationalt udsyn i undervisningen og international udveksling af forskningsresultater og -vurderinger. De må derfor inddrage alle relevante sprog - især de europæiske. Men på danske universiteter skal undervisning og anden forskningsformidling grundlæggende foregå på dansk, dvs. hvor stoffet ikke fordrer et andet sprog. I det allermindste bør enhver dansk universitetsafhandling, der henvender sig til et internationalt forum og derfor er affattet på et fremmed sprog (typisk engelsk) altid være forsynet med et dansk resumé.

Dansk Folkeparti vil kæmpe imod, at dansk underprioriteres med den følge, som sprogforskere har advaret om, at dansk bliver uanvendeligt som videnskabeligt sprog, fordi det ikke bruges. Danskernes modersmål må ikke fortsat lide domænetab ved at blive hægtet af det ene videnskabelige domæne efter det andet. En sådan udvikling vil føre til, at dansk bliver et åndeligt almuesprog, samt at universitetsforskningen mister sin kulturbærende funktion. Den danske stemme i det internationale kor vil hermed forstumme.

Udenlandske studerende skal ved et dansk universitet møde et forskningsmiljø, som

primært er dansk og først derefter internationalt. Globalisering af forskningsmiljøer betyder alt for ofte en international standardisering, blottet for tradition og kulturelt præg.

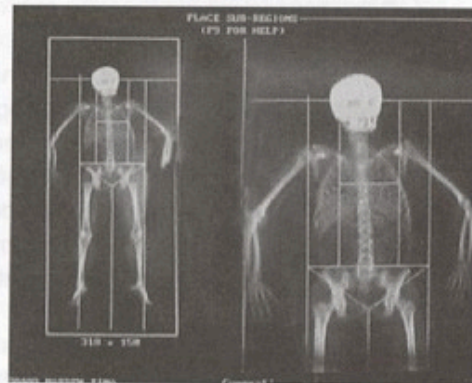
Der skal være vid mulighed for, at uddannelsen på et dansk universitet kan suppleres med et eller flere semestre på et udenlandsk universitet, derved at den studerende kan medbringe sine taxameterpenge til udlandet. Derimod skal et fuldt studium i udlandet ikke finansieres af de danske skatteydere. Når det danske samfund lider under mangel på kandidater af en særlig faggruppe (f. eks. læger), skal det være muligt at kvotere optaget af studerende fra andre nordiske lande, ligesom det skal være muligt at pålægge kandidaterne pligt til efter studiet at udøve deres fag i Danmark i en nærmere fastsat periode. Vi bør ikke lade os hindre i et sådant selvforsvar af stive EU-regler, og de øvrige nordiske lande skal ikke have lov at bruge Danmarks universiteter som reserve eller erstatning for manglende uddannelses tilbud i deres egne lande.

Den eksterne censur bør bevares ved universitetseksaminer, først og fremmest af hensyn til eksaminandens retssikkerhed.

Forskning og uddannelse bør finansieres ved en blanding af universiteternes basismidler og de konkurrenceudsatte midler, der tildeles via det frie forskningsråd og Danmarks Grundforskningsfond. Universitetsforskningens vækstlag og den stabile kontinuitet i universiteternes forskningsplanlægning skal sikres. Derfor er det afgørende, at der opretholdes en balance mellem basismidler og konkurrenceudsatte midler i takt med øgningen af konkurrenceudsatte midler. Forskerne bør heller ikke bruge urimeligt megen tid på at skrive konkurrenceansøgninger. Universitetets bestyrelse bør overfor ministeriet være ansvarlig for at basismidlerne er anvendt i henhold til den udviklingskontrakt, som ministeriet og universitetet indbyrdes har tegnet. Det vil overflødig gøre en centralistisk og bureaukratisk ministeriel kontrol, der går i detaljer.

Forskningsfriheden er afgørende for forskningens kvalitet. Forskerne bør tillige være sikret den videst mulige uafhængighed i forhold til universitetsbestyrelsen. Universitetets ankermand i sikringen af denne frihed bør være universitetets rektor.

Det er til gene for universiteternes administration, at spørgsmål vedrørende universiteternes forskning og uddannelse behandles af to ministerier, videnskabsministeriet og undervisningsministeriet. Dansk Folkeparti vil på sigt arbejde for, at alle universitetsområder samles under et ministerium. Dansk Folkeparti lægger stor vægt på, at forskning og undervisning er uafhængig af politiske og erhvervsmæssige interesser og ikke underlægges eksempelvis universitetsbestyrelse eller forventninger om bestemte resultater.

13. Miljøpolitik - et renere Danmark

Det overordnede mål for Dansk Folkepartis miljøpolitik er at forhindre, at mennesket griber ind i naturen på en måde, der forstyrrer den naturlige balance. Det skal sikres, at både vi og fremtidige generationer kan leve i et sundt miljø. Det har uoverskuelige konsekvenser, hvis vi ignorerer farerne ved at forstyrre naturens balance. Samfundets udvikling skal foregå i samspil med naturen og således, at vi iagttager forsigtighed i forhold til de langsigtede konsekvenser af vor levevis.

Dansk Folkeparti vil både nationalt og internationalt arbejde for, at den måde hvorpå vi omgås klodens ressourcer, bærer præg af omtanke og ansvarlighed.

I disse år gøres der et stort arbejde for at udrede årsagerne til den globale opvarmning, som af stort set alle anerkendes som en kendsgerning. Selv om årsagerne hertil ikke synes entydigt fastlagte, tyder meget på, at menneskets aktiviteter på jorden bidrager til den globale opvarmning, og set i et internationalt perspektiv er en imødegåelse af klodens opvarmning således et anliggende for alle jordens nationer, ikke kun Europa eller USA. For Dansk Folkeparti er det vigtigt, at også højvækstlande som Kina og Indien inddrages fuldt ud i en global klimapolitik. Uden disse landes medvirken vil miljømæssige tiltag med henblik på en reduktion af CO₂-udledningen være langt mindre virksomme.

Fremtidens udvikling og vækst

Det er forbedrede produktionsmetoder og udvikling af produkter baseret på et højt vidensniveau, der skal sikre fremtidens udvikling i Danmark og de øvrige industrialiserede lande. Målet er således kvalitativ vækst, hvilket forenklet udtrykt betyder, at målet ikke bare er at producere mere, men at producere bedre, herunder at udvikle produkter, som ved anvendelse på verdensplan kan medvirke til at skabe en bæredygtig udvikling også uden for industrilandene. Den økonomiske vækst, som både vi og landene omkring os oplever, er først og fremmest kvalitativ, men Danmark er på en lang række områder foran.

Miljøpolitikken skal derfor bære præg af en fornuftig afvejning af miljø og økonomi, forstået på den måde, at miljøpolitiske tiltag skal sættes ind, hvor ressourcerne anvendes bedst muligt.

Miljøet er afgørende for livskvaliteten

For Dansk Folkeparti går ønsket om et miljø i naturlig balance og kvalitativ vækst hånd i hånd med ønsket om en høj livskvalitet. Borgerne skal have sikkerhed for kvaliteten af det vand, der kommer ud af vandhanen, for hvad der er i den mad, vi spiser og i den luft, vi indånder. Vi skal i størst muligt omfang have sikkerhed for, at de stoffer, der omgiver os i hverdagen, ikke har skadelige virkninger på vores helbred på kort sigt og på arvematerialet på længere sigt og dermed får negative konsekvenser for vore efterkommere.

Miljøet skal holdes frit for stoffer, der skader menneskers eller dyrs sundhedstilstand eller arvemasse. Producenter og importører af kemiske produkter skal i hele produktets levetid kunne holdes ansvarlige for et produkts virkninger.

Sunde fødevarer

Dansk Folkeparti er modstander af introduktionen af såkaldt berigede fødevarer. Det er et kulturelt gode, at forskelligheden i de nationale fødevarer i alle Europas lande bevares samtidig med, at der skabes sikkerhed for, at fødevarernes kvalitet bringes op på et højt niveau. EUs landbrugspolitik er til skade for en sådan målsætning, fordi denne politik giver incitament til overflodsproduktion af varer af lav kvalitet. Fødevarer skal generelt betales af forbrugeren – ikke over skattebilletten, sådan som det er tilfældet i EUs planøkonomiske landbrugspolitik.

Forbrugerbeskyttelsen på fødevarerområdet kan ikke varetages tilfredsstillende i et område, der som EU er kendetegnet af meget vekslende kvalitet i miljøadministrationen. EUs egen administration af forbrugerbeskyttelsen er tillige karakteriseret ved, at økonomiske hensyn ofte sættes foran hensynet til fødevareresikkerheden. Derfor ønsker Dansk Folkeparti, at retten til national fastsættelse af kravene til fødevareresikkerhed fastholdes, selvom det er absolut ønskeligt, at der tillige også skabes fælles mindstekrav til fødevarerstandarder i EU.

Dansk Folkeparti finder, at EUs lovgivning om kemiske stoffer tillader anvendelsen af for mange stoffer, hvis virkninger ikke er kendte og indebærer alt for høje grænseværdier for nogle stoffer. Danmark skal arbejde for, at EU-reglerne alene skal være minimumsregler, således at de enkelte lande har ret til at fastsætte mere vidtgående krav og til at fastsætte egne regler for mærkningen af fødevarer.

Vores meget begrænsede viden om genteknologiens konsekvenser gør det nødvendigt, at denne teknologi underkastes langt mere omhyggelig forskning, før den tages i anvendelse. Forskning i forandring af menneskers og dyrs arvemasse har så alvorlige langsigtede perspektiver, at den i mange år frem bør foregå i sikre, kontrollerede laboratorieeksperimenter. Dansk Folkeparti kan derfor ikke tilslutte sig tanken om genmodificerede fødevarer – de såkaldte GMO'er.

Grundvandsreserverne skal beskyttes mod forurening fra såvel landbrug som industri, så vi også i fremtiden kan drikke rent og friskt vand fra hanen. Det danske kloaknet er mange steder i landet utæt, og en omfattende sanering er nødvendig. Saneringen er en kommunal opgave, som må løses efter en samlet plan. Man bør i højere grad gøre sig grundige overvejelser om kloaksystemets udformning i forbindelse med byplanlægning og byggemodning, så man minimerer risikoen for oversvømmelser såvel som forurening.

Landsplanlægning

Takket være en forudseende landsplanlovgivning har vi i Danmark formået at friholde

det åbne land for bebyggelse, som ikke er naturligt hjemmehørende der. Det danske landskab bærer præg af, at vi er et landbrugsland, og selv om vi har meget få områder med egentlig vild natur, er landskabets egenart søgt bevaret. Dansk Folkeparti støtter tanken om, at større områder kan udlægges til nationalparker, så nogle af vore mest naturskønne områder dermed kan bevares for eftertiden.

Dansk Folkeparti ønsker, at kulturlandskabet, herunder vore fortidsminder, skal bevares, og på visse steder må landskabet føres tilbage til dets oprindelige former. Gravhøje og jættestuer skal overalt i landet fredes. En genopretning af vandløb og vådområder er vigtige elementer i bevarelsen af landskabet.

Beskyttelse af danske farvande

Dansk Folkeparti mener, at der skal gøres en større indsats for at sikre havmiljøet i de danske farvande. Det store antal skibstransporter gennem dansk farvand til og fra Østersøen, sammenholdt med den korte afstand fra gennemsejlingsruterne til kysterne og opførelsen af broanlæggene, gør det endnu mere påkrævet end tidligere at beskytte de sårbare danske farvande mod skadelig påvirkning.

Dansk Folkeparti ønsker lodspligt for olie- og kemikalietankere og for enhver form for transport af radioaktivt materiel i farvandene omkring Danmark, herunder også i de dele af Storebælt, hvor udenlandske skibe i dag ikke kan påtvinges lodspligt som følge

af internationale regulativer. Danmark bør i internationale organisationer som Helsingfors Kommissionen (HELCOM) og den Internationale Maritime Organisation (IMO) arbejde for at opnå dette mål. Dansk Folkeparti vil ligeledes arbejde for, at kun sikre fartøjer – eksempelvis dobbeltskrogede tankere – har ret til at passere gennem danske farvande eller opholde sig i danske havne.

Internationale perspektiver

Gennem forskning og udvikling af ikke-forurenende teknologi skal Danmark også i fremtiden gøre en indsats på miljøområdet. Dansk Folkeparti mener, at der fortsat skal være fokus på udvikling af vedvarende energi. Et andet vigtigt forskningsområde er bioremedieringsteknik – forureningsbekæmpelse ved hjælp af mikroorganismer.

Det er vigtigt for Dansk Folkeparti at slå fast, at miljøpolitik ikke bør føres ud fra ideologisk betingede overvejelser, og at miljøskatter ikke må udvikle sig til blot en ny måde at finansiere statens forbrug på. Fremtidens udfordring er at udnytte de økonomiske ressourcer bedst muligt og at koncentrere miljøindsatsen om de områder, hvor nytteværdien er størst.

Luftforureningen i byerne skal bekæmpes, ikke ved at gøre det umuligt at færdes i bil, men gennem skærpede krav til renere udstødning og ved en fornuftig kollektiv trafikplanlægning.

Ansvar for havene, luften og atmosfæren er internationalt. Forurening spredes over grænserne. Det er vigtigt, at forurening ikke blot eksporteres, så miljøbelastende produktion flyttes til udviklingslande, og dumping af affald foregår i den tredje verden eller i verdenshavene. Derfor bør forureningsbekæmpelse være en integreret del af Danmarks udviklingsbistand.

De grundlæggende miljøproblemer må nødvendigvis løses gennem internationalt samarbejde. Det betyder ikke, at vi kan overlade ansvaret eller forståelsen til store lande, men tværtimod at vi må gøre vores indflydelse gældende og selv bevare høje miljøstandarder.

På internationalt plan er det målet, at klodens klimasystem bevares intakt, således at den biologiske mangfoldighed sikres. Det er vigtigt for klodens samlede balance at standse forvandlingen af regnskov til ørken. Skovhugst med erosion og ørkendannelse til følge skal bekæmpes gennem internationale aftaler om støtte til alternativ udvikling.

Dansk Folkeparti ønsker, at reduktion af udslippet af kuldioxid fortsat skal vægtes højt. Dansk Folkeparti er modstander af a-kraft, og i de internationale fora, hvor Danmark er repræsenteret, vil Dansk Folkeparti arbejde for, at risikoen for udslip fra atomkraftværker reduceres.

14. Enerkipolitik

Dansk Folkeparti er tilfreds med, at der er kommet mere fokus på energipolitikken på den politiske dagsorden. Det er vigtigt for Danmark, at vi i tide tager de rigtige beslutninger på området. Helt overordnet set er det vigtigt at sikre, at Danmark på langt sigt fortsat kan råde over den nødvendige energi til vores husstande og virksomheder til en rimelig pris. Dette sker bedst ved, at alle relevante myndigheder, virksomheder og forbrugerorganisationer indgår i et tæt samarbejde om dette mål. Det indebærer blandt andet, at vi finder og forsker i flere alternative energiformer, samt i energibesparelser.

De olie- og gasforekomster, som Danmark råder over i dag, inkl. på Grønland og Færøerne, varer ikke evigt. Grønland og Færøerne er en del af Rigsfællesskabet, og indtægterne fra de forekomster, der muligvis findes her, skal deles og også komme Danmark til gode.

Det er samtidig vigtigt, at vi bliver ved med at finde alternative energiformer. Dansk Folkeparti mener, at vi skal støtte enhver vigtig forskning og udvikling i nye alternative energiformer til olie, kul og gas som f.eks. energi fra brint, biogas, bioetanol, udnyttelse af spildevand osv.

Effektiv udnyttelse af energien

Dansk Folkeparti støtter den Energispareaftale, som blev underskrevet i 2006. Her forpligter en væsentlig del af den danske energisektor sig til konkrete besparelsesmål. Derudover bør vi fortsat satse på forskning i andre nye energibesparende tiltag som f.eks. lavenergihuse. Samtidig kan vi være glade for, at Danmark er et af de mest energieffektive lande. Det betyder, at vi i de seneste år har haft en god økonomisk vækst, mens energiforbruget samlet set kun er steget meget lidt.

Dansk Folkeparti er tilhænger af den øgede liberalisering på energiområdet, men finder det utilfredsstillende, at den energipolitiske detailstyring har skabt urimeligt høje energipriser. Hensigten med liberaliseringen er blandt andet, at forbrugerne skal sikres de lavest mulige energipriser. Dansk Folkeparti er derfor også meget opmærksom på, at DONG Energy, som i 2006 blev dannet som resultat af en sammenlægning af en række danske energiselskaber, på sigt lever op til hensigten om at sikre de lavest mulige energipriser.

Dansk Folkeparti mener, at alle former for energi skal betragtes som varer på lige fod med andre varer og, at enhver energiform skal bære sine egne omkostninger, herunder

også omkostninger til den miljøbeskyttelse, som produktionen kræver.

De konkurrenceforvridende tilskudsregler og præferencer, der er pålagt fra politisk hold, skal fjernes, og der skal skabes en reel konkurrence på hele energiområdet. Elreformen har medført, at tilskud til såkaldt miljøvenlig energiproduktion betales uden sikkerhed for, om udgifterne er anvendt med de mindst mulige miljømæssige skadesvirkninger.

Dansk Folkeparti er tilhænger af nyudvikling og renovering af større vindmøller, da det kan give en mere effektiv produktion. Når man vælger placeringen er det dog vigtigt, at man tager hensyn til de lokale beboere og landskabet. Derfor er vi tilhængere af afprøvningspladser og vindmølleparker til havs. Skal kæmpevindmøllerne opstilles på land må det ske på behørig afstand fra beboelse. Det er vigtigt, at Danmark fortsætter med at opstille vindmøller og udvikle vindteknologien og derved beholder førertrøjen på dette område. Derfor må der arbejdes på at opføre vindmølleparker på steder, hvor det ikke generer naboer og naturen, ligesom borgere, der oplever, at store vindmøller placeres tæt på deres ejendom, skal have erstatning for den tabte værdi, som dette måtte medføre.

El fra kæmpe vindmøller på land medfører periodevis en meget stor og dyr overproduktion af elektricitet, som må sælges til udlandet til meget lave markedspriser. Dansk Folkeparti er modstander af de milliardstore pristilskud til vindmøller, som alle forbrugere skal betale over elregningen.

Danmarks forpligtelser i henhold til internationale aftaler med hensyn til CO₂-udslip m.v. skal overholdes på en måde, så virksomhedernes konkurrenceevne over for udlandet ikke sættes over styr. Importeret el, produceret ved vandkraft samt andre former for CO₂-fri elproduktion skal fritages for CO₂-afgift.

Olie- og gasforekomster indebærer store indtægter for statskassen, blandt andet i form af stigende afgifter på den danske Nordsøproduktion. Dansk Folkeparti finder det uacceptabelt, hvis pensionister og andre befolkningsgrupper med små indtægter får stærkt stigende varme- og elregninger på grund af eventuelle pris- og afgiftsstigninger. Disse befolkningsgrupper skal derfor som minimum have kompensation for de pågældende prisstigninger.

Vedvarende energi er målet – forskning er midlet

Dansk Folkeparti har som mål at gøre Danmark selvforsynende med vedvarende grøn energi. Det skyldes, at de fossile brændstoffer forurener den luft vi indånder, og endvidere er under mistanke for at påvirke klimaet i negativ retning. Samtidig har det vist sig flere gange op gennem historien, at afhængigheden af den mellemøstlige olie er decideret politisk skadelig og desuden medvirkende til at holde diverse diktatorer ved magten i Mellemøsten, samtidig med, at de nødvendige reformer i mange olieproducerende lande udskydes. Olien er blevet et våben, der i de forkerte folks hænder kan

skabe megen uro; Irans præstestyre er et eksempel på dette. Derfor er der adskillige tungtvejende grunde til, at Dansk Folkeparti vil arbejde for, at Danmark bliver selvforsynende med vedvarende grøn energi.

Desværre findes der endnu ikke nogen energikilde, der med sikkerhed kan løse verdens problemer i forhold til at sikre en stabil energiforsyning, der er til at betale og som forurener minimalt.

Derfor er vi dybt afhængige af den teknologiske udvikling. Det er nærmest umuligt at forudsige, hvilken eller hvilke energiformer, der bliver de dominerende i fremtiden. Dansk Folkeparti vil som udgangspunkt tage en åben diskussion af hvilke energiformer, der bør sættes på.

Brint, solenergi, vindenergi bølgeenergi og fusionsenergi er eksempler på energiformer, hvor der kan være behov for teknologiske fremskridt og som alle besidder et vist potentiale for fremtiden. Alternativer til de fossile brændstoffer, der både er knappe, forurenende og relativt dyre, vil være velkomne.

Den bedst mulige metode til at udvikle grøn og vedvarende energi uden at give sig i kast med at spå om en uforudsigelig fremtid, er via støtte til grundforskning indenfor denne vedvarende energiform.

Dansk Folkeparti vil derfor arbejde for, at de betydelige forskningsmidler, der sættes til side i disse år bl.a. i form af de såkaldte globaliseringsmidler, blandt andet bruges til forskning i vedvarende grøn energi.

Danmark er som bekendt ikke verdens største land, men vi kan trods alt gøre en forskel, når vi virkelig sætter os for det. Det er i den sammenhæng vigtigt, at politisk uafhængige forskningsråd uddeler støtten til de projekter, der rent fagligt vurderes at have ballast nok til at kunne give resultater.

Dansk Folkeparti ser forskning i nye og forbedrede energiformer som den mest optimale metode til at gøre os fri af afhængigheden af fossile brændstoffer. Det er at foretrække frem for brandskatning, der blot gør alle fattigere og derfor mindsker ressourcer, som borgerne, samfundet og virksomhederne kan sætte af til forskning og udvikling af nye energiformer.

Lavt energiforbrug – et fælles mål

Dansk Folkeparti ønsker at fortsætte den energibesparende linie med konkrete mål for nedsættelse af energiforbruget. Der bør være et bredt samfundsmæssigt fokus på at energiforbruget holdes på et så lavt niveau som muligt. Det vil være til alles fordel, eftersom at både forbrugere og skatteydere vil have glæde af, at private sparer på energiregningen, og at de offentlige kontorer bliver energieffektive. Samtidig er der også store beløb at hente ude i virksomhederne, der vil kunne øge deres overskud og forbedre deres konkurrenceevne.

Dansk Folkeparti ønsker derfor præcise mål for fremtidigt byggeri i forhold til energiforbruget. Det er oplagt, at offentligt byggeri udformes med henblik på at have et så lavt energiforbrug som muligt.

De vigtigste hensyn, der skal tages, er i forhold til energi- og ressourceforbruget, hvor isolering, brug af solenergi, vandbesparende tiltag, lysindfald, installation af el-artikler osv. er vigtige at indtænke for at gøre fremtidens byggeri energieffektivt. Samtidig er det muligt at gøre den nuværende boligmasse mere energieffektiv i forbindelse med de løbende renoveringer. Der bør udvikles standarder, der sikrer, at den givne bygningstype opføres efter optimale energimæssige standarder i forhold til at mindske energiforbruget. Samtidig skal det være obligatorisk med optimal isolering af nybyggeri, og ved relevant renovering af ældre byggeri. Det skal ske efter grundigt forarbejde med henblik på, at forbedringerne i boligmassen bliver omkostningsneutral for boligejerne.

Det bør sættes som mål, at nye bygninger i fremtiden så vidt muligt er energineutrale. Det mål skal nås ved hjælp af forskning og udvikling af integreret de energiformer i nybyggeriet, eksempelvis via solenergi. Det bør efterstræbes at opføre energineutrale bygninger fra et givent tidspunkt i fremtiden efter standarder, der skal tilpasses den givne bygningskonstruktion. Det ville være et væsentligt bidrag til at reducere forureningen effektivt og mindske den problematiske afhængighed af de fossile brændstoffer.

Teknologiske fremskridt og digitalisering af vores hverdag udgør et stort potentiale i forhold til energibesparelser. Digital energiovervågning vil sørge for et minimalt energiforbrug. Et eksempel er slukket lys og standby energiforbrug, som kan minimeres både i private hjem og på arbejdspladser. Det vil derfor være relevant at forske og investere i denne udvikling.

Teknologisk innovation – fokus på lavenergi apparater

Digitalisering af hverdagen vil have perspektiver i forhold til trafikplanlægning således, at alle bilister ikke bevæger sig ud på vejene samtidig.

Der kunne ydermere passende investeres i at gøre det mere attraktivt at udvikle energibesparende produkter. Fladskærms TV er yderst populære, men også meget energiforbrugende. Det ville være oplagt at etablere et tæt samarbejde mellem energisektoren, af el-apparater producenter og andre interessenter om at skabe lavenergi-

produkter. Forskning i lavenergiteknologi bør prioriteres højt.

Transportsektoren

Dansk Folkeparti ønsker en mere energibevidst beskatning af transport. Der er stort energibesparelspotentiale ved omlægning af vægtafgiften, således at den bliver lavest for biler, der bruger mindst energi. I takt med, at der udvikles biler, der er uafhængige af fossile brændstoffer, men drives på vedvarende energi, bør afgifterne mindskes kraftigt for disse for at tilskynde bilisterne til at benytte mindre forurenende biler.

Der bør udarbejdes en national handlingsplan for den fremtidige trafikudvikling, hvori der tages hensyn til forventningen i trafikudviklingen, og hvor man indtænker miljøhensyn som et centralt element.

Sammenhæng mellem udgifter og forbrug – hensyn til de svageste

Skattestoppet har betydet, at der ikke er blevet indført nye grønne afgifter, der altid rammer de svageste meget hårdt. Det er naturligvis vigtigt, at alle er med til at bidrage til et lavere og grønnere energiforbrug, men ændringerne skal foregå på en social bæredygtig måde. Derfor er det vigtigt, at nye initiativer, der måtte være udgiftstunge på kort sigt, bliver indført gradvist og solidarisk. Som følge deraf er det fornuftigt via lovgivningen at sætte nye standarder for eksempelvis nybyggeri, som er energieffektivt, og gradvist forbedre ældre byggerier i takt med planlagte renoveringer.

De energipolitiske satsninger skal også være økonomisk rentable. Det er ikke ligegyldigt, hvilke alternative energiformer, der investeres i og hvilke krav, som stilles til investeringerne.

Det er derfor helt i overensstemmelse med Dansk Folkepartis vision for Danmark at gøre os selvforsynende med vedvarende, ikke-forurenende energi. Men det er samtidig vigtigt at erkende, at det offentlige kan bidrage med investeringer i forskning og udvikling, men at det i sidste ende er op til den fri konkurrence mellem de forskellige spændende energiformer at afgøre, hvilken eller hvilke der bliver de mest effektive og økonomisk rentable.

Dansk Folkeparti ønsker at stille vedvarende teknologier lige og det sker bedst ved at give støtte direkte til grundforskning og til konkrete udviklingsprojekter, frem for til produktionsstøtte.

International retfærdighed i forhold til besparelleskravene

Dansk Folkeparti kan ikke acceptere, at internationale aftaler tillader massive CO₂ udslip fra nyindustrialiserede lande som Kina, Indien og Rusland, mens Danmark og andre vestlige lande skal betale for denne forurening via lavere vækst. Det er af afgørende betydning, at alle lande stilles lige i forsøget på at nedbringe forureningen fra de fossile brændstoffer ellers bliver udfaldet blot, at forurening stiger i øst, mens velstanden falder i vest. Det kan ikke være i nogens interesse.

15. Familie- og forbrugerpolitik

Familien er samfundets kerne

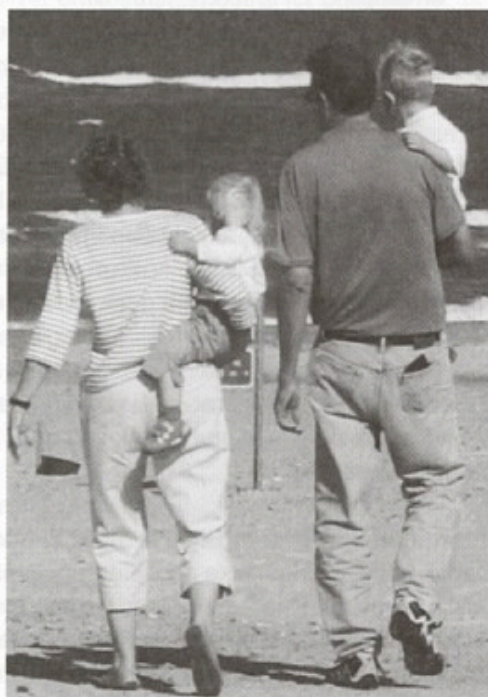
Familielivet danner rammen om de fleste menneskers tilværelse. Den nære følelsesmæssige tilknytning mellem ægtefæller, børn og forældre er bærende for ethvert samfunds udvikling. Hjemmet danner rammen om børns opvækst og er holdepunktet i de fleste voksnes liv.

Samfundsværdierne videreføres i familierne. De omgangsformer og den gensidige respekt og forpligtelse over for andre mennesker, som børn oplever i deres hjem, er afgørende for deres videre liv. Det Danmark, vi kender og holder af, er bygget på familier. Derfor mener vi i Dansk Folkeparti, at samfundet skal forpligtes til at give familierne de bedst mulige vilkår. Det betyder, at arbejdsliv, fritidsliv og privatliv skal spille sammen, så familierne har mulighed for at prioritere tid sammen. Som borgere skal vi kunne forvente, at børne- og ungeinstitutionerne samt landets arbejdspladser – offentlige som private – indretter fleksible rammer til medarbejderne, så familielivet kan trives.

Skønt også andre familiemønstre kan give børn en tryk og god opvækst, er ægteskabet fortsat det naturlige udgangspunkt for familielivet, og andre samlivsformer må derfor ikke begunstiges i forhold til ægteskabet.

Børn og samfund

De fleste danske børn tilbringer hverdagen i institutioner, hvorfra de modtager en høj grad af påvirkning. Dansk Folkeparti vil sætte fokus på kvaliteten af vuggestuer, børnehaver og fritidsordninger. Der bør lægges vægt på de værdier og menneskelige kvaliteter, der er vigtige i kontakten med børn. Mangfoldigheden, valgmulighederne og nærdemokratiet i daginstitutionerne skal bevares. Dansk Folkeparti finder dog, at der er behov for at erkende begrænsningerne i den opdragende indsats, samfundet kan yde. Forestillingen om, at samfundet skulle kunne overtage en betydelig del af omsorgsopgaverne og opdragerfunktionerne i forhold til børn, er ideologisk betinget og meget betænkelig. Offentlig omsorg hverken kan eller skal erstatte de naturlige bånd og netværk i form af familier og venskaber.

Dansk Folkeparti mener, at børns udvikling, trivsel, opdragelse, kost- og motionsvaner er forældrenes ansvar. Det er forældrenes opgave at formidle almindelige færdigheder og viden til deres børn, herunder også evnen til at omgås andre mennesker og færdes i samfundet på en hensynsfuld måde. Derfor bærer forældrene i den sidste ende ansvaret for deres børns handlinger og opførsel, indtil disse bliver myndige. Dette skal dog foregå med størst mulig opbakning og støtte fra institutionerne i det omgivende samfund. Uddannelsessystemet skal således oplyse om uddannelsesmulighederne og ikke mindst introducere til og engagere eleverne i det kulturelle og politiske liv i Danmark.

I spændet mellem arbejde, skole, fritidsinteresser, venner og pligter må vi aldrig glemme de mennesker, der falder uden for de gængse rammer. Samfundet skal træde til med støtte for vores udsatte, når de har brug for det. Børn og voksne, som har oplevet svigt og misbrug, skal hjælpes til at håndtere livet, og mennesker med svære livsvilkår som sygdomme eller handicap skal støttes af et ansvarligt og omsorgsfuldt samfund. Omsorg og pleje for landets svageste er en mærkesag for Dansk Folkeparti.

Andre familieformer

Dansk Folkeparti anerkender og værdsætter det bidrag til samfundet, som adoptionsforældre gør ved at adoptere forældreløse eller uønskede børn. Derfor skal reglerne for adoption lempes – dog naturligvis inden for forsvarlighedens grænser. Sagsbehandlingstiden bør nedbringes, og aldersgrænsen for adoption bør sættes op til mindst 43 år. Danskerne lever generelt længere og har forbedret helbred, og det er derfor Dansk Folkepartis opfattelse, at også midaldrende fuldt forsvarligt vil kunne adoptere. Dertil kommer, at hjælpen til familien efter adoptionen skal forbedres, således at adoptivforældrene får den optimale støtte i familieetableringen. Kernefamilien er en af de vigtigste familieværdier, og derfor støtter vi ikke enliges ret til at adoptere. Dansk Folkeparti anerkender, at enlige kan være lige så gode forældre som par, men vi ønsker ikke et retligt udgangspunkt, hvor barnet på forhånd fratages retten til både en far og en mor.

Familien bestående af mor, far og børn er samfundets kerne, men også andre familiemønstre kan give børn en tryk og god opvækst.

Forbrugerpolitik

Dansk Folkeparti ønsker en forbrugerpolitik, der beskytter forbrugerne og især sikrer svage forbrugergrupper. Det er en offentlig opgave først og fremmest at beskytte forbrugernes sundhed og sikkerhed og at opretholde et lovgrundlag for, at forbrugerne til enhver tid har mulighed for at træffe sunde og økonomiske forbrugsvalg, der også i tilstrækkelig grad tager hensyn til det omgivende miljø.

Forbrugerens krav på korrekte og fyldestgørende informationer om varer og tjenesteydelser skal derfor tillægges stor betydning. Ligeledes er det væsentligt at sikre forbrugernes juridiske og økonomiske rettigheder gennem en bevidst forbrugerpolitik. Sagsbehandlingstiden i Forbrugerklagenævnet skal nedbringes til et rimeligt niveau, således at sager ikke ophobes. Dertil kommer, at Dansk Folkeparti vil arbejde for

indførelsen af en obligatorisk orientering af forbrugerne på vigtige områder, heriblandt forsikrings spørgsmål og elementerne i købeloven, således at forbrugerne ikke kan lokkes til at investere i eksempelvis overflødige tillægsforsikringer.

Samfundet skal ikke diktere forbrugerne, hvad der er god kvalitet, og hvad der ikke er det. Men vi skal sørge for, at forbrugerne har adgang til så mange fyldestgørende oplysninger, som muligt, før de træffer deres købsvalg. Oplysningsforpligtelsen skal påhvile producent og sælger. Vi skal oplyses i detaljer om et produkts ingredienser, tilsætning, oprindelsesland og produktionsmetode, herunder slagtemetode, så vi selv kan vælge. Dansk Folkeparti er tilhængere af mærkningsordninger om eksempelvis suktermængde og fedtmængde, og vi efterlyser en større indsats fra EU på dette område, så danske produkter ikke skal lide under forskellige konkurrenceforhold i de europæiske lande.

Samtidig ønsker Dansk Folkeparti dog at fastholde, at Danmark selv skal bestemme over vores fødevarer og forbrugerbeskyttelse. Danmark bør til hver en tid selv kunne fastsætte egne regler og niveauer for fødevarerindustrien. EU's standarder skal kun være minimumsstandarder, som nationerne frit kan forbedre. Derfor er vi stærkt skeptiske over for EU's regler om det indre marked, som kræver totalharmonisering, samt EU's landbrugspolitik, som forvrider markedskræfterne og resulterer i dyrere varer for forbrugerne.

Ikke kun i forholdet til private producenter og udbydere, men også i de sammenhænge, hvor offentlige institutioner optræder som leverandør af varer eller tjenesteydelser, er der behov for varetagelse af forbrugernes interesser. Man bør i forbrugerpolitikken efter Dansk Folkepartis opfattelse i de kommende år være yderst opmærksom på, om offentlige institutioner i tilstrækkelig grad lever op til de krav om kvalitet og sikkerhed, der bør stilles. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at offentlige udbydere i fremtiden i større omfang bliver pålagt at foretage kvalitetskontrol.

Dansk Folkeparti lægger vægt på, at producenter, distributører, forhandlere og forbrugere kan nære tillid til hinanden og respektere hinandens holdninger og behov. Det er vigtigt, at alle led i kæden handler på et velinformeret grundlag og i tillid til de regelsæt, der gælder. Forbrugermyndighederne, uafhængige forbrugerorganisationer og klagenævn bør holde sig for øje, at deres vigtigste opgave er at sikre alle markedsaktører fra producent til slutbruger fornuftige og sikre vilkår i markedet.

De nødvendige kontrolfunktioner skal opleves som rimelige og hensigtsmæssige.

Dansk Folkeparti er tilhænger af offentliggørelse af kontrolresultater, som er forbrugerorienterede. Dansk Folkeparti går ind for gennemsigtighed for den enkelte forbruger.

16. Idrætspolitik

Dansk Folkeparti mener, at den professionelle idræt er en stor inspirationskilde for os alle. Hvis det fortsat skal være sådan, skal kampen imod doping og andre præstationsfremmende midler øges. Vi ser idræt som en væsentlig del af dansk kultur, og vi vil fremme og gavne bredde-idrætten. Desuden vil vi øge idræts-undervisningen i folkeskolen, gerne i samarbejde med de lokale idrætsforeninger.

Dansk Folkeparti betragter idrætten som en vigtig del af dansk kultur. Idrætslivet er et værdifuldt led i det enkelte menneskes fysiske udvikling og gode helbred, ligesom idrætslivet er indgangen til sociale fællesskaber. Det er Dansk Folkepartis holdning, at der i fremtiden skal endnu mere fokus på den fysiske udvikling gennem idræt, idet fysiske arbejdsprocesser i vidt omfang er forsvundet fra både arbejds- og privatlivet. Idrætslivet er en vigtig forudsætning for at komme de livsstilssygdomme og den fedmeepidemi, som er begyndt at præge danskerne, til livs.

De frivillige aktiviteter i idrætsforeningerne skal have mulighed for at udfolde sig i overensstemmelse med medlemmernes beslutninger, men det skal understreges, at det samtidig er en offentlig opgave at støtte udviklingen af den folkelige idræt og sikre, at der er tilbud inden for alle idrætsgrene og aldersklasser.

Idræt skal indgå i undervisningen i Folkeskolen, både for at udvikle elevernes fysik og for at fremme deres interesse for idræt, fællesskaber, sundhed og helbred. Det er Dansk Folkepartis holdning, at kampen mod livsstilssygdomme og fedme skal begynde i skolerne, og at idrætsundervisningen skal varetage dette, evt. i samarbejde med hjemkundskabsundervisningen og idrætsforeningerne.

Statens støtte til idrætten skal fortrinsvis ske via tipsmidlerne. Kommunerne skal være forpligtet til at støtte den folkelige idræt, både med tidssvarende idrætsfaciliteter og driftstilskud.

Dansk Folkeparti anerkender de mange gode, frivillige kræfter, som udfører et stort ulønnet arbejde og er omdrejningspunktet i mange idrætsforeninger. De skal have mulighed for godtgørelse for udgifter, der er forbundet med idrætsarbejdet. Sponsormidler til idrætten bør ikke beskattes.

Det er dog også Dansk Folkepartis holdning, at man især i arbejdet med børn og unge skal have mulighed for at kontrollere både ansatte og frivillige i forbindelse med eventuel skadende virksomhed. De mange frivillige bør således alle fremkomme med straffeattest hvert 3. år med angivelse af eventuelle straffe inden for de sidste 3 år. Domme for vold eller pædofili bør omgående medføre øjeblikkeligt ophør med arbejdet og forbud mod at opholde sig på idrætsarealerne og i klubhusene. En klub bør desuden til hver en tid kunne kræve at se straffeattest, hvis der foreligger mistanke om vold eller pædofili.

Den professionelle idræt har stor betydning som inspiration for den folkelige idræt og samler bred interesse fra store dele af befolkningen. Dette har en positiv effekt på den almindelige danskers interesse for at føre et aktivt og sundt liv. Dansk Folkeparti adværer dog også imod tendenser til brug af præstationsfremmende midler og fysisk overbelastning, som eliteidrætten har vist eksempler på. Denne negative side af idrætten skal også belyses forebyggende i både skoler og klubber. Doping er ikke kun et problem blandt eliteidrætsudøvere. Det foreslås, at der tilføres flere midler til bekæmpelse af doping, således at Anti Doping Danmark kan foretage flere undersøgelser. Ifølge tal fra Anti Doping Danmark er dopingproblemet meget udbredt i landets fitnesscentre.

96.

17. Fødevarerpolitik

Det er enhver borgers ret at have adgang til fødevarer af høj kvalitet, som er produceret under forsvarlige og hygiejniske forhold samt under streng fødevarekontrol. Vores madvarer ligger ikke alene til grund for vores trivsel og folkesundhed, men udgør også en vigtig eksportvare for Danmark. Derfor er det et krav, at danske fødevarer og importerede fødevarer lever op til vigtige, grundlæggende krav om kvalitet, hygiejne og forbrugeroplysning.

Rene og sunde fødevarer

Dansk Folkeparti ønsker at bevare fødevarerne tæt på deres oprindelige udgangspunkt, og det betyder et nej til berigede fødevarer. Det skal være muligt for forbrugeren selv, ud fra tilstrækkelig og detaljeret oplysning, at sammensætte sin kost, således at den kan leve op til ernæringsmæssige og sundhedsmæssige krav. Derfor skal fødevarer ikke tilsættes eksempelvis kunstige vitaminer, og det skal ikke være muligt at gøre usunde fødevarer "sunde" ved at forskønne dem med ernæringsrigtige stoffer.

Dansk Folkeparti er desuden modstander af genmodificerede fødevarer, de såkaldte GMO-produkter. Vores meget begrænsede viden om genteknologiens konsekvenser gør det nødvendigt, at denne teknologi underkastes langt mere omhyggelig forskning, før den tages i anvendelse. Forskning i forandring af menneskers og dyrs arvmasse har så alvorlige langsigtede perspektiver, at den i mange år frem bør foregå i sikre, kontrollerede laboratorieeksperimenter.

Forbrugeroplysning og -beskyttelse

Som forbruger har man krav på detaljerede oplysninger om fødevareudbuddet, således at man sættes i stand til at til- og fravælge varer ud fra sin egen overbevisning og præferencer. Vi ønsker, at alle produkter, der sælges i Danmark, skal være forsynede med detaljeret forbrugeroplysning om eventuelle ingredienser, tilsætningsstoffer, oprindelsesland og produktionsmetode. Det vil eksempelvis sige, at forbrugeren er oplyst om en vares eventuelle konflikt med gængse ernæringsråd, samt får mulighed for eksempelvis at tilvælge danske varer eller undgå kød fra halal-slagtede dyr.

Produkter, der sælges i Danmark, skal desuden være forsynede med detaljerede oplysninger om fedtindhold og kalorieindhold. Det danske samfund bevæger sig på kanten af en fedmeepidemi, og derfor bør alle produkter være forsynet med klar og tydelig redegørelse for den sundhedsmæssige sammensætning, således at forbrugerne får det bedste udgangspunkt for at sammensætte deres kost på en hensigtsmæssig måde.

Den danske forbruger skal kunne være sikker på, at fødevarer købt i Danmark ikke indeholder direkte skadelige eller giftige stoffer. Derfor bør Danmark på nationalt plan indføre og fastholde grænseværdier og forbud mod stoffer, som videnskaben har saglig grund til at bedømme som skadelige.

Økologi

Dansk Folkeparti er tilhænger af økologiske produkter og miljøforsvarlige produktionsmetoder. Der er videnskabeligt grundlag for at tro, at fødevarer opnår den bedste kvalitet og sundhed ved så vidt muligt at blive friholdt fra kunstige og industrielle påvirkninger. Økologi er desuden den bedste metode til at beskytte de eksisterende naturressourcer og det danske grundvand, ligesom økologiske husdyrbrug gør det muligt at behandle dyrene på forsvarlig vis ud fra dyreetiske grundprincipper. Dansk Folkeparti arbejder for at give økologiske landbrug og producenter de bedste økonomiske og administrative forhold for at fremme økologien i Danmarks fødevarerpolitik.

Fødevarerkontrol

Den danske forbruger skal kunne vide sig sikker på kvaliteten af tilgængelige fødevarer. For at opretholde en forsvarlig standard af danske fødevarer går Dansk Folkeparti ind for en streng og effektiv fødevarerkontrol samt hårde restriktioner over for producenter, butikker, restauranter med mere, som forbyder sig imod fødevareregler og vedtagne hygiejnestandarder. Fødevarestyrelsen, herunder fødevarerkontrollen, skal desuden til hver en tid have tilført de nødvendige ressourcer, således at vi kan sikre sunde fødevarer i både butikker, restauranter og offentlige madtilbud.

Danske fødevarer og EU

Dansk Folkeparti mener, at Danmark til hver en tid kan indføre egne, nationale regler og rammer for forbrugerbeskyttelse, forbrugeroplysning, samt regler for tilladte tilsætningsmidler/stoffer og produktionsmetoder. Det betyder en stærk skepsis over for EU's regler om det indre marked, som kræver totalharmonisering og derved forhindrer landene i at opretholde et højere forbruger- og fødevarerikkerhedsniveau.

Endvidere er Dansk Folkeparti modstander af EU's landbrugspolitik, som giver incitament til overflodsproduktion af varer af lav kvalitet. EU's landbrugsstøtte skal gradvist afskaffes, idet støtten efter vores opfattelse forvrider markedskræfterne og resulterer i dyrere varer for forbrugerne. EU's egen administration af forbrugerbeskyttelsen er tillige karakteriseret ved, at økonomiske hensyn ofte sættes foran hensynet til fødevarerikkerheden. Derfor ønsker vi, at retten til national fastsættelse af kravene til fødevarerikkerhed fastholdes.

Dansk Folkeparti finder, at EU's lovgivning om kemiske stoffer tillader anvendelsen af for mange stoffer, hvis virkninger ikke er kendte og indebærer alt for høje grænseværdier for nogle stoffer. Danmark skal arbejde for, at EU-reglerne alene skal være minimumsregler, således at de enkelte lande har ret til at fastsætte videregående krav og til at fastsætte egne regler for mærkningen af fødevarer.

18. Dyrevelfærd

Naturlig respekt for levende væsener

Et rigt og ansvarligt samfund som det danske er forpligtet til at behandle dyr ordentligt. Det er forkasteligt, når dyr lider på grund af mennesker. Dyr bør betragtes som levende væsener, der skal behandles som sådanne med respekt og værdighed. Dansk Folkeparti har kæmpet en lang kamp for at få dyrevelfærd højere op på den politiske dagsorden og vil fortsat kæmpe for at få ordentlige forhold for alle dyr, hvad enten det drejer sig om kæledyr, vilde dyr eller produktionsdyr.

Indsats over for dyremishandling

Dyremishandling er desværre stadigvæk en del af dagligdagen i Danmark, og myndighederne har ikke taget det alvorligt nok. Det skal der ændres på.

I Dansk Folkeparti mener vi, at strafferammen for dyremishandling skal sættes kraftigt op, og at politiet skal være forpligtet til at reagere hurtigt og effektivt på mistanker om og tilfælde af dyremishandling, samt at politiets efterforskning intensiveres. Dette er dog ikke en opgave, politiet kan løfte selv, og derfor skal oprettes et dyreværns politi i Danmark, som man eksempelvis har det i England. Dette dyreværns politi skal føre opsyn med brugsdyrs og kæledyrs velfærd og skal have hjemmel til at tvangsfjerne mishandlede dyr.

Dyr som ressource

Dansk Folkeparti ønsker, at respekten for dyr som levende væsener skal indtænkes i de forhold, vi byder de dyr, som udgør en ressource for menneskeheden. Hvad enten det gælder landbruget, i pelsindustrien eller lægeindustrien, er det altafgørende, at dyrene behandles ordentligt ud fra deres naturlige behov, og at eventuelle gener holdes på et absolut minimum. Brugsdyrs forhold i industrien skal være nøje og detaljeret beskrevet i lovgivningen for de forskellige områder, og staten skal med regelmæssige og grundige kontroller sikre, at reglerne bliver overholdt. Der skal ligeledes falde hårde, økonomiske straffe og i sidste instans inddragelse af autorisationer i de tilfælde, hvor der er tale om gentagne lovbrud.

Dyretransporter

Dyretransporter skal foregå på en så ansvarlig måde, at dyrene har adgang til både foder og vand under transporten. Udgangspunktet for en normal transporttid for slagte dyr skal være transport til nærmeste slagteri, dog må transporttiden ikke overskride 8 timer. Ved længere transport af eksempelvis avlsdyr skal det sikres, at dyrene får tilstrækkelige pauser undervejs. Sker der overtrædelser af disse regler, skal overtrædelserne straffes hårdt, og ved gentagne overskridelser skal vognmandens autorisation inddrages.

Dyreejeres ansvar

Der følger et stort ansvar med at eje et dyr eller handle med dyr. Derfor mener Dansk Folkeparti, at der skal indføres autorisation til dyrehandlere. Denne skal kun gives til de dyrehandlere samt deres ansatte, der har gennemgået et kompetencegivende kursus i dyrs røgt og pleje. Myndighederne skal have beføjelser til at fjerne denne autorisation ved overtrædelser. Ved salg af kæledyr skal det være lovpligtigt, at der medfølger en pasningsvejledning.

Der skal også være langt mere kontrol med opdræt af hunde og katte, end det er tilfældet i dag. Der er alt for mange eksempler på, at disse kan købes via såkaldte baggårds-opdrættere, og derfor er det vigtigt, at myndighederne holder langt

mere øje med import af eksempelvis hundehvalpe. I dag findes der en hundelov, og Dansk Folkeparti ønsker – og arbejder for – at der på lige fod med denne udfærdiges en kattelov.

Også kæledyr er et stort ansvar for ejeren, og Dansk Folkeparti går ind for, at der skal sættes en nedre aldersgrænse for, hvornår man må købe et dyr. DF foreslår, at aldersgrænsen sættes til 16 år, samt at forældre ansvarliggøres for dyrets velfærd, når de overdrager kæledyr til deres børn.

Nej til dyreforsøg

Videnskabelige fremskridt har overflødiggjort forsøg med levende dyr på laboratorier og medicinstudier. Dansk Folkeparti mener, at dyreforsøg skal forbydes og erstattes med computerteknologi og kunstigt væv. Når teknologien giver os mulighed for at skåne dyr, skal vi også gribe muligheden og dermed frelse dyrene fra de langvarige, skadelige og ofte dødelige forsøg, som de udsættes for i videnskabens navn.

Ulovlig import og krybskytteri

Den omfattende illegale import af dyrearter – eksempelvis fra Østeuropa – skal bekæmpes. Dansk Folkeparti vil arbejde for at få afsat flere ressourcer til kontrol med området, og vil arbejde for at få skærpet straffene for overtrædelser. Dyrevelfærd er en global opgave, og dyremishandlere og illegale importører skal strafforfølges over grænserne.

Dansk Folkeparti har ingen tolerance over for krybskytteri – en forbrydelse, som bedømmes alt for mildt i Danmark. Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at krybskyt-

ter allerede ved første afsløring skal straffes med store bøder og hæftestraffe, og at jagttegn og våben inddrages.

Rituelle slagtninger

I Dansk Folkeparti mener vi, at religiøse hensyn aldrig må sættes over hensynet til dyrs velfærd. Derfor skal rituelle slagtninger, eksempelvis hvor dyr dør ved forblødning, forbydes i Danmark, ligesom import af rituelt slagtet kød skal forbydes. Desuden må myndighederne opprioritere kontrollen med rituelle slagtninger og baggårdsslagtere.

Som delmål vil Dansk Folkeparti arbejde for indførelsen af en obligatorisk mærkningsordning, hvoraf slagtemetode og oprindelsesland klart skal fremgå. På den måde får forbrugeren et frit valg.

Forbyd sex med dyr

Dansk Folkeparti mener i modsætning til de andre partier i Folketinget, at alle former for seksuel omgang med dyr skal forbydes og gøres strafbart.

Det er i dag lovligt i Danmark at benytte og tvinge dyr til sex, men Dansk Folkeparti mener, at seksuel omgang med dyr er en forargelig handling. Det kan aldrig forsvares, idet dyrene er umyndiggjorte væsener i forhold til mennesker, og al seksuel omgang med dyr er derfor et overgreb mod dyret. Ligeledes skal personer, som udlejer dyr til sex med mennesker, straffes hårdt. Dansk Folkeparti har fremsat forslag om dette i Folketinget, men det blev nedstemt i Folketinget. Dansk Folkeparti vil imidlertid blive ved med tage dette emne op, indtil det bliver vedtaget.

Internationale perspektiver

På internationalt plan må Danmark være vagthund overfor dyremishandling. Danmark må arbejde for at komme dyremishandling til livs, hvad enten det drejer sig om kommerciel hvalfangst, tyrefægtning i Spanien, mishandling af hunde og katte såvel som bjørne i Kina eller andre former for mishandling af dyr. Danske Folkeparti er ligeledes modstander af den kommercielle hvalfangst.

Halalkød i børnehaver og skoler

Dansk Folkeparti er imod, at der skal serveres halalslagtet kød i danske børnehaver og skoler som følge af misforstået hensyntagen til et muslimsk mindretal. Danske børn skal ikke tvinges til at indrette sig efter muslimske traditioner.

19. Børn og unge, ressourcer for fremtiden

Landets ungdom er vores guld

Danmarks børn og unge er landets vigtigste ressource. Vores unge er vores guld. Derfor mener vi også i Dansk Folkeparti, at vi skal opstille de bedst mulige vilkår for både barndom og ungdom, således at vores børn og unge kan vokse op under trygge, udviklende og økonomisk forsvarlige vilkår. Det er med udgangspunkt i familierne, i daginstitutionerne, i ungdomsklubberne, i idrætsklubberne og ikke mindst i uddannelsessystemet, at vi skal give de unge borgere en god start på livet. Danmarks fremtid afhænger af det.

Gode vilkår for børn og unge

Det skal være nemmere at være børnefamilie i Danmark. I Dansk Folkeparti arbejder vi for trygge, billige og fleksible pasningsmuligheder, således at den enkelte kan indrette sin egen rytme i harmoni med både arbejdsliv, fritidsbeskæftigelse og familieliv. Vi kræver af stat, kommune og erhvervsliv, at der skal være fleksible orlovsordninger tilgængelige i forbindelse med både fødsel og forældreorlov. Vi arbejder tillige fortsat for vedligeholdelsen og udbygningen af den fælles barselsfond, der kan føre til mere lige muligheder mellem mænd og kvinder og til bedre karrieremuligheder for kvinder i vores samfund.

Tryghed og mål i opvæksten

Unge er blevet en knap ressource i vores tid, og udover et ønske om at skabe de bedste muligheder for den enkelte har vi som samfund ikke råd til at tabe nogen på gulvet. Unge skal sikres muligheden for en tryk opvækst, og derudover ønsker vi, at samfundet kommer de unge i møde med støtte og vejledning. Unge i dag har langt flere muligheder end tidligere, og det er naturligvis positivt – men det betyder også, at flere unge farer vild og ikke kan finde deres eget ståsted i en hektisk verden.

Det ses blandt andet på den relativt høje selvmordsrate blandt teenagere, de høje aborttal, den stigende tendens til brug af rusmidler, det høje studiefrafald og de lange studietider.

Det er Dansk Folkepartis målsætning, at der i langt højere grad end i dag skal være vejledningsmuligheder for unge, hvad enten man har brug for råd om uddannelse, sorger, frustra-

tioner eller økonomi. Disse vejledere skal sidde på landets uddannelsesinstitutioner, i de forskellige kulturelle tilbud, i sportsorganisationer, i frivillige hjælpegrupper og hos landets myndigheder. Vejlederne skal være veluddannede og i stand til at håndtere unge, der måtte have ondt i livet, i økonomien, i familien, i uddannelsesplanerne – ja, i det hele taget i alle de spørgsmål, man bombarderes med i sin ungdom.

Det betyder ikke, at forældrene kan fralægge sig ansvaret; i Dansk Folkeparti mener vi, at forældrene og ikke uddannelsesinstitutionerne i sidste ende er ansvarlige for deres børns og teenagers trivsel og opdragelse. Men samfundet skal komme både børn, unge og forældre i møde med kvalitetstilbud, vejledning og støtte.

Udsatte børn og unge

En af Dansk Folkepartis mærkesager er prioriteringen af de socialt udsatte børn og unge. Vores samfund skal være bedre til at træde til, når forældrene ikke formår det eller ikke lever op til deres ansvar. Samfundet skal til hver en tid varetage barnets tarv som det vigtigste, og vi skal i højere grad end i dag kunne tilbyde støttefunktioner og familierådgivning til de socialt udsatte familier. Det kræver en tidlig indsats i daginstitutionerne. Her skal pædagoguddannelsen tage højde for, at samfundet har behov for en række pædagoger med speciale i udsatte børn og unge, ligesom der skal være mulighed for efteruddannelse til pædagoger og pædagogmedhjælpere. Forudsætningen for, at samfundet kan bryde med den negative sociale arv, er engagerede ildsjæle og veluddannede pædagoger.

Dansk Folkeparti tænker også her på de børn og unge, som marginaliseres i samfundet som følge af manglende integrationsvilje hos deres forældre. Uddannelsessystemet skal være struktureret til at tage hånd om denne problemstilling med mulighed for kurser i grundlæggende samfundsforståelse, betydningen af personlig frihed, de politiske systemer, det kulturelle liv, lighed for loven, lighed mellem kønnene og respekt for forskellige religiøse grupper.

Indsats over for kriminelle børn og unge

Dansk Folkeparti mener, at kriminelle børn og unge skal imødekommes med et opsøgende pædagogisk arbejde, f.eks. SSP-samarbejdet. Unge under den kriminelle lavalder skal have hjælp og støtte til at komme ud af dårlige miljøer, men bør samtidig mærke konsekvenserne af deres gerninger. Dansk Folkeparti mener, at alvorlige kriminelle handlinger skal straffes efter forbrydelsens karakter. I de tilfælde, hvor forældrene til den kriminelle unge kan siges at have forsømt deres ansvar, er Dansk Folkeparti tilhænger af at straffe forældrene.

Uddannelse

Alle børn i Danmark har ret og pligt til at modtage god, faglig relevant, pædagogisk og kompetent undervisning. Vi skal sikre, at der hele tiden er tidssvarende uddannelsesstilbud til vores ungdom, og vi skal sørge for, at så mange unge som muligt får en kompetencegivende uddannelse. Vi ser gerne, at Danmarks ungdom bliver den mest

veluddannede i verden. Vi har som mål, at 95 procent af alle unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse.

Der skal være en løbende dialog mellem lærer, elev og forældre, som kan opfange eventuelle problemer. Der skal afholdes hyppige prøver for at opfange og afhjælpe faglige svagheder hos den enkelte elev. Prøverne skal ikke skræmme eleven, men snarere udgøre et redskab til at afdække elevens stærke og svage sider. Dette er vigtigt i forhold til at spore eleven ind på de rigtige uddannelsesvalg.

Det er afgørende, at folkeskolen formår at styrke fællesskabsfølelsen med de øvrige elever og med det omkringliggende samfund. Men der skal samtidig være tilbud til dem, hvis stærke sider ikke ligger i bøgerne, men i hænderne. Vores unge er forskellige, og derfor skal ungdomsuddannelserne være fleksible og have bredde, så både bogligt dygtige og svage samt socialt udsatte får de bedste muligheder for at udvikle sig ud fra deres egne forudsætninger.

I Dansk Folkeparti mener vi tillige, at samfundet skal forpligte sig over for de unge, der gerne vil tage en uddannelse. Det betyder, at der skal være relevante praktikpladser tilgængelige for samtlige elever på de uddannelser, der indeholder krav om praktik. Her mener vi i Dansk Folkeparti, at erhvervslivet skal forpligtes og inddrages i højere grad end i dag. Det skal være et krav, at virksomheder af en vis størrelse opretter kvalificerede praktikpladser, så vores unge kan få den bedst mulige forberedelse til arbejdslivet. Staten må på sin side sikre gode og fleksible vilkår for virksomhederne på dette område, så de bedst muligt kan realisere det nødvendige antal praktikpladser.

Samarbejde med erhvervslivet

Dansk Folkeparti vil arbejde for et forstærket samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner og erhvervsliv. Ansvaret går begge veje: Skoler og uddannelsesinstitutioner skal sørge for, at uddannelserne er tidssvarende og i overensstemmelse med erhvervslivets krav, og erhvervslivet skal på sin side sørge for praktikpladser og deltage i faglige oplysningsprojekter med uddannelsesinstitutionerne.

Danske unge i verden

Det er Dansk Folkepartis ønske, at landets unge skal have internationalt udsyn og skal være rustet til at klare sig i verdenssamfundet. Med solide rødder i dansk kultur, historie og værdier skal danske unge have gode muligheder for at uddanne sig og arbejde i udlandet, ligesom de sprogligt og uddannelsesmæssigt skal være rustet til at indgå i internationale sammenhænge.

Sport og kultur

Det danske samfund har ondt i folkesundheden. Derfor finder Dansk Folkeparti det vigtigt, at vi tidligt giver børn og unge gode motionsvaner og spisevaner. Der skal være moderne, veludstyrede idrætsfaciliteter til rådighed for vores børn og unge overalt i landet, og skoler og idrætsorganisationer skal arbejde sammen om fleksible og

varierede tilbud til børn og unge. Sunde kostvaner og motion bør være en naturlig del af undervisningen lige fra de mindste klasser.

Dansk Folkeparti ønsker tillige at sikre kulturelle tilbud inden for musik, teater, litteratur, fagklubber og andre former for fritidsbeskæftigelse. Kommunerne skal kunne tilbyde børn og unge musikundervisning inden for en bred genre af instrumenter, sang og samspil.

Udover at forbedre folkesundheden og berige de unge med kulturelle kompetencer, skal de forskellige tilbud også tjene til at udvikle børn og unge socialt og give dem berøringsflader med mennesker fra andre dele af samfundet.

Ret og pligt

Det er Dansk Folkepartis overbevisning, at forældre alene har ansvaret for at opdrage deres børn. Familierne skal opdrage, uddannelsessystemet skal oplyse. Vi skal understøtte familiernes muligheder for at tilbyde børn og unge en god og tryk opvækst. Så længe forældrene er i stand til at varetage dette på forsvarlig vis, skal samfundet ikke gribe ind. Det er dog uddannelsessystemets opgave sammen med forældrene at oplyse om uddannelsesmulighederne, at bidrage positivt til samfundsudviklingen, at informere om rigtige kost- og motionsvaner, og det er ikke mindst uddannelsessystemets pligt at gøre børn og unge fortrolige med dansk sprog, kultur og historie, herunder introducere til og engagere eleverne i det kulturelle og politiske liv i Danmark.

Samtidig mener Dansk Folkeparti, at det i høj grad også er op til de unge at tage imod samfundets tilbud og forvalte dem på bedste vis. Unge har en pligt til at deltage i opbygningen og udviklingen af det danske samfund i samklang med egne evner og ambitioner, og det er rimeligt fra samfundsinstitutionernes side at forvente, at de unge lever op til dette. Dansk Folkeparti opfordrer desuden unge til at deltage i frivilligt socialt arbejde til gavn for de ældre og samfundets svageste.

De unge er vores guld og skal opdrages ud fra og oplyses om sammenhængskraftens vigtighed for vores samfund.

20. Boligpolitik

Boligen udgør rammen for ethvert menneskes liv. Hver enkelt borger har forskellige krav og ønsker til sin bolig. Derfor er det også en samfundsopgave at sikre, at der er et rigt udvalg af forskellige boligtyper.

De boligpolitiske udfordringer

Der tegner sig en lang række udfordringer, som skal håndteres for at løse de boligpolitiske udfordringer i de kommende år.

DF ønsker for det første at ændre lejeloven, så den bliver let læselig og forståelig for både lejer og udlejer. Som den foreligger i dag, er det nødvendigt at have eksperthjælp til fortolkningen, derfor mener vi at lejernes og ejernes organisationer sammen med eksperter på området skal blive enige om hvordan loven ændres.

For det andet er der i en del af den almennyttige boligmasse problemer med ghettoisering, idet en stadig større del af beboergruppen udgøres af personer af anden etnisk herkomst end dansk og ressourcetsvage grupper som socialt og økonomisk dårligt stillede. Mange tusinde almene boliger i landets større byer blev i 70'erne stillet til rådighed for udlændinge. Dengang var det for en stor dels vedkommende dyre store boliger der stod tomme, hvor kommunerne gjorde brug af deres anvisningsret for at skaffe indvandrere en bolig inden for tre måneder, efter at de havde fået bevilget asyl. Den regel har Dansk Folkeparti fået afskaffet. Mange beboere med fast arbejde valgte at fraflytte de almennyttige boliger, og flere socialt udsatte mennesker uden arbejde flyttede ind, hvorved ghettoerne opstod.

For det tredje er der i en række byområder sket en koncentration af erhvervsvirksomheder og uddannelsesinstitutioner i de større byer uden at der er sket en tilsvarende opførelse af egnede lejeboliger. Tværtimod er der i et vist omfang sket nedlæggelse af og sammenlægning af mindre boliger, der ellers ville være velegnede for studerende.

For det fjerde har der gennem en længere årrække udviklet sig en forslumning af boligområder i de større byer. Ligeledes er der i en del landdistrikter forfaldne nedrivningsmodne ejendomme, der skæmmer naturen. Der er altså flere tusinde boliger, som tidligere ansås for attraktive, der er kommet i fysisk forfald, og som kræver omfattende genopretning eller nedrivning.

Boligtyper

Dansk Folkeparti mener, at der er behov for boliger til blandt andet børnefamilier, til ældre med særlige boligbehov, boenheder til psykisk syge samt til de hjemløse, der ikke ønsker en traditionel bolig. Herudover er der behov for en bedre udnyttelse af den eksisterende boligmasse og en generel opretnings- og vedligeholdelsespolitik for den ældre del af boligmassen.

Der skal være lovgivningsmæssige incitamenter for pensionskasserne og private investorer til at gå aktivt ind i investeringer i boligbyggeri. Dog skal der være anvisningsret som i det almene boligbyggeri i forhold til tilskud.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at enhver boligløs dansk statsborger får et retskrav på en bolig senest tre måneder efter, at vedkommende er blevet boligløs.

Ældreboliger herunder både seniorboliger for selvhjulpne ældre og andre typer af ældreboliger (plejehjemsboliger, friplejeboliger), bør opføres i et passende antal, og amtskommunerne og kommunerne bør stille deres viden og faciliteter til rådighed for bygherrerne således, at der allerede ved opførelsen af sådant byggeri kan gives tilsagn om servicering fra den kommunale hjemmepleje, offentlige sygehuse, lægevagt mv.

Boligerne bør også kunne finansieres efter reglerne for alment støttet byggeri.

Ghettoer

Dansk Folkeparti finder det helt afgørende at få opløst ghettoerne. Dette skal ske gennem en spredning af udlændinge samt socialt svage og dårligt stillede borgere, således at problemramte boligområder lukkes for nytillflytning ved at gøre brug af bl.a. fleksible udlejningsregler eller andre af de værktøjer kommunen og boligselskab lovligt kan bruge.

For at tilskynde til fraflytning og tilflytning af områderne kan der afsættes midler til huslejenedsættelser og flyttehjælp, ligesom salg af almennyttige boliger kan indgå som en del af normaliseringen af ghettoområdet. Nedrivning af ghettoområder eller dele heraf kan indgå i bekæmpelsen af ghettoiseringen.

Beskatning

Dansk Folkeparti tager principielt afstand fra, at staten har gjort boliger til så stor en indtægtskilde gennem bl.a. ejendomsværdiskat.

Dansk Folkeparti ønsker at gøre det billigere for flere at købe ejerbolig ved at reducere tinglysnings- og stempelafgifterne.

Mange har overvejelser om at øge beskatningen af ejerboliger i forbindelse med en eventuel lettelse af skatterne på arbejdsindkomst. Dansk Folkeparti er imod øget beskatning af boliger. Vi vil arbejde for at gøre det lettere for flere at eje sin bolig, og øget boligskat vil ikke fremme dette.

Dansk Folkeparti går ind for boligstøtte i form af boligsikring til de økonomisk svagere i samfundet, så de herved får mulighed for en ordentlig bolig, det samme gælder for boligydelse til vores pensionister.

Almennyttige boliger og andelsboliger

Dansk Folkeparti støtter tanken om større råderet over den almene bolig, når lejer ved et større kontantindskud har gennemført en afgørende forbedring af boligen. Dansk Folkeparti støtter medejerboligtanken.

Dansk Folkeparti ønsker ikke en generel adgang til salg af almene boliger. De almennyttige boliger tjener et boligsocialt formål, idet kommunerne kan anvise personer, der har behov for en bolig hertil.

Dansk Folkeparti vil ikke medvirke til politiske indgreb over for andelsboligforeningernes frie ret til selv at føre ventelister og til selv at godkende nye andelshavere ud fra kriterier fastsat af andelsboligforeningens medlemmer.

Dansk Folkeparti ønsker, at den almene boligsektor skal styrkes og forbedres. Dette skal ske gennem nybyggeri, renovering samt gennemførelse af tiltag mod den stigende ghettoisering.

Byudvikling

Der bør udvises stor tilbageholdenhed ved nedlæggelse og sammenlægning af mindre boliger i storbyerne. Storbyerne skal have plads til studerende og enlige, hvis boligbehov kan tilgodeses ved mindre lejligheder.

Dansk Folkeparti vil arbejde for en genopretningsindsats, som kan bringe den fortsatte forslumring af storbyerne til ophør og hæve boligkvaliteten i byernes ældre boligområder. Der er behov for en løbende sanering af nedslidte boliger, og denne sanering bør omfatte miljøforbedringer, adskillelse af kørende og gående trafik, etablering af grønne områder og nyopførelser af differentierede boliger af høj kvalitet.

Forfaldne ejendomme på landet bør nedrives ved kommunens mellemkomst eventuelt finansieret gennem en statslig pulje.

Kvalitet i byggeriet

Staten skal tage aktiv del i bekæmpelsen af byggesjusk, som bl.a. kan medføre skimmelsvamp. Der er behov for, at staten tager aktivt del i reduktionen af byggepriserne ved at forstærke de lovgivningsmæssige indgreb mod dannelsen af karteller inden for fremstilling af og handel med byggematerialer.

Dansk Folkeparti ønsker, at staten gennem forskning og udvikling frembringer nye byggematerialer og mere energirigtige boligformer, samt at der eksperimenteres med skabelsen af mere attraktive udformninger af byplanlægningen.

Dansk Folkeparti vil stille strengere krav til kvaliteten af støttet og offentligt ejet byggeri. Der skal ved påbegyndelsen af sådant byggeri stilles krav om tilstrækkelig kvalitets-sikring og en fortsat forpligtende vedligeholdelsesplan, der sikrer mod materialesvigt og byggeskader. Der skal være pligt til at udarbejde finansieringsbudgetter for vedligeholdelsen for at sikre, at de langsigtede overvejelser indgår i valget af byggeform, materialevalg mv.

Dansk Folkeparti mener ikke, at det bør accepteres, at der ukritisk anvendes byg-gematerialer, der er belastende for indeklimaet bl.a. ved fremkaldelse af allergier og hovedpine. Det offentlige og det støttede byggeri bør gå i spidsen med en mere kritisk holdning.

Den statslige planlægning bør i de kommende år tilgodese udviklingen i de større byer i provinsen, randområder og landdistrikterne, bl.a. ved decentralisering og udlægning af offentlige institutioner og styrelser. Dette bør bl.a. ske med det formål at sikre, at en væsentlig del af de kommende års bosætning kan ske i disse områder. En større del af nybyggeriet i disse områder vil betyde lavere grundpriser, byggeudgifter og leveomkostninger end i storbyerne.

Historiske bygninger

Dansk Folkeparti mener, at der i den kommunale planlægning bør lægges øget vægt på at sikre smukke og stilfulde bygninger samt attraktive bymiljøer for befolkningen. Arkitektonisk smukke og sjældne historiske bygninger skal bevares for eftertiden.

Adgangen for offentligheden til historiske, statsligt ejede bygninger bør øges, således at borgerne kan få gavn af den herlighedsværdi, som bygningerne udgør.

109.

21. Forsvar, sikkerhed og beredskab

Dansk Folkeparti er tilhænger af, at Danmark opretholder sin frihed og selvstændighed gennem medlemskab i NATO og FN. Vi ønsker, at hær, søværn, flyvevåben, hjemmevern og hele det civile beredskab organiseres og udrustes, så vi opfylder de styrkemål, der aftales i NATO, FN og i relation til det hjemlige beredskab.

Dansk Folkeparti er modstander af, at EU søger at oprette et uafhængigt forsvar. Forsøg på at skabe et europæisk forsvar med egen kommandostruktur vil uundgåeligt styrke isolationistiske kræfter i USA, hvilket kan blive skæbnesvangert for Europa. Den vestlige kulturkreds er en helhed, som kun kan forsvares, og som kun giver mening sammen med USA. Danmarks sikkerhedspolitiske mål kan derfor kun nås gennem deltagelse i NATO. Dansk Folkeparti er modstander af ethvert forsøg på at svække NATO-alliancen, og vi støtter den opfattelse, at de europæiske lande skal yde et solidt bidrag til NATOs samlede styrke. NATO bør arbejde tæt og fortroligt sammen med andre lande, der hører til den vestlige kulturkreds – lande som eksempelvis Australien og New Zealand.

Dansk Folkeparti advarer mod at svække det nationale forsvar. Truslen fra de ustabile lande udenfor Europa er stadig omfattende, og Danmarks forsvar skal være forberedt på at kunne imødegå trusler fra disse i nært samarbejde med vores allierede.

110.

Som Grundloven foreskriver, har enhver våbenfør mand pligt til at bidrage til landets forsvar. Dansk Folkeparti anser værnepligten for at være et vigtigt led i et demokratisk forsvar og et vigtigt bidrag til befolkningens forståelse for forsvarets vilkår. Kun danske statsborgere skal kunne optages i forsvaret. Dansk Folkeparti ønsker, at værnepligten udstrækkes til også at gælde færingere og grønlandere, som på den måde bidrager til forsvaret af hele Riget.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at forsvaret tilføres de nødvendige ressourcer, således at det kan løse de opgaver, der kræves i fremtiden.

Hjemmeværnet skal bevares på et uændret niveau. Hjemmeværnet sikrer et vigtigt folkeligt engagement i forsvaret. Beredskabsstyrelsen skal ligeledes sikres bevillinger på uændret niveau, således at vi fortsat sikres et integreret, enstrengt redningsberedskab til brug under katastrofer, kriser, terroranslag og i krig.

Danmark skal altid være rede til at kunne deltage i fredsbevarende og fredsskabende aktioner.

Internationalt militært samarbejde udgør et vigtigt element for Danmarks sikkerhed, og i forhold til vore internationale forpligtelser – såvel i NATO som i FN. Dansk Folkeparti har i forsvarsforliget forpligtet sig til at medvirke til, at brigaden til en hver tid kan stille med 2.000 kampklare soldater, men dette betyder ikke, at der nødvendigvis altid skal være 2.000 mand udsendt. Dansk Folkeparti forbeholder sig ret til i hvert enkelt tilfælde at vurdere, hvorvidt Danmark skal stille tropper til internationale opgaver eller ej. Danmark skal, som vi har tradition for, yde vort væsentlige bidrag til FN-opgaver.

En række totalitære og ustabile stater har længe arbejdet på at anskaffe sig masseødelæggelsesvåben og midlerne til at fremføre dem. På trods af et stærkt internationalt diplomatisk pres er det lykkedes nogle af disse lande at udvikle atomvåben og missiler til at fremføre dem.

Dansk Folkeparti er opmærksom på de trusler, sådanne stater fremover kan udgøre mod Danmark og vores allierede. En af det internationale samfunds vigtigste opgaver er derfor at forhindre spredningen af masseødelæggelsesvåben og missilteknologi. Dette skal først og fremmest opnås med diplomatiske midler. Desværre virker diplomati ikke altid. Flere af vores alliancepartnere har derfor overvejet muligheden for at deltage i udviklingen og opførelsen af et missilskjold, der har til formål at forhindre, at ustabile stater kan ramme Danmark eller vores alliancepartnere med masseødelæggelsesvåben. Dansk Folkeparti mener, at Danmark bør deltage i udviklingen af et missilskjold sammen med vores allierede.

22. Kulturpolitik

Hvad er kultur?

Til daglig taler vi ikke meget om, hvorfor vores samfund fungerer, som det gør, og det står nok ikke altid klart for os, hvorfor Danmark, ligesom de andre nordiske lande, adskiller sig så meget fra det meste af den øvrige verden. Hvad er grundlaget for demokratiet, for den høje pro-

duktion, for velfærdssamfundet og for den høje grad af fredsommelighed, der hidtil har kendetegnet det danske samfund?

Det er åbenbart, at de nævnte kvaliteter er indbyrdes forbundet, men bag dem ligger de særlige holdninger til tilværelsen, som er indeholdt i begrebet dansk kultur. Kulturen består af summen af det danske folks værdinormer, tro, religion, sprog, sædvaner, holdninger og traditioner.

Beskyttelse og videreudvikling af denne kultur er en forudsætning for landets beståen som et frit og oplyst samfund.

Kulturen skaber samfundsudviklingen

Danmarks lange kulturelle udvikling er i høj grad blevet påvirket af samkvemmet med verden udenfor Danmark, først og fremmest de nordiske lande, Tyskland, Frankrig, England og USA. Når denne kulturpåvirkning ikke har løbet vores egen kultur over ende, skyldes det, at vi uanset vort lands lille størrelse har haft evnen til og mulighederne for at lade påvirkningen foregå på vore vilkår og til at omforme den ydre påvirkning efter vore normer.

Vi har i denne sammenhæng været begunstiget af, at vores land i det meste af historien har ligget på afstand af verdens største brændpunkter. Fremmede hære og fremmede folkeslag har kun i korte perioder af historien invaderet vort land, og har derfor ikke kunnet omstyrte vor kultur, således som det har været tilfældet andre steder, herunder også i Europa.

I vor tid er de små landes kulturer kommet under pres. Danmark oplever i disse år, at mennesker fra lande med helt andre normer end vore strømmer ind i landet, og de store europæiske landes forsøg på at ændre den Europæiske Union til en forbundsstat har ført til sletning af grænsekontrollen.

Dansk Folkeparti er tilhænger af et kulturelt samarbejde med andre lande, men vi er modstandere af at give kulturer, der bygger på helt andre værdinormer end vore, indflydelse i Danmark. Den livsform, vi har valgt i Danmark, er enestående. Den er betinget af vores kultur, og den kan i et så lille land som vort ikke overleve, hvis vi til-

lader masseindvandring af fremmede religioner og fremmede kulturer. Et multikulturelt samfund er et samfund uden indre sammenhæng og sammenhold, og derfor er denne verdens multikulturelle samfund præget af mangel på solidaritet og ofte tillige af åben konflikt. Der er intet grundlag for at antage, at Danmark kan undgå at komme til at dele skæbne med andre multikulturelle samfund, hvis vi lader fremmede kulturer få afgørende indflydelse.

Dansk Folkeparti vil medvirke til, at der skabes forståelse for, at totalitære ideologier som kommunisme, nazisme, fascisme og religiøs islamisk fundamentalisme har en kulturbaggrund, som er uforenelig med vores samfunds eksistens. Det er sådanne kulturbaggrunde, der har skabt de fattige, uudviklede diktaturstater, som vi ser i verden uden om os. De skal ikke have plads i Danmark.

Danskheden skal styrkes

Den danske kultur er under pres fra flere sider, og Dansk Folkeparti ønsker derfor en bred politisk indsats for at styrke danskheden i alle vore kulturinstitutioner.

Det danske sprog er en afgørende faktor i kulturen. Behovet for at forbedre undervisningen i dansk i skolerne er omtalt i uddannelsesafsnittet. En særlig indsats er nødvendig i radio og TV, hvor det danske sprog i de senere år er undergået en vulgarisering.

Danske film- og teaterproduktioner skal hovedsageligt have støtte, når dansk er det altdominerende sprog i produktionen og der anvendes en overvejende dansk skuespillerbesætning.

Bibliotekernes indkøb af klassisk og moderne skønlitteratur samt lødige faglitterære værker skal forøges. Bibliotekerne skal være levende og følge med tiden. Derfor skal bibliotekerne naturligvis også indeholde et relevant udvalg af nye medier såsom internet, CD-rommer etc.

Undervisningen i danmarkshistorie skal styrkes i skolen, og dansk musik skal have en stærkere placering i undervisningen. Derfor skal morgensang genindføres i folkeskolen og gymnasiet. Dansk Folkeparti finder det ønskeligt, at danske elever får et godt kendskab til en rimelig del af de danske sange, der er indeholdt i Højskolesangbogen.

Undervisning i kulturhistorie i folkeskolen og de gymnasiale uddannelser er en forudsætning for en bredere kulturforståelse. Denne undervisning skal derfor styrkes.

Den økonomiske støtte

Dansk Folkeparti ser det som et vigtigt mål for kulturpolitikken at give rum og plads til, at der kan skabes dansk kunst på et niveau, som kan repræsentere dansk kultur og medvirke til at behandle centrale spørgsmål i nutiden.

Dansk Folkeparti ønsker, at det økonomiske og kunstneriske ansvar for den støtte, der ydes til den professionelle kunst, overlades til råd, bestående af personer med førstehånds indsigt i kunst og kultur. For at sikre den kunstneriske kvalitet og undgå politisk ensidighed og nepotisme skal disse råd udpeges af Folketinget i forhold til partiernes repræsentation i Folketinget. Den økonomiske støtte anvendes primært til at sikre produktion af kunstneriske værker af høj kvalitet for det danske samfund. Dansk Folkeparti lægger vægt på, at støtten til den enkelte kunstner skal være afhængig af den pågældendes øvrige indkomst således, at der ikke ydes støtte til kunstnere, som har en stor kommerciel indkomst. Dansk Folkeparti er således modstander af tildelingen af livsvarige ydelser til kunstnere.

Staten skal understøtte produktion og formidling af kultur og kunst gennem tilskud til drift af museer og kulturinstitutioner, herunder Det Kongelige Teater, landsdelsteatrene og symfoniorkestrene. Disse institutioner pålægges at placere et dansk repertoire højt i deres aktivitet. Museerne skal forpligtes til at bevare danske kulturklenodier for eftertiden og udvise agtpågivenhed i forhold til kassation af kulturgenstande. Det er en vigtig opgave at sikre, at kulturminde behandles varsomt, så de ikke forvitrer. Der skal sikres et højt uddannelsesniveau på de kunstneriske uddannelser, herunder arkitekt-skolerne, Den Danske Filmskole, kunstakademierne, teaterskolerne mv. Udenlandske studerende skal – bortset fra stipendiater – kun have adgang til disse uddannelser mod fuld brugerbetaling.

Dansk Folkeparti ønsker desuden at styrke indsatsen for at bevare historiske bygninger såsom gravhøje, slotte og borge men også andre landskabelige og fysiske udtryk skal beskyttes.

Dansk Folkeparti finder, at der bør føres nøje kontrol, når administrationen af offentlige midler er overladt til fonde eller selvejende institutioner.

Kultur- og erhvervs politik

Støtten til kunstnere skal ses i sammenhæng med indtjeningen ved den produktion, der skabes i kulturerhvervene.

Danmark skal bl.a. satse på at markedsføre produkter indenfor informationsteknologi. Der bør på forsøgsbasis udvikles et samarbejde mellem kreative kunstnere, virksomheder og forskningsinstitutioner med viden om højteknologi.

Arkitektskolerne, Kunstakademiet og andre uddannelsesinstitutioner indenfor kulturområdet skal inddrages mere aktivt i udformningen af vore by- og boligkvarterer. Meget dansk nybyggeri er karakterløst og uden præg af dansk kultur. Det kunne lige så godt ligge i Toronto eller Düsseldorf. Det er en kulturopgave at skabe levende, trivselsfremmende boliger og bymiljøer, og det er kun muligt ved at inddrage en bred kreds af kunstnere i byplanlægning og byggeri.

23. Mediepolitik

I et frit og demokratisk samfund sker indsamling, bearbejdelse og videregivelse af nyheder og debat overvejende gennem medievirksomheder, som arbejder uafhængigt af offentlige myndigheder og private erhvervsinteresser. Samfundets udvikling, problemer og misforhold kan kun forsvarligt belyses gennem åben information og frit ordskifte.

Teknologiske og økonomiske ændringer stiller imidlertid nye krav til rammerne om mediernes virksomhed. Med etableringen af to overfor Danmarks Journalisthøjskole konkurrerende journalistuddannelser er der sket en forbedring af journalistuddannelsen. Dansk Folkeparti ønsker offentlighed i forvaltningen og adgang for journalister såvel som for andre interesserede til at opnå lettere og enklere adgang til det offentlige arkiver.

De skrevne medier

For dagspressens vedkommende har en knivskarp konkurrence medført, at få store bladhuse i dag står for hovedparten af det samlede, men stagnerende, betalings-avisoplag. Konkurrencen er således forholdsvis begrænset.

Denne udvikling skal ikke korrigeres ved statslige indgreb eller tilskud, som allerede har et betydeligt omfang gennem avisernes momsfrigørelse, men bør give anledning til overvejelser om, hvordan avisernes redaktionelle organisation kan sikre en seriøs nyhedsformidling og en alsidig debat. Det må herunder overvejes, om inddragelse af talsmænd for avisernes læsere kan fremme alsidigheden og objektiviteten.

Når medierne bringer fejlagtige historier

Fra tid til anden ser vi desværre, at medierne bringer en beviseligt fejlagtig historie, som kan have en skadelig virkning for den (eller de) forurettede. Dansk Folkeparti finder det vigtigt, at medier anerkender fejl i samme opsætning, som man har bragt den fejlagtige nyhedshistorie. En fejlagtig historie, som har været bragt på forsiden, bør således også rettes og beklages på forsiden.

The logo for DR (Danmarks Radio) is displayed in a bold, black, sans-serif font.

Medieforliget

Medieforliget i 2006 var udtryk for det muliges kunst. Det er fornuftigt at videreudbygge digitaliseringen af tv og radiomedierne. Det er også et skridt i den rigtige retning inden for den nuværende konstruktion, at DRs bestyrelse fremover får kompetence til at ansætte lytternes og seernes redaktør. Ligeledes er det fornuftigt, at en større del af DRs produktion udlægges til eksterne leverandører.

Lokalradioerne skal have de bedst mulige vilkår. I forbindelse med medieforliget i 2006 blev aftalepartierne enige om at gennemføre den allerede planlagte replanlægning af frekvensanvendelsen af FM-båndet. Replanlægningen vil medføre en mere optimal udnyttelse af frekvensressourcerne. Flere frekvenser med øget sendestyrke vil forbedre vilkårene for kommercielle lokalradioer i Danmark – og dermed sikre vækst på området. Dansk Folkeparti mener, at det er vigtigt, at der skabes flere alternativer til det nuværende udbud på lokalradioområdet, ligesom der også skal være plads til mindre lokalradioer og "græsrods"-radioer.

Public service

Dansk Folkeparti anerkender Danmarks Radios rolle som dansk kulturinstitution.

Dansk Folkeparti vil fastholde medielicensen. Det er som udgangspunkt rimeligt, at alle, der kan gøre brug af Danmarks Radios tilbud også tager del i finansieringen af DR's medieudbud. Dog må det aldrig være sådan, at medielicensen bliver en skat, der pålægges alle danskere. Der skal fortsat være tale om en ordning, hvor brugerne selv tilmelder sig.

Dansk Folkeparti ønsker at fastholde det overordnede programansvar hos Danmarks Radios bestyrelse, der skal rumme repræsentanter for det politiske liv udpeget af partierne og den til enhver tid siddende kulturminister samt medarbejderrepræsentanter.

DR's bestyrelse udpeger DR's direktion og programchefer.

Danmarks Radios public service-forpligtelse bør blandt andet indeholde en solid, grundig og afbalanceret dækning af det almene internationale og danske nyhedsstof med særlig vægt på politik og andre samfundsforhold. Derudover skal Danmarks Radio levere uddannelsesstof på alle niveauer – fra støtteprogrammer for folkeskolen, over voksenundervisning og åbent universitet til orientering i både ny og tidløs viden af almen interesse. Danmarks Radio skal levere forbruger- samt erhvervs- og arbejdsmarkedsstof af mere almen karakter. Kulturstof bør også indgå som et væsentligt element i Danmarks Radios public service-forpligtelse, der lægger vægt på dansksprogede og danskproducerede programmer. Der skal ske en bred orientering om nyskabelser og udviklingstendenser og aktivitetstilbud på hele kunstområdet og direkte formidling af væsentlige nye og klassiske kunstværker inden for dramatik, film, koncerter, dans, billedkunst og arkitektur. Dansk Folkeparti mener, at der påhviler Danmarks Radio en særlig forpligtelse til at udarbejde dansksprogede børneprogrammer, der henvender sig til børnene på en intelligent og begavet måde. Endelig skal Danmarks Radio formidle gudstjenester og andet religiøst stof, der er opbygget og vægtet ud fra befolkningens religiøse tilhørsforhold og vaner.

Dansk Folkeparti ønsker et privat TV2, der fungerer på forretningsmæssige vilkår, dog skal TV2 også fremover have en public service-forpligtelse. Beslutningen om TV2's privatisering blev truffet i 2002. Dansk Folkeparti mener, at de regionale TV2-stationers grænser bør tilpasses de nye regionsgrænser, således at der sikres en optimal lokal nyhedsdækning af relevans for borgerne i sendeområdet.

Internettet

Dansk Folkeparti ønsker et frit internet, men det er nødvendigt, at samfundet opstiller etiske standarder for dets udnyttelse. Vi ønsker derfor, at samfundsmagten skal kunne foretage tekniske indgreb mod misbrug af internettet til udbredelse af børnepornografi, andet kriminelt materiale og agitation for kriminelle og yderliggående bevægelser.

24. Ligestillingspolitik

Dansk Folkeparti mener, at Danmark har reel ligestilling mellem kønnene. Der er dog fortsat nogle markante udfordringer i forhold til ligeløn, karrieremuligheder for kvinder, mænds barselsorlov og en grundlæggende holdningsændring til lige deling af hjemmets opgaver. Derudover skal der også fokus på ligestilling for og blandt udlændinge i Danmark og desuden arbejde for undertrykte kvinders vilkår på internationalt plan, især i de islamiske lande.

Dansk Folkeparti går ind for fuld og uforbeholden ligestilling mellem kønnene. Ligestilling må dog ikke forveksles med positiv særbehandling; Dansk Folkeparti ønsker at hjælpe kvinderne til at blive så stærke og konkurrencedygtige, at ligestillingen opstår som følge af kvindernes evner og kvalifikationer. Ingen skal have karriere, udnævnelser eller bestyrelsesposter som led i et kønskvoterings-system, da det er Dansk Folkepartis opfattelse, at dette i sig selv er diskriminerende. Kvinder har ofte gode lederegenskaber og en god forståelse for menneskers psykologi og er lige så vigtige medarbejdere indenfor både den offentlige og den private sektor som mænd. Fuld og hel ligestilling af kvinder i det danske samfunds- og erhvervsliv er den bedste garanti for et velfungerende og komplet samfund, ligesom det er grundlæggende i overensstemmelse med de danske værdier. Dette princip må der aldrig rokkes ved, heller ikke under indflydelse af fundamentalistisk religiøse kræfter i samfundet, som i stadig tiltagende omfang søger at rulle 100 års ligestillings-indsats tilbage.

Danmark er nået meget langt på ligestillingsområdet, men Dansk Folkeparti vil fortsætte arbejdet med at øge og sikre ligestilling, ikke mindst for at skabe mere ligeløn for kvinder og mænd. Samtidig bør virksomheder, organisationer og offentlige arbejdspladser arbejde på at skabe fleksible karriererammer, så det bliver muligt i højere grad at kombinere arbejds-, familie- og fritidsliv. Det er både en politisk opgave og en opgave for virksomhederne og de faglige foreninger at sikre en god udvikling på dette område.

Kvinder i Danmark er generelt selvbevidste, moderne kvinder, der træffer egne valg og definerer deres ønsker, mål og livsvilkår selv. Kvinder bærer en stor del af ansvaret for at stille krav til mænd om fuld ligestilling, også i hjemmet. Og mænd bør være bedre til at være sig dette ansvar bevidst og indgå i udviklingen mod fuld ligestilling. Dog er det Dansk Folkepartis holdning er, at kvinder, der velovervejet selv ønsker at påtage sig hovedansvaret for hjem og børn, ikke skal kritiseres for deres valg. Tværtimod. Det essentielle er, at både kvinder og mænd sætter dagsordenen for sig selv.

Indvandrede kvinder

Indvandringen i Danmark fra især islamiske lande har ført andre og mere feudale familiemønstre med sig. Disse harmonerer i mange tilfælde dårligt med det syn på kønsroller, kvinde- og ligestilling, som er normen i Danmark. Dansk Folkeparti mener, at man politisk skal arbejde aktivt med udlændinge- og integrationspolitikken for at sikre, at

Danmark ikke får et "proletariat" af udenlandske kvinder, som ikke får del i de mange rettigheder og muligheder, som Danmark har udviklet over århundreder.

Barsel

Dansk Folkeparti er tilfreds med den nugældende barselslovgivning, der giver stor fleksibilitet til børnefamilierne om selv at beslutte, hvilken forælder der skal på barsel hvornår. Dansk Folkeparti hylder frivillighedens princip og vil ikke på nogen måde fratage kvinden en del af barselsorloven ved lovgivningsmæssigt at overføre et antal uger til manden. Det er op til den enkelte familie selv at tilrettelægge og afgøre, uden indblanding fra staten, hvem der skal holde barselsorloven.

Vold mod kvinder

Vold mod kvinder eksisterer desværre stadig i større eller mindre grad i alle samfundslag. Politi og sociale myndigheder skal opretholde et intenst fokus på disse overgreb mod kvinder. Vi må til stadighed rejse problemet i den offentlige debat og samtidig sikre os, at der er fokus på problemet i behandlingssystemet. Det er i den sammenhæng vigtigt, at der udføres en koordineret og koncentreret indsats for at skabe både de nødvendige behandlingstilbud til kvinder og børn, samt at der tages de nødvendige forholdsregler for at fjerne voldelige ægtemænd og sikre – også via retssystemet og markante straffe – at de stopper deres mishandling af kvinder. Ligeledes skal det sikres, at alle kvinder, der er truede af en voldelig ægtemand eller samlever, skal have mulighed for at få udleveret en overfaldsalarmer med direkte forbindelse til politiet.

Dansk Folkeparti mener, at der er brug for en styrkelse af kvindekrisecentrene i Danmark. Stadig flere udenlandske kvinder opsøger de danske kvindekrisecentre, hvilket ofte skyldes, at mange indvandrere praktiserer et gammeldags kvindesyn. Det har medført, at kvinder bliver mishandlet og i ekstreme tilfælde sågar myrdes af deres egen familie, blandt andet i spørgsmål om valg af ægtefællepartner. Et æresdrab er en forfærdelig handling, som der må gøres alt for at undgå. Dansk Folkeparti ønsker en større forebyggende indsats på dette område. Der skal derfor sættes ressourcer af til at styrke indsatsen over for kvinder, der ønsker at bryde ud af tvangsægteskaber. Samtidig bør der skabes krisecentre i yderområderne, hvor akut truede kvinder kan placeres, indtil den umiddelbare fare er drevet over. Endeligt skal der gøres en forøget indsats for at retsforfølge og straffe personer, som måtte forsøge at tvinge kvinderne ud af krisecentrene ved brug af trusler og anden chikane.

Det bør i denne forbindelse være obligatorisk at oplyse indvandrede kvinder om rettigheder, retsstilling og ligestilling i deres integrationsforløb. Samtidig er det afgørende at tage et opgør med den offentlige forsørgelseskultur, der fastholder kvinderne i de traditionelle kvinderoller. Der bør fra kommunalt hold gøres en ekstra indsats for at få alle kvinder ud i samfundslivet, således at de kan lære om deres nye samfund, deres rettigheder og derved fremme integrationen.

I udlandsbistanden bør der indtænkes et særligt fokus på kvinderne, idet det ofte er

dem, der er familiens sammenhængskraft og præger de kommende generationer. Dansk Folkeparti støtter de såkaldte mikrolån til kvinder, som ønsker at starte egen virksomhed og på den måde gøre sig selv økonomisk uafhængige og udvikle deres hjemegne. En anden metode at komme kvinderne i møde er ved at målrette betydelige ressourcer til familieplanlægning. Kvinderne i den tredje verden vil aldrig opnå reel ligestilling, endsize et værdigt liv, hvis ikke de får mulighed for at begrænse familiernes størrelse.

Ligestilling af homoseksuelle

Danskerne har i generationer kæmpet for at give homoseksuelle plads og anerkendelse i samfundet på linje med heteroseksuelle. Dansk Folkeparti ønsker dog ingen positiv særbehandling af homoseksuelle.

Dansk Folkeparti er dog opmærksom på, at homoseksuelle i de sidste årtier er kommet under pres fra intolerante islamiske grupper i samfundet. Den udvikling skal bekæmpes, blandt andet gennem registrering af såkaldte hate crimes og oplysning i uddannelsessystemet.

Dansk Folkeparti går fuldt ind for homoseksuelles rettigheder, men vi går også ind for familieværdier med udgangspunkt i kernefamilien.

Derfor er Dansk Folkeparti ikke tilhænger af, at homoseksuelle skal kunne vies i kirker. Et kirkebryllup er tænkt som et religiøst velsignet ægteskab mellem mand og kvinde, og det skal respekteres – ligesom religioner må respektere homoseksuelle. Dansk Folkeparti går heller ikke ind for homoseksuelle pars ret til kunstig insemination eller adoption. Dansk Folkeparti anerkender, at homoseksuelle kan være lige så gode og ansvarlige forældre som heteroseksuelle, men lægger vægt på, at alle børn har ret til både en far og en mor, og den ret skal ikke ved lov fratages barnet fra undfangelsen/ ved adoptionen.

Dansk Folkeparti har som udgangspunkt, at man ikke lovgivningsmæssigt skal støtte op om alternative familiemønstre, selvom vi anerkender, at disse kan være lige så kærlige og trygge familier som den traditionelle kernefamilie.

Hate Crimes

Der er kommet fokus på et problem vedrørende homoseksuelles ret til frit at vise deres kærlighed til mennesker af eget køn. Det fører i ekstreme tilfælde til, at homoseksuelle overfaldes alene fordi de har en anden seksualitet end flertallet. Dansk Folkeparti finder dette ganske uacceptabelt. Stening af homoparader og offentlige ytringer fra religiøse fanatikere mod homoseksuelle bør straffes kontant. Dansk Folkeparti vil arbejde målrettet mod undertrykkelse og diskriminering af homoseksuelle. Dansk Folkeparti ønsker desuden, at politiet skal registrere hate crimes vendt mod homoseksuelle for at kortlægge et eventuelt mønster i disse og herefter være i stand til at yde en målrettet indsats mod specifikke grupper, der måtte udvise foragtelig intolerance mod homoseksuelle.

25. Erhvervspolitik

Forudsætningen for fremtidens velstand og velfærd er et dynamisk erhvervsliv. Erhvervslivets vilkår og rammerne for dets udvikling skal tage udgangspunkt i det samtidige hensyn til en høj produktion, til det enkelte menneske og til naturen. Dansk Folkeparti ønsker et stærkt erhvervsliv, der i størst mulig udstrækning kan udfolde sig uden offentlig indblanding.

Danmark er fattigt på råstoffer, men rigt på menneskelige ressourcer. Fremgangen for dansk erhvervsliv er baseret på det initiativ, de færdigheder og den viden, der findes i befolkningen. Den evne til samarbejde og organisering, der findes i det danske samfund, er afgørende for samfundets høje produktivitet.

Konkurrenceevnen

Et samfunds konkurrenceevne er afhængig af dets produktionsomkostninger. Produktionsomkostningerne er forholdsvis høje i Danmark blandt andet på grund af et besværligt og ressourcekrævende bureaukрати. Dette problem kan kun løses ved forenkling og effektivisering.

Som følge af den internationale arbejdsdeling vil industriproduktion i stigende grad blive flyttet til områder med et lavt omkostningsniveau. Dansk erhvervsliv skal derfor fremover i endnu højere grad konkurrere på sine produkters kvalitet, design og høje vidensindhold og dermed på arbejdsstyrkens høje uddannelsesniveau. Det er højteknologi, forureningsfri teknik og ressourcebesparende teknik, verdensmarkedet har brug for. Danske virksomheder er i forvejen kendetegnede ved en høj grad af specialisering, et højt kompetenceniveau, hurtige beslutningsprocesser og stor fleksibilitet. Disse egenskaber skal erhvervspolitikken fremme.

Der vil i fremtiden blive krævet nye produkter, hvis bestanddele kan genanvendes. De nye produkter kan kun skabes ved forskning og udvikling. Det er ved at knytte en tættere forbindelse mellem forskning og udvikling, at erhvervslivet kan overleve i en stadig mere intensiv international konkurrence.

Dansk Folkeparti vil arbejde for at forbedre vilkårene for forskning i ny teknologi og for at fremme infrastrukturer, der kan forbedre udvekslingen af viden, udbygge samarbejdet mellem erhvervsvirksomheder og forskningsmiljøer og skabe grobund for innovation.

Beskatningen af erhvervslivet må på langt sigt reduceres til samme niveau som de lande, vi konkurrerer med. Dansk Folkeparti afviser ikke grønne afgifter, så længe formålet med afgifterne er at virke adfærdsregulerende, så miljøet skånes mest muligt.

Selvstændighedskultur

Dansk Folkeparti anser det for et alvorligt samfundsproblem, at interessen for at videreføre mindre virksomheder og for at etablere nye har været i tilbagegang.

Mange af Danmarks store arbejdspladser er i sin tid startet som små håndværkssvirksomheder. Den klassiske form for mesterlære var stimulerende for selvstændighed og kreativitet, og de mindre selvstændige erhvervsdrivende bidrog således til uddannelsen af samfundets unge. Dansk Folkeparti vil arbejde målrettet for at genskabe og uddybe en dansk selvstændighedskultur.

Patenter er af væsentlig betydning for udnyttelse af de forskningsresultater, der opnås. Forskningsresultater må ikke gå tabt for danske forskere, fordi de ikke har råd til at patentere dem. Der bør tilbydes en kontrakt med forskerne, uanset om de arbejder for statspenge eller er selvstændige, hvorefter samfundet og opfinderen deler det økonomiske resultat af forskningen mod, at staten udtager patentet i såvel den danske stats navn som forskerens.

De vilkår, man må påregne som mindre selvstændig erhvervsdrivende, kan vanskeligt forenes med et familiemønster, hvor ægtefællen også er erhvervsaktiv. De mange lange arbejdstider for selvstændige skyldes blandt andet store administrative forpligtelser overfor det offentlige.

Dansk Folkeparti vil arbejde målrettet for at reducere erhvervslivets administrative forpligtelser dog uden at det går ud over den tryghed, som forbrugerne skal kunne have til de varer, som man køber i butikkerne. Det er en fælles interesse for både forbrugere og erhvervsdrivende, at befolkningen kan have tillid til de produkter, som man køber.

EU og planøkonomi

Dansk Folkeparti finder det vigtigt at understrege, at en styrket erhvervsmæssig udvikling indenfor nye teknologiske områder hverken skabes af EUs eller medlemslandenes offentlige forvaltninger. Vi advarer derfor mod at overlade til EU-kommissionen at fastlægge rammer for medlemslandenes produktion. EUs landbrugspolitik er en tydelig understregning af farerne ved denne form for planøkonomi. Nye produkter opstår som følge af forskning og udvikling i et samspil mellem universiteter og erhvervsliv og den politiske opgave består ikke mindst i at skabe optimale forudsætninger for dette samarbejde.

Regelforenkling

Dansk Folkeparti mener, at erhvervslovgivningen skal forenkles gennem en omfattende regelforenkling. Retsregler, der henvender sig til erhvervslivet, skal primært udformes

som rammer, og det bør i højere grad være op til erhvervslivet selv og herunder brancheorganisationerne at udfylde rammerne, hvis detailregulering er ønskelig.

Erhvervsstøtteordninger

Dansk Folkeparti finder at erhvervsstøtteordninger bør begrænses til ganske få områder, hvor der er en høj grad af sandsynlighed for, at støtten vil føre til etablering af nye arbejdspladser inden for kort tid. Erhvervsstøtteordninger må ikke praktiseres på en sådan måde, at de kan forvride konkurrencesituationen.

Generationsskiftet

Dansk Folkeparti ønsker at lette reglerne i forbindelse med generationsskifte i familieejede danske virksomheder. Reglerne har været meget vanskelige at overskue, men der er sket klare forbedringer. Der er dog behov for yderligere regelforenkling, ligesom beskatningen ved generationsskifte bør reduceres, således at det bliver lettere at gennemføre et fornuftigt generationsskifte.

Etableringsydelsen

Dansk Folkeparti ønsker, at man som nystartet erhvervsdrivende i en periode kan modtage et særligt fradrag eller skattefritagelse for nystartede virksomheder, eksempelvis i en toårig periode. Formålet bør være at få skabt en mere målrettet og resultatorienteret etableringsstøtte.

Lukkelov

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at tiden for længst er løbet fra lukkelovgivningen. Hidtil har lovgivningen gennem opretholdelse af en restriktiv regel om butikstid været præget af en tro på, at statsmagten er bedre egnet til at fastsætte åbnings- og lukketider end de enkelte erhverv og den enkelte erhvervsdrivende. Denne holdning er naturligvis ikke i overensstemmelse med de faktiske nutidige samfundsforhold. Hvornår en forretning henholdsvis åbnes og lukkes skal suverænt være en sag mellem kunderne og forretningerne og ikke en sag, som staten skal blande sig i. Et sundt og naturligt samspil mellem butikserhvervet som udbydere og forbrugerne som efterspørgere indeholder efter Dansk Folkepartis opfattelse den bedste løsning af problemerne på dette område.

Søfart

En fornuftig og afbalanceret politik over for søfarten skal sikre, at Danmark også fremover har en betydelig handelsflåde og således fortsat er en søfartsnation.

Dansk Folkeparti er principiel modstander af en subsidiering af søfartserhvervet, men det må gennem lovgivning sikres, at dansk søfart ikke får ringere vilkår end erhvervets udenlandske konkurrenter. Derfor skal ordningen med et Dansk Internationalt Skibsregister opretholdes. Dansk Folkeparti er modstander af statslig støtte til værfterne. De lande, der yder en sådan støtte, må gennem internationale aftaler presses til at afskaffe støtten, så konkurrencen mellem værfterne sker på lige vilkår.

Søfartserhvervet er et af de erhverv, hvor der sker flest arbejdsulykker. Derfor skal der på søfartsskolerne i undervisningen lægges betydelig vægt på, hvordan ulykker undgås. Søfartsstyrelsen skal i denne forbindelse, og når det drejer sig om sikkerhed om bord på skibene for søfolk, passagerer og gods, spille en mere aktiv rolle end nu.

Kun ved at sikre lige konkurrencevilkår på verdensmarkedet, baseret på de bredest mulige internationale aftaler, sikres det, at Danmark kan bevare sine maritime traditioner og dermed fortsat være en stor søfartsnation.

Turisme

Danmark er et vidunderligt land, som vi med stor glæde viser frem til turister, der kommer fra hele verden for at besøge os. Danmark har hav, strand, vand og land, kultur og natur – og frem for alt en venlig og imødekommende befolkning. Vort land har således alle forudsætninger for i fremtiden at kunne blive en stor turistnation. Mange danskere ynder at drage udenlands på ferie. Det sker blandt andet, fordi vi har forsømt at oplyse om alle de muligheder, der er i vort eget land. Der skal gøres en stor indsats for at udbrede kendskabet til Danmark som turistland både i ind- og udland. Det skal gøres billigere at overnatte i Danmark for eksempel gennem en fjernelse af hotelmomsen, der betyder, at Danmark ikke er konkurrencedygtigt, når det gælder store konferencer og begivenheder.

Aktier

Ved udbredelsen af aktier som ejerform skal det blive lettere at investere i aktier. Samtidig opnås et bredere ejerskab og dermed en værdifuld demokratisering af ejendomsretten til danske virksomheder. Den skattemæssige behandling af medarbejderaktier bør ikke være mere restriktiv her i landet end i de lande, vi konkurrerer med.

Dansk Folkeparti anser det for ønskeligt, at offentlige virksomheder drives effektivt og i overensstemmelse med markedsprincipper. Vi ser med skepsis på salg til private af offentligt ejede virksomheder, som udgør vigtige dele af landets infrastruktur. Hvis udenlandske kapitalinteresser har den dominerende ejendomsret til jernbanenet, post- og telenet, lufthavne, naturgasnet og elværker, kan det have negative virkninger på regeringens og Folketingets muligheder for at styre udviklingen af infrastrukturen.

Dansk Folkeparti er dog modstander af, at der for offentlige midler etableres virksomheder eller ydes driftstilskud til virksomheder, der konkurrerer med tilsvarende private virksomheder.

Fonde

På grund af borgernes interesse i den økonomiske vækst bør offentlige fonde som ATP, Lønmodtagernes Dyrtidsfond og pensionskasserne demokratiseres ved indskydernes direkte valg af bestyrelserne.

Landdistrikter og småøer

Dansk Folkeparti finder det vigtigt at sikre en regional udvikling, der ikke går uden om den del af befolkningen på omkring 900.000 mennesker, der bor uden for hovedstaden og de større byer. Undersøgelser peger på mange fordele ved at leve i disse områder og viser også, at en betydelig del af befolkningen ønsker at bosætte sig i landdistrikter, men derudover er der også samfundsmæssigt set store fordele ved, at land- og yderområderne udvikles som attraktive områder for bosætning og erhvervsudvikling. Sådanne tiltag vil også være til stor gavn for turistindustrien.

Dansk Folkeparti vil skabe incitamentter til, at mindre øer, affolkede områder og affolkede landsbyer i de kommende år kan blive tilflytningsområder og udviklingsområder.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der iværksættes en række konkrete initiativer, der kan forstærke arbejds- og bosætningsmulighederne i land- og yderområderne. Dansk Folkeparti vil medvirke til, at land- og yderområderne betragtes som ligeværdige dele af Danmark og får reelle muligheder for at kunne bidrage til samfundets økonomiske vækst.

Dansk Folkeparti vil desuden arbejde for, at alle øer, som kan betegnes som småøer, har samme rettigheder og vilkår, uanset hvilke foreninger og sammenslutninger de måtte være medlemmer af eller ej.

125.

26. Landbrugspolitik

Det danske landbrug skal have mulighed for at udvikle sig i takt med erhvervet i de lande, vi konkurrerer med. Med en eksport på næsten 80 pct. af landbrugsproduktionen er det meget vigtigt, at der ikke indføres konkurrenceforvridende foranstaltninger, der forringer landbrugets konkurrencevilkår.

Dansk Folkeparti støtter den omfattende forsknings- og forsøgsvirksomhed, der udfoldes for at reducere gødningsforbruget og brugen af pesticider. Vi er tilhængere af oprettelse af flere biogasanlæg, som kan aftage produktionen af husdyrgødning til videre forarbejdning, så den kan anvendes andre steder end i landbruget.

Genmanipulerede organismer og fremmede arter, hvis virkninger i naturen er ukendte, bør ikke introduceres på dansk grund.

Opdyrkede arealer skal have en velafbalanceret næringstilstand, og den genetiske variation hos dyr og planter bevares. Gennem ansvarlige dyrkningsformer skal det sikres, at søer, vandløb og havmiljø ikke belastes af næringssalte.

Danmark har altid haft tradition for mange uafhængige landbrug. Vi skal støtte, at små og mellemstore gårde også i fremtiden kan overleve, så alle bedrifter ikke samles på få hænder i industrialiserede storbrug.

Dansk Folkeparti støtter vikarordninger, som kan give unge mulighed for at prøve erhvervet, så flere unge får lyst til at blive landmænd.

Husdyr skal have gode levevilkår. Som udgangspunkt skal dyrene have mulighed for at bevæge sig frit og ikke være placerede i båse hele deres liv.

Koncentrationen af husdyrholdet skaber særlige miljøproblemer, fordi dyrenes gødning udledes på et areal, der ikke kan optage udledningerne. Dansk Folkeparti ønsker, at der gennemføres en lovgivning, som løser landbrugets miljøproblemer gennem tilpasning af husdyrproduktionen til jordens økologiske bæreevne.

Dansk Folkeparti støtter den økologiske udvikling, som både betyder sundere fødevarer og bedre dyrevelfærd. Derfor støtter Dansk Folkeparti initiativer, der fremmer økologi, såvel som forskning inden for dette område.

EU og landbrugspolitikken

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at dansk landbrug skal kunne producere på frie markedsvilkår uden store offentlige tilskud (landbrugsstøtte). EU bruger hen imod halvdelen af sit budget på landbrugsstøtte, hvilket forvrider markedskræfterne og kunstigt holder liv i ineffektive - især Sydeuropæiske - landbrug, der ikke ville kunne klare sig på et frit marked. EU's landbrugsstøtte medvirker til at opretholde en overproduktion af landbrugsvarer af lav kvalitet i EU og til at skade tredjeverdenslandes udviklingsmuligheder, når EU-støttede landbrugsvarer sælges til dumpingpriser til den tredje verden. Dansk Folkeparti vil via EU arbejde for, at EU's landbrugsstøtte afvikles på en hensigtsmæssig måde. Afviklingen af landbrugsstøtten skal ske samlet i EU, så vi ikke risikerer en situation, hvor danske landbrug stilles ringere end de andre EU landes.

Dansk Folkeparti er bevidst om, at retslige afgørelser i EU-systemet truer med at undergrave den særlige danske måde at indrette lovgivningen på landsbrugsområdet på, hvormed man traditionelt har sikret, at de, der driver landbrug, også bor i lokalområdet, og dermed har sikret bibeholdelsen af lokal beskæftigelse og af et levende nærmiljø på landet.

Dansk Folkeparti vil arbejde for at sikre, at danske landområder fortsat skal være præget af et levende og dynamisk nærmiljø og ikke af store, mennesketomme landbrugsproduktionscentre.

27. Fiskepolitik

Fiskerierhvervet skal sikres vilkår, som sætter det i stand til at overleve som et centralt led i dansk fødevarerproduktion.

Det skal være lønsomt at fiske. Fiskeren skal have bedre mulighed for selv at tilrettelægge og styre økonomien i sin virksomhed. Derfor mener Dansk Folkeparti, at man skal fokusere indsatsen på at forbedre konkurrenceevnen og indtjeningsmulighederne i fiskerisektoren og på at sikre, at fiskeriet foregår på en bæredygtig måde, hvor man sikrer en fornuftig balance mellem udnyttelse og beskyttelse af havets ressourcer.

Vi ønsker at få udnyttet vækstmulighederne inden for de mange former for opdræt af blandt andet ørred, ål og blåmuslinger, som foregår i de danske dambrug, havbrug og andre opdrætsanlæg.

Der skal være gode vilkår for de forskellige typer erhvervsfiskeri, som vi har tradition for i Danmark – for de store havgående fartøjer såvel som for kystnært fiskeri i mindre fartøjer. Ved at sikre gode vilkår for kystfiskeri og jollefiskeri bidrager man til en fortsat udvikling af de mange mindre kystsamfund.

Dansk Folkeparti er opmærksom på, at risikoen for arbejdspladsulykker inden for fiskeri og søfart fortsat er meget høj. Der er behov for en styrkelse af den forebyggende indsats gennem udbygning af kurser i arbejdspladssikkerhed. Dansk Folkeparti ønsker

Farvandsvæsenets redningsstationer opretholdt i det nuværende omfang og vil arbejde for, at redningsstationerne forsynes med de bedst mulige redningsfartøjer og andet vigtigt udstyr.

EU og fiskeripolitikken

Danmark skal i EU arbejde for, at de regler, der fastsættes for fiskeflådestørrelser og fiskekvoter, overholdes af alle medlemslande. Der må stilles krav om ens regler ikke blot for støtteordninger men også for maskestørrelser i hele EU. Kvoter skal fastlægges for flere år ad gangen, så det bliver lettere for den enkelte fisker at planlægge sin produktion og økonomi. Det er afgørende, at fiskekvoter fastsættes på en fornuftig og afbalanceret måde, så man på den ene side ikke fisker havet tomt, men på den anden side heller ikke ligger under for overdrevne dommedagsprofetier om, at der snart ikke er fisk tilbage i havet. Dansk Folkeparti er modstander af satellitovervågning af fiskeriet, da det er udtryk for en urimelig mistænkeliggørelse af fiskerne.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at en del af EU's nuværende regulering af fiskeriet er alt for teoretisk og bureaukratisk og fører til usikre vilkår for fiskerne og en uhenigtsmæssig udnyttelse af fiskeressourcerne. Danmark skal i EU's ministerråd arbejde for, at EU's fiskeripolitik baseres på langsigtede analyser af fiskebestanden og, at indsatsen overfor havforureningen fra industri, landbrug, husholdninger og ikke mindst off-shore olieudvinding forøges afgørende.

Hvalfangst

Dansk Folkeparti er imod kommerciel hvalfangst. Kommerciel fangst påfører hvalerne store lidelser og en genindførelse af kommerciel hvalfangst vil være til stor skade for den globale hvalbestand.

28. Et dynamisk arbejdsmarked

Et samfunds velstand er afhængig af den samlede arbejdsindsats fra hele befolkningen. Danmarks nationalprodukt er højt, fordi en stor del af både mænd og kvinder er beskæftiget på arbejdsmarkedet, og fordi arbejdet altovervejende er organiseret på en hensigtsmæssig måde.

Der er i dag flere mennesker i arbejde i Danmark end på noget tidligere tidspunkt i historien. Alligevel er ca. en fjerdedel af de erhvervsdygtige årgange uden arbejde. En del af disse er studerende, og nogle er for handicappede til at være på arbejdsmarkedet, men det må konstateres, at samfundet har en stor arbejdskraftreserve, som ved en lavere tilgang til de produktive aldersklasser ikke kan undværes i arbejdslivet. En målrettet arbejdsmarkedspolitik skal sikre, at flere mennesker kommer i arbejde og deltager aktivt i samfundslivet. Vi skal uddanne folk til arbejde, ikke til ledighed, men det er umuligt at øge beskæftigelsen, hvis ikke den enkelte borger oplever, at der er forskel på den disponible løn og offentlig overførselsindkomst.

Dansk Folkeparti så gerne målrettede skattelettelser for de lavtlønnede, når det økonomiske råderum er til stede, netop i erkendelse af, at der er brug for at kunne mærke forskel på at være i arbejde og på en overførselsindkomst. Det er derfor et langsigtet mål at øge jobfradraget således, at problemet med at mange tusinde mennesker ikke mærker den store forskel på at arbejde og være på overførselsindkomst formindskes. Det må dog aldrig gå ud over den sociale sikring af mennesker, der uden skyld rammes af midlertidig eller permanent ophør i beskæftigelsen.

Brug for alle – mangel på arbejdskraft

Efter, at Danmark har gennemgået en periode på over tredive år, hvor vi har vænnet os til, at der var høj arbejdsløshed, er situationen i dag og angiveligt i en rum tid fremover den modsatte. I dag er der mangel på arbejdskraft, og alligevel er der mange borgere, der ikke er i arbejde. Samtidig sker der en tilbagetrækning fra de store efterkrigstids årgange i disse år, mens de nye årgange, er noget mindre. Der har samtidig været en tendens til, at de, der har haft sværest ved at bide sig fast på arbejdsmarkedet, er blevet ladt i stikken på passiv forsørgelse. Det er en praksis, der skal gøres op med.

Det er vigtigt at anskue alle mennesker som en ressource, der alle har noget at bidrage med, og som der er brug for. Derfor er det også nødvendigt at sætte ressourcer af til at hjælpe de danskere, der måtte have problemer med at bestride et ordinært job i kortere eller længere perioder. Det skal også være muligt, som vi ser det med fleks-job, at skabe mulighed, for at mennesker - der kan og vil fortsætte på arbejdsmarkedet, men på nedsat tid pga. eksempelvis nedslidning - også får den mulighed. Dansk Folkeparti ønsker at bevare efterlønnen, således at personer, der er nedslidte, også har mulighed for at forlade arbejdsmarkedet efter et langt arbejdsliv. Dansk Folkeparti er garanten for, at alle får en chance, og at syge og handicappede naturligvis garanteres offentlig hjælp.

Den nye situation med mangel på arbejdskraft gør, at der skal endnu mere opmærksomhed på sammenhængen mellem rettigheder og pligter. Det er afgørende for velfærdssamfundet fremtid, at alle, der kan yde til fællesskabet, også står til rådighed for arbejdsmarkedet. Der har i de senere år været adskillige eksempler på, at gode stillinger ikke har kunnet besættes med dansk arbejdskraft, og selv det danske postvæsen har måttet rekruttere udenlandsk arbejdskraft. Det er uacceptabelt, at der findes en større gruppe registrerede ledige og kontanthjælpsmodtagere, der ikke står reelt til rådighed for arbejdsmarkedet. I denne gruppe er indvandrere fra tredje verdens lande stærkt overrepræsenteret, og det er uholdbart, at der skal importeres udenlandsk arbejdskraft for at forsørge indvandrere, der ikke ønsker at bidrage til fællesskabet.

De ikke-vestlige indvandrere i Danmark er stærkt underrepræsenterede på det danske arbejdsmarked. Samtidig hermed får de gennemsnitligt flere børn, der generelt klarer sig dårligere i uddannelsessystemet og senere på arbejdsmarkedet end danskerne, og de forsøger i vid udstrækning at hente ægtefæller fra hjemlandet, der også har svært ved at få et job i Danmark.

Dansk Folkeparti har gjort en stor indsats for at sætte en stopper for en indvandring, der på sigt vil gøre det umuligt at opretholde velfærdsstaten. Det er alligevel helt uacceptabelt, at så relativt få ikke-vestlige indvandrere gør en indsats for at få lært sproget og taget en uddannelse, der gør dem i stand til at tage vare på sig selv og bidrage til fællesskabet.

Dansk Folkeparti vil fastholde fokus på denne gruppes deltagelse i arbejdslivet også

med henblik på om, de, der modtager ydelser, reelt befinder sig i Danmark og står til rådighed for arbejdsmarkedet. Med kommunalreformen og stramningerne i rådhedsreglerne er det hensigten, at kommunerne skal øge fokus på denne gruppe for at forhindre tilstrømningen til passiv forsørgelse og for at få de, der kan arbejde, i gang.

Mange velfærdsydelser administreres kommunalt, hvilket også er tilfældet for kontrollen med kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere. Derfor er det afgørende, at kommunerne fokuserer på gruppen af ikke-vestlige indvandrere med henblik på at gøre dem selvforsørgende. Alternativet er, at der skal spares på velfærdsstatens kerneområder som børnepasning og ældreomsorgen, hvilket slet ikke burde være en mulighed så længe titusinder af indvandrere og efterkommere burde kunne bidrage til velfærds-samfundets opretholdelse.

Bevarelsen af den danske velfærdsstat er afhængig af, at alle grupper i det danske samfund yder til fællesskabet. Det er således ikke muligt at undtage eksempelvis indvandrerkvinder fra pligten til at arbejde af religiøse eller kulturelle årsager. Desuden viser al erfaring, at den bedste vej til integration i det danske samfund går via arbejdsmarkedet og omvendt, at de indvandrere, der aldrig tager del i et arbejdsliv, ofte føler sig udstødte og fremmedgjorte.

Jobcentre

Fra 2007 blev der skabt jobcentre i alle de nye kommuner i Danmark som et led i kommunalreformen. Disse jobcentre har en vigtig funktion i forbindelse med velfærdsstatens opretholdelse og løbende forbedring. Jobcentrene skal have høj politisk bevågenhed og bør i samarbejde med både arbejdsmarkedets parter og private udbydere af jobformidling kunne øge beskæftigelsen kraftigt. Enhver sten bør vendes i forsøget på at få alle med. Selvom der foregår en internationalisering og teknologisk udvikling er der stadig brug for alle, også danskere, der ikke nødvendigvis har en lang uddannelse. I de kommende år skal de nye jobcentre i samarbejde med sagsbehandlere derfor både sørge for, at de nye på arbejdsmarkedet ikke bliver tabt på gulvet, og at de, der i lang tid gik og troede, at det var umuligt at få et job, får en ny chance.

De, der reelt ikke kan arbejde, skal naturligvis tilbydes pension. Men det er af afgørende vigtighed for velfærdsstatens udvikling, at kommunerne via de kommunale jobcentre for alvor begynder at tage jobskabelsen seriøst og sørge for at alle kommer med. Det kan på sigt blive nødvendigt helt at fjerne denne instans fra kommunerne, hvis ikke indsatsen forbedres væsentligt. Integrationen af indvandrere fra den tredje verden har hidtil været meget ringe, men de desværre forholdsvis få kommuner, der har gjort en ekstra indsats, har været omkring 50 procent bedre end de dårligste kommuner, hvilket beviser, at opgaven bestemt ikke er umulig. Heller ikke alle a-kasser har været lige gode til at holde deres medlemmer til ilden i en tid med brug for alle. A-kasserne skal også træde i karakter og bevise, at de kan hjælpe deres medlemmer tilbage på arbejdsmarkedet, når disse rammes af arbejdsløshed.

Hurtigt i arbejde

Kulturskiftet i håndteringen af ledige er naturligvis en udfordring for alle de, der beskæftiger sig professionelt med området. Det bør dog være glædeligt, at der nu er mulighed for at hjælpe aktivt med et job. Fokus må derfor være på en hurtig visitering af de ledige med henblik på at skåne de, der har reelle problemer, og fokusere på dem der måske ikke er så motiverede.

Det vil i fremtiden ikke i samme omfang som før være muligt at afslå et job, når man som eneste problem har ledighed. Det er naturligvis i alles interesse, at der er mulighed for beskæftigelse indenfor det område, man er uddannet, og at man får mulighed for at søge efter interesse. Denne mulighed bør dog ikke forhindre den ledige i at søge job udenfor sin kommune eller inden for andre fagområder, hvis der er høj arbejdsløshed indenfor et givent fagområde eller geografisk område.

Dilemmaet er åbenlyst. Hvis de ledige ikke tager de henviste job, selvom de er fuldt arbejdsdygtige, så er der nogle andre grupper, der risikerer en dårligere offentlig service, end de ellers ville kunne få. Der er eksempelvis mangel på arbejdskraft i nogle geografiske områder indenfor ældreplejen, eller indenfor andre sektorer. Vi har alle et ansvar for, at flest muligt står til rådighed i en situation, hvor der er udsigt til mangel på arbejdskraft i mange år fremover.

Dansk Folkeparti accepterer en vis indvandring af arbejdskraft fra udlandet, men der er stadig mange job, der kun kan bestrides på dansk og af mennesker, der er uddannet i Danmark. Derfor er vi nødt til at sørge for, at flere ledige kommer med, især blandt de ikke-vestlige indvandrere, der måtte udvise vilje til at lade sig integrere og lære det danske sprog, hvis det er manglende sprogkundskaber, der er årsagen til problemerne med at få arbejde.

Efteruddannelse

I en tid, hvor den teknologiske udvikling går stærkt og fag skifter indhold og karakter over ganske få år, er det bydende nødvendigt, at det danske samfund giver mulighed for efteruddannelse. Det skal være et stående tilbud for alle danskere, at de inden for en given årrække har mulighed for at komme på skolebænken. Det skal skrues sammen på en fleksibel måde, således at hverken arbejdsgiverne eller de ansatte føler det som en hæmsko. Det er op til arbejdsmarkedets parter at hjælpe til med at udforme indholdet i en efteruddannelsesstrategi og samtidig Folketingets opgave at sørge for, at det fornødne regelværk er på plads. Ydermere er det vigtigt at sørge for, at de, der er uden for arbejdsmarkedet i kortere eller længere tid, også bedst muligt holdes i gang via løbende uddannelse og opkvalificering.

Det danske videnssamfund udgør basis for, at velfærdsstaten overlever udfordringen fra de faldende ungdomsårgange og internationaliseringen. Derfor er efteruddannelsesudfordringen en opgave, som kun kan løftes i samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter, staten og kommunerne.

Hjælp til de nedslidte

Dansk Folkeparti har insisteret på at opretholde efterlønsordningen og forbedre forholdene for førtidspensionisterne i erkendelse af, at der findes mennesker, som er blevet slidt ned efter et langt liv på arbejdsmarkedet. Det vil fortsat være en hovedprioritet at sørge for, at de mennesker, der har arbejdet hårdt og slidt sig ned for at opretholde velfærdsstaten, kan være sikre på ikke at blive ladt i stikken. Prisen for denne nødvendige hjælp til de, der har slidt, er et øget krav om solidaritet fra de, der godt kan arbejde, men som har lidt svært ved at komme i gang. Der bliver brug for alle hænder i fremtiden. Det er ydermere vigtigt at sørge for fleksible ordninger til seniorer og andre grupper, der gerne vil yde til fællesskabet og beholde glæden ved at gå på arbejde, men som pga. nedslidning ikke kan arbejde fuld tid længere. Der skal værnes om det grå guld.

Fagbevægelsens nye rolle

Dansk Folkeparti anerkender fagbevægelsens indsats for at skabe et velorganiseret og stabilt arbejdsmarked. Også i fremtiden bør arbejdsmarkedets forhold i videst muligt omfang afgøres ved forhandling og indgåelse af overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter frem for ved politiske diktater fra Folketing eller EU. Det kan dog i visse tilfælde være nødvendigt, at det offentlige afsætter puljer til f.eks. efteruddannelse af lavt betalte offentlige ansatte – især indenfor social- og sundhedssektoren.

Dansk Folkeparti er absolut tilhænger af retten til at organisere sig, men er modstander af monopoler i form af eksklusivaftaler. Vi mener, at det er den enkelte arbejdstagers frie ret at afgøre, hvem der bedst varetager vedkommendes interesser.

Den centralisering af magten, der er sket i hovedorganisationerne, sammenholdt med den snævre tilknytning til Socialdemokraterne, har bevirket, at afstanden mellem fagbevægelsens ledere og den enkelte lønmodtagers interesser er til at få øje på. Der er derfor i dag blandt fagbevægelsens menige medlemmer en udbredt og stor skepsis over for fagbevægelsens rolle og eksistensberettigelse. Der er dog sket fremskridt gennem de senere år, hvilket har gjort, at fagbevægelsen har sluppet grebet til socialdemokraterne, selvom de ikke for alvor har kappet navlestrengen, hvilket godt kan undre i en tid, hvor socialdemokraterne for længe har opgivet rollen som arbejderparti.

Fagforeningerne skal ikke kun sørge for bedre løn og arbejdsvilkår. De skal også opretholde en dialog med medlemmerne om alle sider af fagligheden og arbejdslivet, herunder bl.a. videreuddannelse og kompetenceudvikling, arbejdsmiljø, medansvar, tiden efter arbejdslivet, etiske værdier mv.

Dansk Folkeparti finder, at det er nødvendigt for fagbevægelsen at omdefinere sin rolle i nutidens Danmark, hvis den vil undgå at miste dialogen med arbejdspladserne og engagementet fra sine medlemmer. Når fagbevægelsen eksempelvis blander sig i den danske flygtningedebat, bevæger den sig langt væk fra sit faglige mandat.

Fagbevægelsen bør acceptere, at kun en mindre del af den fagligt organiserede arbejdskraft i dag tilslutter sig Socialdemokraterne. Langt de fleste af fagbevægelsens medlemmer vælger i dag enten andre politiske partier eller ønsker at se fagbevægelsen frigjort fra partipolitiske bindinger. Fagbevægelsens ensidige fastholden ved Socialdemokraterne udelukker mange egnede og kompetente kræfter fra at gå ind i fagligt arbejde, herunder som tillidsrepræsentanter.

Dansk Folkeparti opfordrer fagbevægelsen til at acceptere, at alle politiske opfattelser er repræsenteret på arbejdspladserne og på lige fod bør inddrages i fagligt arbejde. En fuldstændig adskillelse fra de partipolitiske traditioner vil være en stor styrkelse for fagbevægelsen og give den en ny dynamik. Den gamle højre-venstreskala er for længe blevet forældet, og der er ikke længere et enkelt parti, der kan tage patent på at repræsentere fagbevægelsen frem for andre partier.

Dansk Folkeparti vil arbejde for, at de faglige organisationer forholder sig partipolitisk neutrale og alene yder økonomiske bidrag til politiske partier, hvis medlemmerne udtrykkeligt træffer beslutning herom.

Arbejds miljø

Dansk Folkeparti vil arbejde for et højt niveau af sikkerhed på arbejdspladsen og for et fysisk og psykisk sundt arbejdsmiljø. I nogle erhverv er ensformigt og fysisk nedsliden-

de arbejde stadig almindeligt. Dansk Folkeparti vil arbejde for, at der ved lovgivningen fastlægges normer for fysisk belastning. Ved hjælp af moderne teknologi og inddragelse af de ansatte i organiseringen af de fysiske arbejdsprocesser skal slid- og belastningssygdomme forebygges. Målet er et fysisk og psykisk tilfredsstillende arbejdsmiljø for alle dele af arbejdsstyrken. Ligeledes er det et krav i et velfungerende samfund, at arbejdsliv og familieliv skal kunne forenes. Hvor målet ikke kan nås direkte, skal der kompenseres over arbejdstid og løn.

Import af arbejdskraft

Dansk Folkeparti finder det problematisk at importere højt uddannet arbejdskraft fra fattigere lande, som har hårdt brug for højtuddannede i deres udviklingsproces, men som ikke lønmæssigt kan konkurrere med os. En sådan arbejdskraftimport er uetisk, fordi den modvirker hele den udjævning af velstandsforskellene i verden, som Dansk Folkeparti anser som en forudsætning for at skabe en fredeligere verden.

Skulle indvandring være en gevinst for det danske velfærdssamfund og for Danmark generelt og ikke blot, som hidtil, lægge et yderligere pres på de offentlige udgifter, kræver det altså, at indvandrerne har en adfærd og opfylder samme krav som danskerne. Med de erfaringer, som det danske samfund har høstet i de sidste ca. 35 år med hensyn til indvandring, burde det på nuværende tidspunkt være åbenlyst for alle, at indvandring af mere ufaglært arbejdskraft ikke løser, men forøger, det samlede forsørgelses- og finansieringsproblem i fremtidens velfærdssamfund.

Velfærdskommissionen har vurderet, at velfærdstabet ved at de ikke-vestlige indvandrere i Danmark ligger den danske stat til last, kan opgøres til ca. 45 milliarder kr. i 2006. Til sammenligning koster efterlønsordningen ca. det halve. Det er derfor enorme velfærdstab, den danske stat lider, ved at importere mennesker, der enten ikke kan eller vil bidrage til fællesskabet. Siden Dansk Folkeparti blev stiftet i 1995, har vi arbejdet for en strammere udlændingepolitik. Siden systemskiftet i 2001 er det lykkedes os at begrænse skaderne fra socialdemokraterne og de radikales mangeårige underminering af velfærdsstaten via en dybt uhensigtsmæssig indvandrings- og flygtningepolitik. Det har medført, at indvandringen i dag i langt højere grad er målrettet arbejdsmarkedet end passiv forsørgelse, som det var tidligere. Skulle Danmark vende tilbage til tidligere tiders indvandringspolitik, vil det hele givet betyde, at velfærdsstaten skal indskrænkes betydeligt. Det danske arbejdsmarked vil i mange år mangle kvalificeret arbejdskraft.

Vi bør derfor undgå indvandring af personer, der ikke kan eller vil bidrage til fællesskabet, og som derfor skal plejes af andre individer i det danske samfund, der ellers kunne producere velfærd til dem, der har bidraget til fællesskabet. Samtidig vil Dansk Folkeparti arbejde for en kontrolleret indvandring af eksperter og andre bidragsydere, som der muligvis er brug for, men som stadig ikke skal kunne vandre ind og ud frit, uden at bidrage til fællesskabet. Danmark skal stadig ikke være et indvandringsland, som vi kender det fra USA eller Sverige, men derimod et land, hvor indvandringen skal kontrolleres, således at samfundets sammenhængskraft, kultur og historie bevares.

29. Skat og retfærdighed

Dansk Folkeparti arbejder for at forny og forbedre det danske velfærdssystem, så det kan opretholdes i et samfund under forandring.

Forudsætningerne for det højt udviklede velfærdssamfund er befolkningens følelse af fællesskab og bevidsthed om, at samfundets goder og byrder fordeles retfærdigt. Det er kun muligt, hvis skattepolitikken er udformet sådan, at skatteyderne ikke fratages en urimelig del af deres arbejdsudbytte, og at samfundet tilbyder en service og en social og personlig sikkerhed, som står i forhold til de betalte skatter og afgifter.

Det er derfor vigtigt at slå fast, at skatter og afgifter ikke er en udtømmelig kilde til finansiering af de offentlige udgifter. Det er således politikernes pligt at sikre, at velfærdssamfundets ressourceforbrug modsvarer de opnåede resultater. Oprævnningen af hver skattekrone skal derfor bidrage til, at velfærdsstaten fungerer optimalt og leverer den service og sociale beskyttelse, som danskerne forventer og har betalt for. Oprævede skattekrone skal ikke bruges på unødvendige udgifter.

Dansk Folkeparti arbejder for en ansvarlig og retfærdig skattepolitik. Der er behov for omfattende reformer af det danske skattesystem på følgende områder:

- en gradvis nedsættelse af skattetrykket
- en retfærdig fordeling af skattebyrden
- en korrekt, gennemskuelig og effektiv skatteligning

Skattetrykket

Den samlede beskatning er bestemt af de offentlige udgifters størrelse og behovet for at føre en politik der regulerer den økonomiske vækst. Det er derfor uden mening at tale om at sænke skatterne, uden at det samtidig gøres klart, hvilke offentlige udgifter, man vil begrænse eller hvilket økonomisk aktivitetsniveau, man ønsker at opnå.

Dansk Folkeparti lægger stor vægt på, at enhver regering, der baserer sig på Dansk Folkepartis mandater, ved sin tiltræden fastlægger en handlingsplan for sin økonomiske politik. Dansk Folkeparti er imod skattelettelser, som forringer grundlæggende velfærdsområder som ældreforsorg, folkepension, sundhedsvæsen, uddannelse, forskning og bekæmpelse af kriminalitet, men mener ikke, at sådanne forringelser automatisk følger af rationaliseringer.

Det hører med til politikernes sociale ansvar ikke at opkræve skatter til formål, der ligger udenfor fællesskabets ansvar og interesser. Både på det statslige og det kommunale plan må der derfor rejses det krav til politikere, at de sætter sig i borgernes sted og kritisk vurderer, hvilke opgaver, der er nødvendige for fællesskabet og hvilke, der retteligt og mest effektivt løses i privat regi.

Den øgede internationale konkurrence og de åbne grænser vanskeliggør opretholdelsen af en markant højere personbeskatning, højere moms og højere afgifter i Danmark end i udlandet. En sænkning af skatte- og afgiftstrykket er derfor en stadig vigtigere forudsætning for at opretholde konkurrencedygtige virksomheder og dermed opretholde selve grundlaget for velfærdsstaten.

Dansk Folkeparti vil give sin parlamentariske støtte til, at det nuværende skattetryk, herunder i første række indkomstskatten, sænkes i det omfang, at velfærden er tilstrækkeligt udbygget og den offentlige service fungerer optimalt.

Lavere skatter på de laveste indkomster

Det er blevet stadig tydeligere gennem de senere år, at det kniber med incitamentet for de lavest lønnede, når de tager et job i den lavere ende af lønskalaen. Det er en uheldig udvikling, der skader velfærdssamfundet på lang sigt, og det skader muligheden for at få de danskere i arbejde, der har sværest ved at tage sig en uddannelse. Ydermere forstærker det problemet med, at de ikke-vestlige indvandrere har svært ved at etablere sig på arbejdsmarkedet.

Forudsætningen for at sænke skatterne på de laveste indkomster er, at det økonomiske råderum er til stede. Der findes forskellige modeller til at sænke skatterne på de laveste indkomster, en af dem er jobfradrag, som kan målrettes de laveste indkomster på en økonomisk hensigtsmæssig måde.

Dansk Folkeparti vil tillige arbejde for, at pensionister ikke straffes for at have mindre indtægter ved siden af pensionen eller for at have sparet op til deres pensionisttilværelse. Dette skal også gælde personer på efterløn. Dansk Folkeparti ønsker at styrke incitamenterne til at spare op til pensionsformål.

Korrekt og effektiv skatteligning

Dansk Folkeparti ønsker en korrekt og effektiv skatteligning. Korrekt ligning, ensartethed og forudsigelighed i ligningen, kort sagsbehandlingstid, overholdelse af procedurer og lovkrav og en korrekt og høflig kommunikation med skatteyderen er vigtige elementer i ligningsarbejdet.

Korrekt ligning forudsætter, at lovregler er forståelige og overskuelige. Dansk Folkeparti kræver forenkling og overskuelighed i lovstoffet. Dansk Folkeparti vil styrke retssikkerheden i ligningsarbejdet og vil styrke den enkelte skatteydets stilling, så ligningsmyndigheden ikke opleves som en overmagt, men som en ligeværdig modpart. Det er urimeligt, at mange afgørelser træffes af rets- og forvaltningsinstanser, der lægger bevisbyrden på skatteyderen.

Dansk Folkeparti går ind for samarbejde mellem ligningsmyndighederne og andre myndigheder for at opspore og forhindre strafbare overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen. Skatterevisorer og andre ligningsmedarbejdere skal sikres tidssvarende

uddannelser, hvori også erfaringer fra andre forvaltningsgrene skal bidrage til tværfaglig forståelse bl.a. af samspillet mellem skatte- og sociallovgivningen.

Skattestop

Dansk Folkeparti har støttet regeringens skattestop siden 2001. Baggrunden er, at det ikke er holdbart at lade skatterne stige i en tid, hvor internationaliseringen presser det danske velfærdssystem, og hvor især de lavest lønnede kan have svært ved at finde overskud i budgetterne. Skattestoppet har derfor været en vigtig brik i at sætte en stopper for en stigende beskatning, der ofte vendte den tunge ende nedad.

Skattestoppets effekter på fordelingspolitikken og organiseringen af velfærdsstaten er løbende til vurdering.

Derfor kan det være hensigtsmæssigt at holde et vågent øje med de fordelingspolitiske konsekvenser af skattestoppet. Skattestoppet er et vigtigt instrument til at holde skatterne i ro, hvilket har haft en positiv effekt på den danske økonomi. Men på linie med andre politiske instrumenter skal det kunne indgå i den overordnede politiske planlægning, også hvis det vurderes, at det bliver nødvendigt at fortolke det mere fleksibelt.

Overordnet går Dansk Folkeparti ind for at justere den danske skattepolitik langsomt og i respekt for en velfærdsstat, der finansieres uden gældsætning. Skattepolitikken er et yderst vigtigt instrument i skabelsen af velfærdsstaten, der påvirker alle menneskers liv. Det er derfor væsentligt, at skattepolitikken hele tiden bliver opfattet som retfærdig, effektiv og rimelig.

Grænsehandel

Dansk Folkeparti ønsker at reducere grænsehandlen mest muligt. Siden systemskiftet i 2001 har vi arbejdet på at få sænket afgifterne på en række grænsehandelsfølsomme varer såsom øl, vin, spiritus og læskedrikke. Det er i vid udstrækning lykket. Men disse varer er stadig billigere syd for den danske grænse, og derfor kører mange danskere stadig til Tyskland for at handle ind. Dette koster danske arbejdspladser. En sænkning af disse afgifter tjener endvidere som et led i indsatsen for at komme den omfattende kioskvindel med ulovligt importerede varer til livs.

30. Globalisering, vidensamfundet og IT

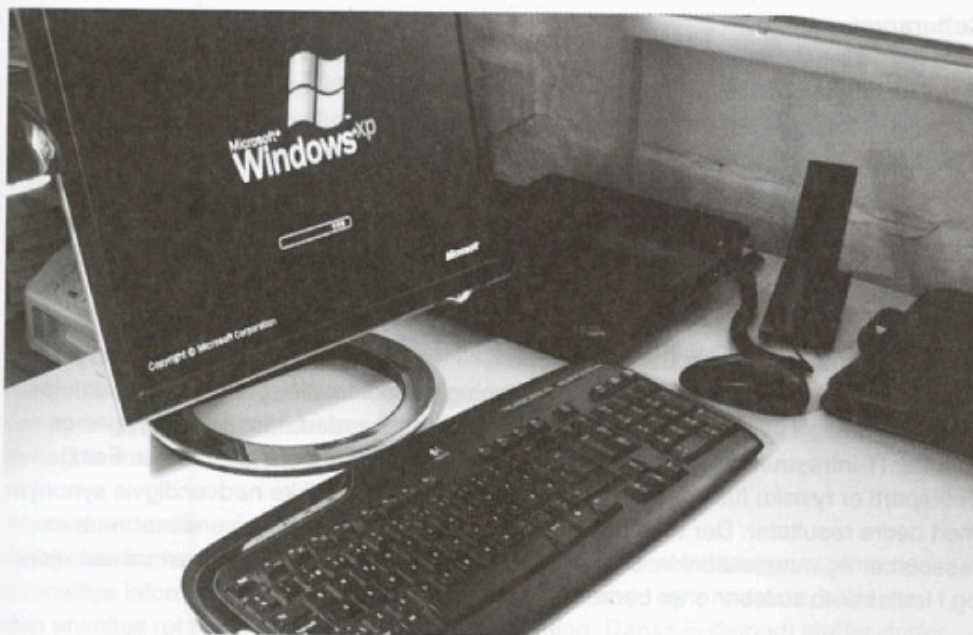
Det danske samfund udvikler sig i dag med en hast, som for blot få årtier ville være utænkelig. Industrisamfundet er på retur og dansk erhvervsliv vil i stadig højere grad basere sig på højteknologiske løsninger. Det stiller nye krav til indretningen af vort samfund – og her er IT-politikken et nøgleområde med tråde til en lang række andre politikområder. For Dansk Folkeparti er det vigtigt, at vi skaber et samfund, som efterlader muligheder for vores børn og børnebørn. Derfor skal vi investere i viden og igennem disse investeringer bevare velfærden. Men investeringer er meget mere end blot økonomiske puljer og fonde, som erhvervsliv og offentlige forskningsenheder kan søge i. Det handler også om at udbygge IT-infrastrukturen og skabe rammer for, at teknologien kan udvikle sig og skabe et vækstorienteret miljø i Danmark. Kun igennem vækst kan vi fastholde velfærden og sikre en tryk hverdag for fremtidens generationer.

Hvorfor en IT-politik?

I det industrielle samfund var fokus på bygninger og maskiner, som dannede udgangspunkt for at skabe den eksport og stigning i beskæftigelse, som altid vil være sigtet for dansk erhvervspolitik. Mens målsætningen om at skabe vækst og beskæftigelse består uændret, fordrer den globaliserede verden og ændrede arbejdskultur også ændringer i erhvervspolitikken for at sikre både eksporten og en høj beskæftigelse. Dansk Folkeparti vil skabe et samfund, der, baseret på service- og højteknologisk virksomhed, kan skabe værdier og give mening for danske arbejdstagere. Dansk Folkeparti vil skabe tryk i en globaliseret verden.

I dag er hovedparten af danskere ansat i servicesektoren, ligesom denne sektor bærer en stor del af landets vækst og har den højeste værditilvækst i forhold til antallet af medarbejdere. Servicesektoren er en af Danmarks mange styrker og det er derfor afgørende, at politikerne på Christiansborg skaber rammer for, hvordan denne sektor kan udvikle sig positivt og dermed skabe grobund for øget vækst og finansieringen af vort velfærdssamfund. Derfor må samfundet indrettes, så service i stadig stigende omfang kan blive en eksportvare. Og her spiller IT-politikken en afgørende rolle. Mere end nogensinde før er den enkelte nu i centrum. Det er nu muligt på kort tid og for næsten ingen penge at komme i kontakt med hele verden. De sidste 10 års udvikling af internettet har vist os, hvordan udviklingen er gået fra at være domineret af gamle virksomheder til at blive holdt kørende af unge, driftige, innovative og arbejdsomme kræfter, der for langt færre ressourcer end tidligere kan skabe store resultater.

Produkter og koncepter som PC'er, IP-telefoni, trådløse Hot Spots og bredbånd, der på kort tid har revolutioneret menneskets måde at kommunikere på, er alle gode eksempler på, hvordan IT-industrien spiller en afgørende rolle i dansk innovation og erhvervsliv. Prisfaldet på teknologierne har været dramatisk og IT er derfor blevet hver mands eje. Denne udvikling ønsker Dansk Folkeparti at styrke.

IT i undervisningen

På alle niveauer skal der skabes orienterende og kompetencegivende muligheder for, at alle kan få glæde af de døre, som IT-teknologien i både nær og fjern fremtid vil åbne. IT skal integreres i alle uddannelser – fra folkeskolen, over seminarierne til landets universiteter. Kun på den måde kan IT komme til at spille en rolle i alle samfundets led.

Folkeskolen danner den naturlige ramme om den grundlæggende indlæring af IT. Selvom hovedparten af de børn, der begynder i folkeskolen i dag, allerede har IT-kompetencer, der ligger på linie med, hvad deres forældre kan – og måske over – må dette ikke være en sovepude. Det bør derimod være en inspiration til at gøre endnu mere. Når de danske folkeskoleelever allerede meget tidligt i livet har stiftet bekendtskab med tekstbehandling, internet og elektronisk kommunikation, giver dette en unik mulighed for at skabe et samfund af særdeles sagkyndige computerbrugere med en forståelse og interesse for fremtidens teknologi, som kan give Danmark en konkurrencefordel.

Det er dog ikke kun lærernes og elevernes ansvar at sikre de nødvendige kvalifikationer. Forældede maskiner og langsomme forbindelser må være fortid og alle skoler må sikres højhastighedsforbindelser, ligesom der skal skabes kommunale eller endda tværkommunale databaser med undervisningsmateriale, opgaver, resultater, gode eksempler og undersøgelser, som de enkelte skoler producerer. Ikke alene vil det højne det faglige niveau, men også forøge samhørighedsfølelsen, hvis lærere og elever kan få adgang til et sådant materiale. Derfor må både skolebogsforlag og pædagoger inddrages i udviklingen.

Kulturarven

I takt med folkeskolens øgede fokus på dansk kulturarv, historie og samfundsudvikling er det vigtigt, at også kildeadgangen følger de teknologiske landvindinger og skaber de muligheder, som det forventes af et moderne samfund. Dansk Folkeparti vil derfor arbejde hen imod, at der over tid sker en digitalisering af den danske kulturarv, således at museumsgenstande, arkivalier mv. kan stilles digitalt til rådighed for undervisningen.

IT og forskning - forskningens infrastruktur

De seneste 10 år er IT og internettet blevet hvermandseje. Langt hovedparten af de danske familier har en computer i hjemmet og stadig flere anvender internettet. Det er en glædelig udvikling, som Dansk Folkeparti ikke bare hilser velkommen, men også vil fremme. IT-sektoren er fortsat i sin vorden og det potentiale, der er skjult i teknologien, kan næppe overvurderes. Dansk Folkeparti ønsker derfor, at der opbygges en regulær IT-infrastruktur, som giver rationaliseringer på tværs af universiteter. For Dansk Folkeparti er fysiske fusioner og større universitetsenheder ikke nødvendigvis synonym med bedre resultater. Der er behov for samarbejde på tværs af universiteterne, hvor ressourcer og mandskab ikke begrænses til ét fakultet eller område, men samarbejder og i fællesskab stræber efter bedre resultater.

Højhastighedsnet

Computere og dataforbindelser med få år på bagen bliver hurtigt forældede. På samme måde kan vi forvente, at vi om 10 år ser på den teknologi, vi anvender i dag. Vi kan ikke tage højde for morgendagens viden; men vi kan tage højde for, at der vil opstå behov, som kræver mere kapacitet. Derfor ønsker Dansk Folkeparti, at både den private og offentlige forskning skal have de nødvendige infrastrukturelle muligheder for at udvikle sig frit og uden hindringer, sådan at Danmark fortsat kan være på forkant i den globale konkurrence. Konkret ønsker Dansk Folkeparti derfor, at universiteterne gives mulighed for at anvende højhastighedsnet og computere, der for brugeren ser ud som en stor computer, set fra een internetbruger – de såkaldte grid, der muliggør, at computere, der kan stå langt fra hinanden, udnytter den enkeltes uudnyttede kapacitet, og på den måde forøger den samlede kapacitet.

IT og offentlig sektor

Takket være internettet, digital signatur og lignende elektronisk kommunikation spiller IT en stadigt større rolle i relationen mellem borger og myndighed. For Dansk Folkeparti er det vigtigt, at den offentlige IT-sektor gennemtænkes på en mere kompetent og kvalitetsbevidst måde. At der findes hjemmesider, som ikke er tilgængelige for folk, der anvender andre internetprogrammer end det udbydende ministerium eller styrelse, er selvsagt uacceptabelt. Dansk Folkeparti vil ikke acceptere, at borgere, som via skatten er med til at betale for informationer på det offentlige hjemmesider, ikke har adgang til disse informationer, fordi de anvender en forkert browser. Den offentlige sektor skal gøres mere tilgængelig for alle grupper i samfundet. Hjemmesider og callcentre skal kunne anvendes af dem, der skal have hjælp, og den offentlige sektor og dens sagsbehandling skal forenkles og gøres mere gennemskuelig for almindelige mennesker.

Digital Forvaltning

Forvaltningsloven skal løbende tilpasses de muligheder, som den nye IT-teknologi tilbyder for den offentlige sektor. Det skal være muligt for den enkelte borger skridt for skridt at følge sin egen sag via internettet. Teknologien indeholder mange nye fordele – for eksempel mulighed for, at oplysninger, der er afleveret til det offentlige, ikke skal afleveres igen, men elektronisk kan overføres. Borgeren skal til gengæld beskyttes mod misbrug af informationerne, og den enkelte borger skal som hovedregel have adgang til at se, hvad der er registreret om vedkommende.

Udover at digitalisere arbejdsgangene, ser Dansk Folkeparti gerne, at der oprettes call centre, som kan hjælpe mennesker, der ikke selv har adgang til nettet eller skal have hjælp til at bruge det. Med forbillede i eksempelvis banker og forsikringsselskaber bør der oprettes sådanne callcentre, så det offentliges hjemmesider bliver lige så lette at anvende som homebanking.

Åbne standarder

Åbne standarder handler grundlæggende om at skabe sammenhænge mellem de forskellige informationssystemer og at skabe konkurrence og innovation, samt om den enkeltes ret til at kunne få adgang til information. Dansk Folkeparti støtter derfor bestræbelserne på, at der i alle dele af den offentlige forvaltning indføres åbne standarder. Det er uacceptabelt, at man som borger skal anvende et bestemt program, en bestemt standard, som evt. kræver, at der betales licens til et firma, for at få adgang til de informationer, som en offentlig hjemmeside indeholder. Det samme gælder i forhold til udvekslingen af data via email, hvor det er afgørende vigtigt, at det altid sikres, at den offentlige forvaltning anvender åbne dokumentstandarder.

Sundhed

Sundhedssystemerne skal bruges til at give bedre behandling og bedre information til befolkningen – dels om sundhed og sygdomme, dels oplysninger om patienternes egne behandlingsmuligheder. Men dette kræver, at der fra politisk hold foretages investeringer og prioriteringer. Eksempelvis skal ældre sikres ret til en let adgang til deres journaler og til deres læge via callcentre eller internettet. Derfor mener Dansk Folkeparti, at der skal nedsættes en hurtigtarbejdende kommission, der undersøger, hvorledes IT-teknologi kan forbedre forholdene for de ældre og skabe større tryghed i hjemmet. I kommunernes servicetilbud må der ske en integration af hjemmehjælp, hjemmesygeplejerske, madordninger, praktiserende læger og sundhedssystemet, således at der både kan frigøres ressourcer, men også for at sikre den enkelte ældre et bedre overblik og mere tryghed i relationen til de offentlige servicetilbud.

Politi og terrorbekæmpelse

Også for politiets arbejde ser Dansk Folkeparti anvendelsen af IT som en mulighed for at anvende ressourcer bedre, at sikre politiet en tryggere arbejdsdag og at forøge opklaringsprocenten. Det er dokumenteret, at høje opklaringsprocenter har præventiv virkning. Dansk Folkeparti betragter terrorlovgivningen som en god start, men ser

gerne, at den udbygges på områder som kontrol af flytrafik, check af forsendelser, herunder containere, og udvidet mulighed for at sammenkæde pengestrømme. En sådan terrørsikring kan kun opnås ved anvendelse af IT-teknologi.

Dansk Folkeparti er endvidere åben over for muligheder, hvorpå IT med enkle tiltag kan forøge politiets effektivitet. Her tænkes eksempelvis på muligheden for at overføre dokumenter mellem politi og domstole digitalt, som Dansk Folkeparti ser frem til bliver en realitet, såvel som færdselspolitiets mulighed for at anvende håndholdte computere til udskrivning af bøder.

Skat

Det danske skattesystem er førende gennem sit brug af de mange registrerede oplysninger. Hovedparten af befolkningen kan således blot underskrive en forudfyldt selvangivelse. Men de gode resultater må ikke føre til, at vi hviler på laurbærene. Vore skatteregler skal fortsat forenkles og gøres gennemskuelige for almindelige mennesker. Hjemmesider og callcentre skal sikre denne gennemskuelighed og give overblik, for eksempel ved at det for den enkelte borger skal være muligt måned for måned at følge med i, hvad man betaler i skat og til enhver tid printe en slutopgørelse.

Beskæftigelse

Arbejdsformidlingen styrkes i forbindelse med kommunalreformen og anvendes i kommunernes integrationsarbejde, således at flere indvandrere kommer på arbejdsmarkedet. IT kan anvendes til systematisk at følge op på, at personer udenfor arbejdsmarkedet tilbydes uddannelse og jobtilbud.

Borger og familie

Dansk Folkeparti ønsker en borgerportal, der ikke alene kan give en enkel adgang til offentlig information, men også kan bruges til indberetninger, forespørgsler og svar. Dansk Folkeparti ønsker eksempelvis, at man som borger skal kunne søge om tilladelser uden nødvendigvis at vide, hvilken myndighed, der behandler sagen. På den måde kan IT modvirke, at man bliver katebult i systemet. Borgeren skal hele tiden kunne følge, hvor langt sagen er og når den er afsluttet, skal den kunne gemmes, således at borgeren kan genfinde den med sin digitale signatur.

Hackere, vira og spam

Internetudbydere må pålægges i stadig højere grad at opsætte filtre, som forhindrer hackere og spam i at komme ind på både private og offentlige IT-anlæg. Politiets centrale IT-afdeling og Politiets Efterretningstjeneste bør vedvarende deltage i udarbejdelsen af det aktuelle trusselsbillede, som skal danne grundlag for de krav, der stilles til branchen.

Telepolitik

Telekommunikation er en afgørende del af den fremtidige danske infrastruktur. Ovenpå infrastrukturen (lysleder, kobberkabler, radio, mv.) ligger internettet, der bærer de digi-

tale medier, og en lang række systemer af kritisk betydning for virksomheder og myndigheder, der styrker den danske konkurrenceevne og kulturelle sammenhængskraft. Reguleringen skal ikke tage udgangspunkt i kapitalfondenes krav om profit, men skal ske gennem reel konkurrence og sektorspecifik regulering. Det har desværre vist sig, at teleleverandørerne har skabt en række tilbud, der er helt uoverskuelige for almindelige mennesker. Samtidig er priserne en ren jungle og mange har følelsen af helt lovligt at blive snydt. Det giver ikke mening, at det skal være dyrere at ringe fra en fastnettelefon til en mobil end den samme vej tilbage – for slet ikke at tale om de høje priser for brug af mobiltelefonen i udlandet. Priserne er uigennemskuelige og viser med al tydelighed, at der mangler reel konkurrence i store dele af telesektoren. Dansk Folkeparti ønsker at skabe den nødvendige konkurrence, så der skabes overblik og billigere priser for forbrugerne.

IP-telefoni skal fremmes, så den enkelte borger får mulighed for at ringe billigt i Danmark og udlandet. Flere og flere mennesker har pga. globaliseringen brug for at kunne ringe til børn eller anden familie i udlandet. Derfor ønsker Dansk Folkeparti at fremme denne form for billig kommunikation.

Det er vigtigt, at bredbåndsudviklingen fremmes. Dansk Folkeparti støtter derfor en hurtig udrulning af elselskabernes optiske net. Det skal være muligt at vælge mellem flere forskellige bredbåndstilbud, som givet bliver grundlaget for fremtidens mediepolitik, og vil blive brugt til både fjernsyn, telefoni og data. For Dansk Folkeparti er det afgørende, at det ikke er ledningsejeren, der bestemmer indholdet. Internettet skal sikre mangfoldigheden. Dansk Folkeparti ønsker, at danskproduceret indhold skal stimuleres – ikke bare i Danmarks Radio, men i samspil med en række aktører, der kan producere public service-ydelser på fremtidens internet.

31. Kommunalpolitik

Dansk Folkeparti ønsker overordnet, at de politiske beslutninger træffes så tæt på borgerne som muligt. Det var en af vore væsentligste bevæggrunde for at indgå i kommunalreformen, hvor amterne blev afskaffet og flere opgaver inden for eksempelvis natur og miljø, uddannelse, social og trafik blev overdraget til kommunerne, og regionerne overtog sygehusdriften.

Det er vigtigt at sikre borgerne bedst mulig og mest muligt ensartet service, uanset hvilken kommune, de bor i. Og kan dette ikke sikres indenfor rammerne af det kommunale selvstyre, er vi rede til at revidere, hvilke opgaver, der på sigt skal løses af den enkelte kommune.

Kommunerne skal løse de opgaver og gennemføre de love, som Folketinget vedtager. Såfremt der måtte opstå situationer, hvor kommuner afviser dette, vil Dansk Folkeparti arbejde for, at der skrives ind - i første omgang via indenrigs- og finansministeriet og Kommunernes Landsforening. Er dette ikke tilstrækkeligt, vil vi om nødvendigt arbejde for at flytte givne opgaver fra kommunerne.

Med kommunalreformen er Danmark blevet inddelt i tre administrative led: Staten, regionerne og kommunerne. Det er alene staten og kommunerne, der har ret til at udskrive skatter. Det er Dansk Folkepartis målsætning, at Danmark med tiden alene skal have to administrative led nemlig staten og kommunerne. Regionernes væsentligste opgave – sygehuse – skal overdrages til staten. På længere sigt vil vi således arbejde for, at regionerne nedlægges.

Folkeafstemninger

Gennem folkeafstemninger bør kommunens borgere inddrages mest muligt i den lokale beslutningsproces. Beslutninger om kommunesammenlægninger, men også spørgsmål om eksempelvis opførelse af idrætsfaciliteter eller kulturhuse, bør kunne træffes efter folkeafstemning i kommunen. Det bør være muligt for en vis andel af en kommunes borgere at kræve en sag sendt til folkeafstemning i den pågældende kommune.

Det er vigtigt med en aktiv og engageret lokal debat om kommunale forhold. Aktive og engagerede medborgere sikrer kommunerne mod vanetænkning og stive traditioner.

Dansk Folkeparti finder det væsentligt, at der ikke bliver for store indbyrdes forskelle mellem kommunerne. Der bør være en høj servicestandard i alle kommuner. Derfor finder vi, at et vist mål af økonomisk udligning mellem rige og fattige kommuner er en nødvendighed. Det solidariske princip, at den stærke hjælper den mindre stærke, bør også være gældende, når det gælder kommunernes økonomi.

Landsbyer og øer

For Dansk Folkeparti er det afgørende, at vore landsby- og øsamfund fortsat kan leve i bedste velgående, og deres sammenhængskraft med det øvrige land styrkes. Det er en offentlig opgave at sørge for, at nødvendig og billig kollektiv transport i form af færger til og fra småøerne er til stede. Skoler og børneinstitutioner på øerne skal bevares. Helikoptere skal være parate til at bringe øboerne til nærmeste sygehus. Det er vigtigt, at beboerne kan føle den nødvendige tryghed, der gør, at også øboernes otium kan nydes på de skønne danske småøer.

Selvom Dansk Folkeparti er tilhænger af det kommunale selvstyre, er det vores opfattelse, at systemtænkning aldrig må forhindre, at opgaver løses. Hvis en opgave er udlagt til kommunerne, men kommunerne ikke viser sig i stand til at håndtere opgaven, må det altid være statens ansvar at opgaven klares.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at mandaterne i kommunalbestyrelserne skal fordeles på samme demokratiske facon som ved folketingsvalgene. I øjeblikket tilgodeses de store partier som følge af beregningen af mandater uforholdsmæssigt meget, således at partier, der ikke har et absolut flertal af vælgerne bag sig, alligevel kan opnå flertal i byrådet, mens mindre partier slet ikke repræsenteres i byrådene.

147.

32. Trafikpolitik

Trafikpolitikken skal opfylde to vigtige mål. At knytte effektive forbindelser mellem mennesker og at skabe størst mulig sikkerhed mod trafikens negative virkninger, ulykker og forurening. Men herudover skal der på trafikområdet også eksistere reelle alternativer til biltrafikken, så Danmark i højere grad lever op til internationale målsætninger på miljøområdet, men også for at give borgerne en højere grad af valgfrihed.

Dansk Folkeparti finder, at der er behov for en modernisering af trafikpolitikken. Danmark har et af verdens mest fintmaskede offentlige trafiknet, men det er kendetegnet af flaskehalse i de store byer og betydelig uudnyttet kapacitet i landdistrikter, som i de seneste årtier har fået væsentlig flere kilometer motorvej end de tætbefolkede områder. Dansk Folkeparti ønsker en fordeling af de trafikøkonomiske ressourcer, så pengene bliver brugt, hvor der eksisterer et reelt behov.

Investeringer i jernbanenettet

Omkostningerne for den offentlige trafikpolitik er meget høje, og en stor del betales direkte over det offentlige budget. Men på grund af dårlige investeringer i offentlig trafik er mange penge gået tabt, og der eksisterer et stort efterslæb på vedligeholdelse af banestrækninger og transportmateriel, som har kostet samfundet milliarder af kroner i

form af tabt arbejdstid pga. forsinkelser. Hertil kommer en betydelig risiko for uheld som følge af nedslidte spor og materiel. DSBs hovedlinjer er ligesom hovedstadens S-togsnet præget af forældelse.

Dansk Folkeparti bakker helhjertet op om, at der foretages de nødvendige investeringer for at forbedre det nedslidte jernbanenet, så danskerne kan sikres hurtigere, sikrere tog til tiden. De seneste år har der – med Dansk Folkepartis medvirken – fundet betydelige investeringer sted, men arbejdet er langt fra afsluttet, og Dansk Folkeparti vil fortsat arbejde for, at der tilføres de nødvendige ressourcer til området.

Samfundet har krav på, at investeringer i offentlig transport prioriteres fornuftigt, og at alle initiativer på området nøje følges op med løbende evalueringer.

Godstransporten over jernbane, som umiddelbart kunne tænkes udnyttet til at mindske den farlige og forurenende transport på landevejene, har desværre hidtil ikke været tilstrækkeligt konkurrencedygtig på grund af stort tidsforbrug og høje omkostninger.

Dansk Folkeparti ønsker, at banetransporten skal udbygges, så den bliver et reelt alternativ til transport på landeveje, og her spiller to faktorer en afgørende rolle. Stabilitet og hurtighed. Selv om Dansk Folkeparti på ingen måde deler modviljen mod biltrafikken, idet vi erkender, at befolkningens behov for og ønske om individuel biltransport trods diverse hindringer i form af høje afgifter er fortsat stigende, er det ikke partiets opfattelse, at offentlige transportformer skal udsultes. Privat og offentlig transport skal kunne supplere hinanden.

Biltrafik

Dansk Folkeparti vil fortsat arbejde for, at de høje danske bilafgifter sænkes til vest-europæisk niveau med særlige lettelser til miljøvenlige og brændstofbesparende motor-køretøjer, herunder motorcykler. Herved vil den danske bilpark blive fornyet, således at den får en betydeligt højere sikkerhedsmæssig og miljømæssig standard.

Gade- og vejplanlægningen skal indrettes med henblik på i videst muligt omfang at adskille den bløde og den hårde trafik. Der er gennem de senere år ydet en stor indsats for at fjerne "de sorte pletter" i gade- og trafiknettet, hvor de fleste ulykker sker, men især byernes gadenet – og navnlig i de store byer – er stadig præget af manglende nytænkning. Dansk Folkeparti er meget bevidst om omkostninger ved at ændre gadenettet vidtgående, men vi vil arbejde for, at der ved nybyggeri, byfornyelse og sanering tages mest muligt hensyn til trafiksikkerheden, samtidig med at byerne indrettes efter den kendsgerning, at biltrafik er uundværlig i et moderne samfund.

Større anlægsprojekter

Dansk Folkeparti erkender, at der ofte er modstridende interesser mellem hensynet til miljøet og behovet for en tilfredsstillende og tidssvarende infrastruktur. Det er derfor vigtigt, at der forud for alle større anlægsprojekter iværksættes en omfattende undersøgelse, hvor forskellige linjeføringer vurderes med henblik på størst mulig hensyntagen til såvel miljø og natur som de mennesker, der bliver berørt af projektet.

Dansk Folkeparti er tilhænger af intensiveret forsøgsvirksomhed i indsatsen for øget trafikikkerhed og bedre udnyttelse af investeringerne i vejnettet. Bygning af nye store vej- eller broanlæg bør som udgangspunkt gennemføres i selvstændige selskaber, hvor forrentning og afdrag af investeringen dækkes af brugerbetaling uden statslige tilskud, således som det er tilfældet for bro- og tunnelanlæggene over Storebælt og Øresund. Dansk Folkeparti ser positivt på etableringen af broer og andre større anlægsprojekter i fremtiden, men der skal altid foretages en grundig afvejning af økonomi, nytteværdi og miljøhensyn i forbindelse med sådanne projekter.

Tillige bør OPP – offentligt- privat partnerskab – anvendes i langt højere grad på trafikområdet. OPP kan være et redskab, hvormed offentlige myndigheder og private virksomheder i samarbejde kan sikre den mest hensigtsmæssige håndtering af større anlægsprojekter, som kræver langsigtet investering og planlægning.

Hovedstadens trafikproblemer

Dansk Folkeparti anerkender, at hovedstadens trafikproblemer gennem de seneste år har haft stor opmærksomhed, med planlægning af flere gavnlige projekter. Men på længere sigt er det nødvendigt med en overordnet trafikplan for den stærkt ekspanderende trafik i hovedstadsområdet i stil med "fingerplanen", som nu er forældet og utilstrækkelig. Det skal herunder drøftes, hvordan offentlig trafik og privatbilisme i højere grad flettes ind i hinanden, så eksempelvis pendlere får en bredere vifte af transportmuligheder, hvor det ene transportmiddel ikke udelukker det andet, men hvor de forskellige trafikformer supplerer hinanden.

33. Migration, udvikling og frihed - DF's svar på globaliseringen

Globalisering er et samlet udtryk for de ændringer i den internationale økonomi, militære magtbalance og kultur, som er tæt forbundet med ændringerne i teknologi, herunder ikke mindst informationsteknologi, videnskab og uddannelse, folketal og politiske strukturer.

Disse ændringer påvirker tilværelsen verden over mere omfattende og hurtigere end i nogen tidligere periode i historien. Forandringerne er ikke entydige, deres virkninger er forskellige i forskellige lande og samfundslag, og det populære udtryk "den globale landsby" er ikke udtryk for, at vi alle lever ens, men mere, at vi kloden over i stigende omfang har adgang til de samme informationer og påvirkes – om end forskelligt - af de samme udviklinger i økonomi, teknologi, folketal, kultur og politik.

Globaliseringen har således både positive og negative sider. Den høje økonomiske vækst, verden har oplevet siden afslutningen af Den Kolde Krig, kan i vid udstrækning tilskrives globaliseringen. Danmark har været god til at udnytte de positive sider ved globaliseringen. Danske virksomheder sælger deres produkter i hele verden og er gode til at vinde markedsandele på nye markeder. Dette skyldes bl.a., at grænserne for varer, tjenesteydelser, arbejdskraft og kapital i stor udstrækning er blevet nedbrudt. Dansk Folkeparti vil til stadighed arbejde for, at disse faktorer kan bevæge sig lettest muligt, hvilket er til gavn for den økonomiske vækst i Danmark og dermed en forudsætning for en fortsat udvikling af velfærdssamfundet.

Indvandringen af udlændinge uden kvalifikationer til at bidrage til det danske samfunds udvikling er en af globaliseringens triste sider, og den har Dansk Folkeparti forsøgt at modarbejde siden partiets stiftelse i 1995. Siden systemskiftet i 2001 har vi haft væsentlig indflydelse på dansk udlændingepolitik, og det er lykkedes os at begrænse tilgangen af personer fra ikke-vestlige lande samtidigt med, at vi har været med til at gøre det nemmere for personer med kvalifikationer, der efterspørges af danske virksomheder, at komme ind i landet.

Den fortsatte befolkningstilvækst i de fattige lande udgør en af tiden største udfordringer. De områder i verden, hvor befolkningstallet vokser hurtigst er samtidig præget af lav økonomisk vækst, manglende frihed og politisk ustabilitet. Sammenhængen er ubestridelig. Det er en meget stor udfordring for den globale økonomiske, økologiske og politiske stabilitet, og det har også konsekvenser for Danmark.

Danmark er et af de lande i verden, der giver mest ulandsbistand per indbygger. Det er isoleret set sympatisk, selvom indsatsen ikke altid synes at give det afkast, som den milliardstore investering kunne berettige.

Det er derfor nødvendigt at revurdere den overordnede strategi for ulandsbistanden. Formålet med den er at fremme økonomisk og menneskelig udvikling, men denne udvikling bremses ofte af strukturer, som ikke direkte berøres af den danske ulandsbistand. Således vil det som udgangspunkt være nyttesløst at give penge til udviklingen i et land, hvor en politisk elite udplyndrer befolkningen politisk og økonomisk. Uden frihed til at udskifte eliten og investere i en økonomi befriet for vilkårlige indgreb fra stat eller mafia, vil hjælpen givetvis ikke gavne mange andre end den lokale magtelite.

Men også andre faktorer har betydning for om ulandsbistanden virker. Uddannelse af hele befolkningen er en afgørende faktor i et lands udvikling og det gælder uddannelse af begge køn. Alt for mange lande forsømmer den folkelige uddannelse, som vi i Danmark kender fra den grundtvigianske tradition, og i mange ulande er kvindernes stilling helt uacceptabel, hvilket er roden til meget ondt.

Kvinderne i den tredje verden sidder med nøglen til udvikling

Veluddannede og uafhængige kvinder er en af de vigtigste forudsætninger for, at befolkningsekspllosionen i den tredje verden bremses. Når en kvinde bliver undervist i de mest basale sider af sundhedspleje, familieplanlægning, børnevelfærd etc. vil hun bedre blive i stand til at sige fra overfor de ofte alt for mange børnefødsler og andre negative konsekvenser af familieorganiseringen mange steder i den tredje verden.

Uddannede kvinder vil kunne bidrage massivt til opbygning af fattige lande, og via deres ansvarlighed overfor familien ofte være garanter for, at familien trives. Samtidig er det stærkt medvirkende til den massive underudvikling i den tredje verden og ikke mindst den muslimske del af den, at kvinder kun i lille omfang inddrages i økonomien via en plads på arbejdsmarkedet. I Danmark arbejder kvinder næsten i samme omfang som mændene. Det er oplagt, at det betyder meget for den danske velstand og samtidig medfører, at befolkningstilvæksten er blevet nedsat til et mere bæredygtigt niveau end før industrialiseringen. Samtidig har kvinders stærke position i det danske samfund bidraget afgørende til udviklingen af Danmark til et moderne samfund.

Ulandsbistanden har det indbyggede problem, at den ofte gives som passiv støtte, hvilket ikke altid medfører, at modtageren føler sig ansporet og forpligtet til at gennemføre vedvarende ændringer. Derfor er nye former for ulandsbistand som mikrolån til kvinder en god mulighed for at udvikle tredje verdens familierne i en ansvarlig retning. Hjælp til selvhjælp bør være målet i stedet for kortsigtede markedsforvridende projekter.

Befolkningsekspllosion truer den globale bæredygtighed

Befolkningsekspllosionen i den tredje verden er en udfordring af hidtil usete dimensioner. Hvis jorden bliver befolket med omkring to milliarder mennesker yderligere omkring år 2050, som mange prognoser lægger op til, vil jordens økosystemer og klima møde en udfordring af enormt omfang. Når der med en befolkning på 6,5 milliarder allerede er en massiv bekymring over udslippet af CO₂, vil denne udfordring alt andet lige være voldsomt meget større med en befolkning på 2 milliarder yderligere på kloden.

Lande og områder præget af en voldsom befolkningstilvækst vil ofte være ekstremt ustabile, og der vil derfor i hælene på dette fænomen følge krige, intern uro, folkevandringer og lokale sammenbrud af økosystemerne etc., der igen vil starte en ny negativ spiral. Den danske ulandsbistand bør i høj grad målrettes en human forebyggelse af dette problem via hjælp til tredje verdens kvinder og udvikling af undervisning og familieplanlægningen i den tredje verden. Det skal naturligvis ske i tæt dialog med de berørte regioner og befolkninger.

Forebyggelse af folkevandringer

Den nok største politiske udfordring i den moderne Danmarks historie, er det voldsomme indvandringsspres fra underudviklede ege af kloden, hvor efterspørgslen på at flytte til den udviklede del af verden, herunder Danmark, nærmest er umættelig.

Det har ført til, at mange mennesker er kommet hertil fra områder, hvis kulturelle hovedværdier står i skarp kontrast til de danske. Det har endvidere medført en uhørt høj økonomisk, kriminalitetsmæssig, kulturel og social belastning af det danske samfund. Selvom denne udvikling er blevet sat i bero med systemskiftet i 2001, vil presset på igen at åbne grænserne for massiv fattigdomsindvandring stige i takt med, at overbefolkningen tager til i en verden, hvor det bliver stadig nemmere at rejse fra en konfliktzone til et mere stabilt og veludviklet samfund som det danske.

Det er ikke en holdbar løsning for Danmark at skulle sætte den politiske og økonomiske stabilitet over styr i et forsøg på at aflaste en udvikling, der primært skyldes valg af helt forkerte udviklingsstrategier i den tredje verden. De lande, der i realiteten eksporterer deres overskudsbefolkning til Danmark og resten af Vesten er nærmest alle præget af fravær af demokrati, undertrykkelse af stort set alle frihedsrettigheder, berøvelse af kvindens ret til valg af partner, seksualitet og identitet og et generelt fravær af økonomisk frihed, hvilket ellers er nødvendige forudsætninger for, at et land kan udvikle sig.

I erkendelse af, at presset på Danmark vil tage til for folkevandringer i den tredje verden grundet ovenstående faktorer, er det nødvendigt at søge indflydelse på brugen af ulandsbistanden fra dansk hold. Ulandsbistanden skal målrettes udvikling af sunde levedygtige demokratier, hvor der er en fri økonomi til gavn for landenes indbyggere, og presse de modstræbende regimer til at vælge frihedens vej. En sådan udvikling skal tilstræbes overalt, hvor Danmark kan øve indflydelse, uanset om det er gennem FN, EU eller gennem vores egne bilaterale bistand.

Nærområdeindsats

Danmark og resten af Vesteuropa har ikke formået at integrere fattigdomsflygtningene fra den tredje verden i tilfredsstillende grad og åbning af grænserne for disse gennem de seneste 30-40 år har skabt nogle massive integrationsproblemer, der vil vare ved langt ud i fremtiden og medføre intern uro og ustabilitet i Vesteuropa og Danmark som følge deraf. Muhammed-krisen i 2006 er blot et eksempel på, at betydelige dele af de store muslimske befolkningsgrupper i Danmark og i resten af den vestlige verden har et ønske om at indføre hele eller dele af sharialovgivning i denne del af verden.

Ulandsbistanden bør derfor målrettes til at gavne den tredje verden og Danmark på én gang. Fra dansk side må vi insistere på, at hjælpen målrettes begrænsninger i flygtningestrømmen, eftersom den tredje verden ingen glæde har af, at Vesten og Danmark bukker sammen under presset fra den potentielle tilstrømning af fattigdomsflygtninge. Målet er, at flygtninge fastholdes i nærområderne i fremtiden i langt højere grad end i dag. Til gengæld kan vi målrette ulandsbistanden til investering i og udbygning af flygtningelogistikken i nærområderne, samtidig med at vi målretter en indsats massivt mod at forebygge problematikken.

De fleste konflikter i den tredje verden, der genererer flygtningestrømme, er centreret i bestemte regioner og lokalområder. Lande som Afghanistan og Irak er domineret af en kultur, som bærer præg af stamme- og klan-tænkning med ganske særprægede normer for konfliktløsning og generel adfærd. Disse normer gør det yderst vanskeligt at integrere mennesker derfra, mens de langt nemmere vil kunne integreres i andre områder af hjemlandet eller i nabolande.

I Danmark har vi heldigvis en lang tradition for at træde til med nødhjælp og assistance til folk, der bliver ramt af uheldige omstændigheder pga. krige og naturkatastrofer. Denne form for assistance skal optimeres og målrettes midlertidige såvel som mere

langsigtede genhusningsstrategier overfor internt fordrevne flygtninge, samt eksternt fordrevne.

Nærområdeindsatsen skal gradvist gøres til et kerneområde i ulandsbistanden med det formål at minimere den menneskelige lidelse og sende et klart signal til den tredje verden om, at befolkningsoverskud såvel som flygtningestrømme, der udspringer af kynisk magtpolitik i den tredje verden, ikke blot kan eksporteres til Danmark og resten af Vesten.

En del af ulandsbistanden bør også bruges til at bekæmpe børnearbejde. Det kan ofte være svært at vide, hvilke produkter der er produceret ved børnearbejde. Heldigvis har mange danske virksomheder nogle etiske principper på dette område. Desværre er der flere millioner børnearbejdere på verdensplan. Dansk Folkeparti mener derfor, at kampen imod børnearbejde i vid udstrækning skal føres gennem internationale organisationer som FN.

Afslutning – Danmark på rette kurs

Danmark skiftede ved folketingsvalget i 2001 afgørende politisk kurs. Vi tog fat om tidens massive problemer, ikke mindst den hæmningsløse indvandring, som fandt sted i de to årtier mellem 1983 og 2002. Den kurs ønsker Dansk Folkeparti at fastholde og videreudvikle. Ukontrolleret indvandring er en trussel imod ethvert frit samfund, og slækker man på en stram udlændingepolitik, truer man både landets frihed og værdier samt befolkningens tryghed og velfærd.

Indvandring og velfærd er uløseligt forbundet. Ukontrolleret indvandring af udlændinge, der ikke kan eller vil bidrage til det danske samfund, koster uhyrlige summer – penge, der tages fra de velfærdsgoder, som er med til at sikre også de dårligst stillede, de syge, de ældre, de svage og udsatte et godt land at leve i. Desuden er sådanne udlændinge med til at nedbryde de gode værdier og normer, vi har i Danmark. Den mislykkede integration af de mange, der kom hertil i 1980'erne og 1990'erne, bærer ubehagelige vidnesbyrd herom.

Kontrolleret indvandring, hvor veluddannede, dygtige mennesker kommer hertil for med deres arbejdskraft og indstilling at bidrage til landets vækst og udvikling, har haft vores fulde støtte og har det fortsat. De bidrager nemlig til udviklingen af vores velfærdssamfund og ikke til en forarmelse af landet.

Derfor er en stram udlændingepolitik og ægte velfærd hinandens forudsætninger

Blandt de kommende årtiers store og afgørende samfundsopgaver er vellykket integration. Udlændinge i Danmark skal tilpasse sig danske værdier og normer og dansk adfærd. Det betyder blandt andet, at de skal uddanne sig og arbejde. Det er ikke acceptabelt, at middelalderlige samfundsmønstre og kønsopfattelser bringes hertil fra tilbagestående lande og videreføres i Danmark. Derfor skal vi stille krav – krav om, at de lærer sproget, tager en uddannelse og bidrager med deres arbejdsindsats. Og det gælder både kvinder og mænd. Det er ødelæggende for såvel videreførelsen af velfærdssamfundet

som integrationen, at der blandt udlændinge er færre uddannede og følgelig færre i beskæftigelse, og at de er overrepræsenterede i kriminalstatistikkerne.

Ordentlig integration er en nøgleopgave for Danmark

En af tidens store udfordringer er at bevare og udvikle den velfærd, der kendetegner Danmark. Vi er et tolerant og omsorgsfuldt folk, som har solidaritet som en kerneværdi. Det er helt særegent, at det store flertal i befolkningen er klar til at betale langt over halvdelen af deres indkomst i skatter og afgifter alene med det formål at sikre, at alle eksempelvis har lige adgang til lægehjælp og pleje, og at opretholde vores sociale sikkerhedsnet. Danskernes parathed til via skatterne at bidrage til medborgere, der har dårligere økonomi, ringe eller ingen uddannelse, og til sociale situationer, der medfører behov for offentlig hjælp, er enestående.

Det skal vi bevare, vedligeholde og videreudvikle. Danmark er på rette kurs, men der er meget endnu, der kan gøres bedre. Vigtige områder som social- og sundhedspolitik, omsorgen for syge og handicappede og omsorgen for ældre medborgere, folkeskolen og uddannelsessystemet kræver opmærksomhed og løbende forbedringer. Det samme gælder miljø og energipolitikken, der skal sikre, at vi både overdrager et renere og miljøansvarligt samfund til vores efterkommere, og at der skabes og skaffes den stabile og sikre energiforsyning, der skal til for at sikre og vedligeholde driften og væksten. Her har vi et vågent øje på ikke at bringe Danmark i afhængighedsforhold til enkelte lande eller lande-grupper, for eksempel i forhold til arabisk olie og russisk gas.

Vi har også i en lang årrække frem en stor opgave med at udvikle den offentlige sektor, således at det bliver et udfordrende og udviklende sted at arbejde, og således at sektoren kan tiltrække og fastholde de bedste hoveder og hænder. Det er nødvendigt for løbende at vedligeholde og udvikle velfærdssamfundet.

Landdistrikter og yderområder har vores udelte og positive opmærksomhed. Adskillige medborgere bor på landet og i yderområder, og selv om beslutningerne ofte tages i byerne, skal politikere aktivt medvirke til at mindske skævvridningen af samfundet mellem by og land. Det gælder på områder som færgeruter og øvrig infrastruktur samt med hensyn til den stribe af serviceydelser, som byboerne tager let adgang til for givet – eksempelvis lægehjælp, postbesørgelse og lignende.

Også den internationale udvikling kræver den største opmærksomhed fra danske politikere. De vestlige folkestyrer er ikke opstået af sig selv. Den vestlige kultur er enestående i global sammenhæng. Vores politiske kultur har historiske rødder, der har udviklet nationer og demokratier, der – trods alle ufuldstændigheder – generelt giver befolkningerne den bedst mulige adgang til at udfolde sig, opnå egen lykke, og forme deres egne liv. Demokratiet og nationen har værnet om den enkeltes velfærd, tryghed og frihed. I Europa ser langt de fleste borgere deres eget land, og ikke EU, som rammen om deres liv, sikkerhed og velfærd.

Dansk Folkepartis Arbejdsprogram

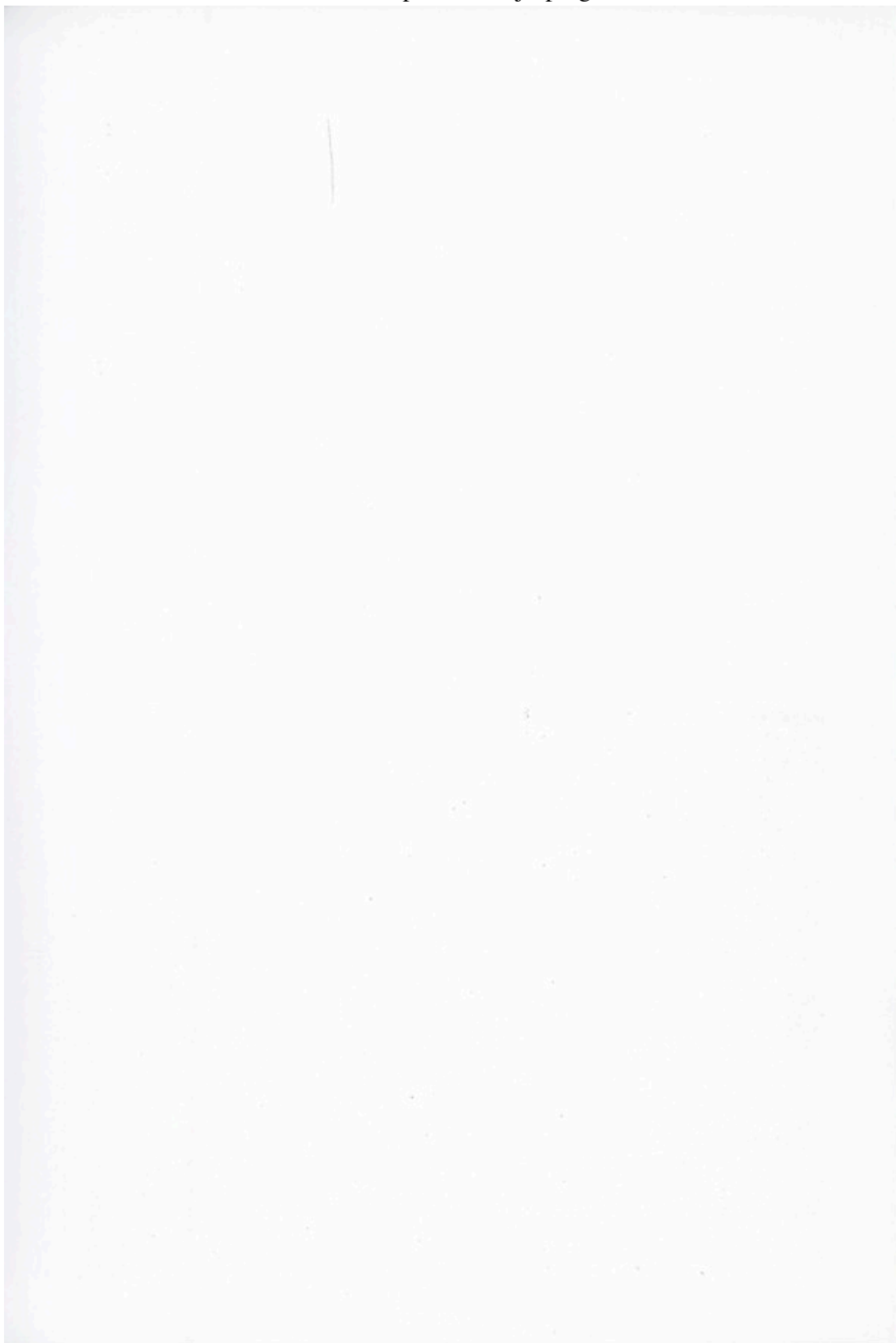
Vi ønsker Danmark bevaret dansk. Vi ser det som helt afgørende at sikre de demokratiske nationers selvstændighed og egenart, at styrke befolkningernes selvbestemmelsesret og hele tiden bidrage aktivt til den demokratiske, økonomiske og sociale udvikling i verden. Velstand, viden og økonomisk fremgang er blandt de bedste midler mod udvikling af diktaturer – og frihed og fred er den bedste garanti for udviklingen af velstand, viden og økonomisk fremgang. Kun ved utrætteligt at arbejde for udviklingen af alle lande, kan ødelæggende folkevandringer, kultursammenstød og krige formindskes.

Et af de vigtigste værktøjer i vores folkestyre er stemmesedlen på valgdagen. Men mange borgere ønsker også at gøre deres indflydelse gældende mellem valgene. Det kan man gøre ved at deltage i samfundsdebatten, ved at være med i interesseorganisationernes arbejde eller ved at tilslutte sig et politisk parti. Vi opfordrer alle, der har interesse for udviklingen i Danmark, til at benytte disse muligheder. I de senere år har mange valgt at tilslutte sig Dansk Folkeparti og har her fundet et godt forum, hvor man mødes, debatterer og samarbejder.

Med dette arbejdsprogram har vi forsøgt at redegøre for størstedelen af de vigtige indsatsområder, som partiets folketingsgruppe vil beskæftige sig med. Men vi kan ikke gennemføre tingene alene. Derfor er vi også – helt som hidtil – parate til i konstruktivt samarbejde med andre partier at yde en engageret indsats for det danske folk.

158.

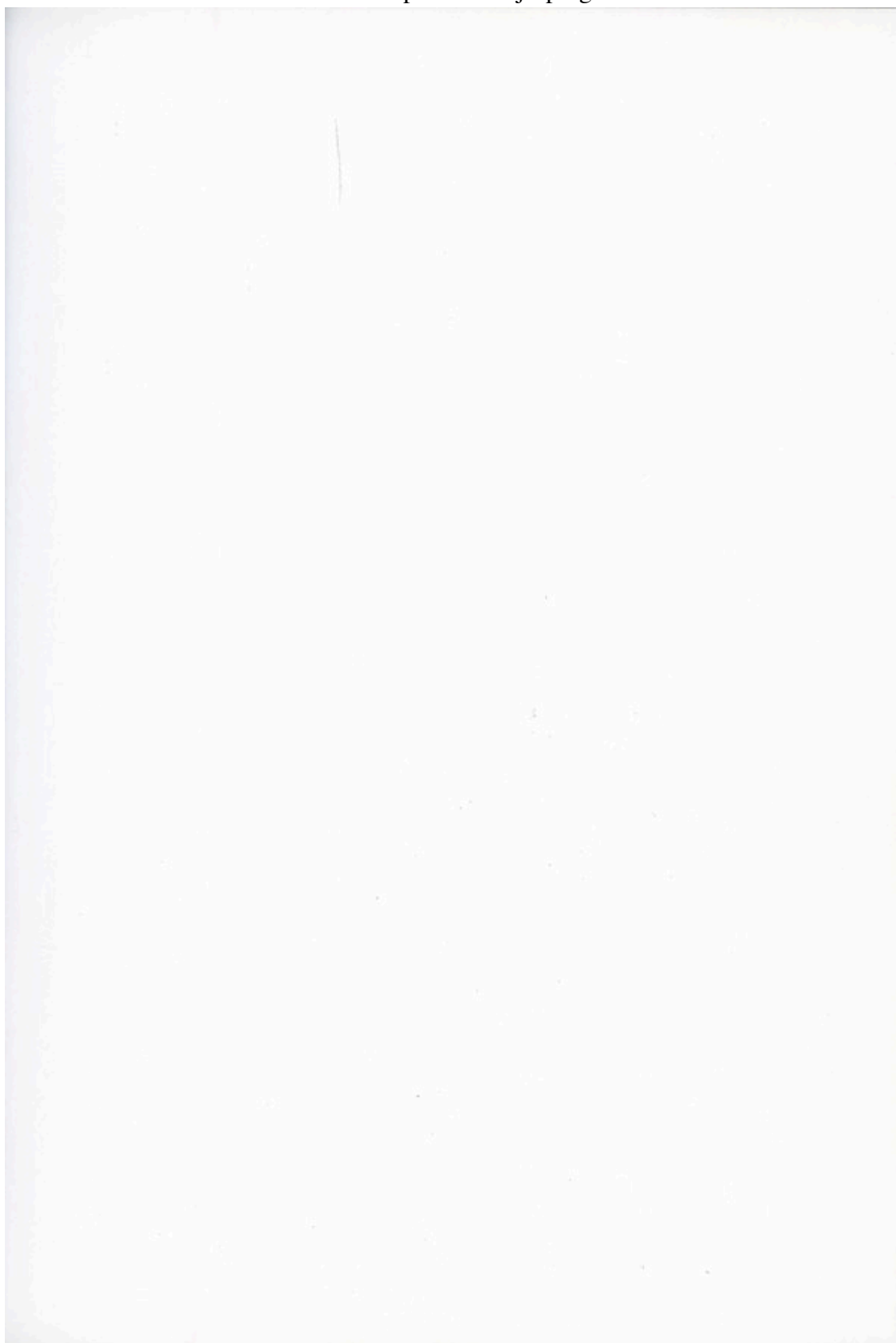
Dansk Folkepartis Arbejdsprogram

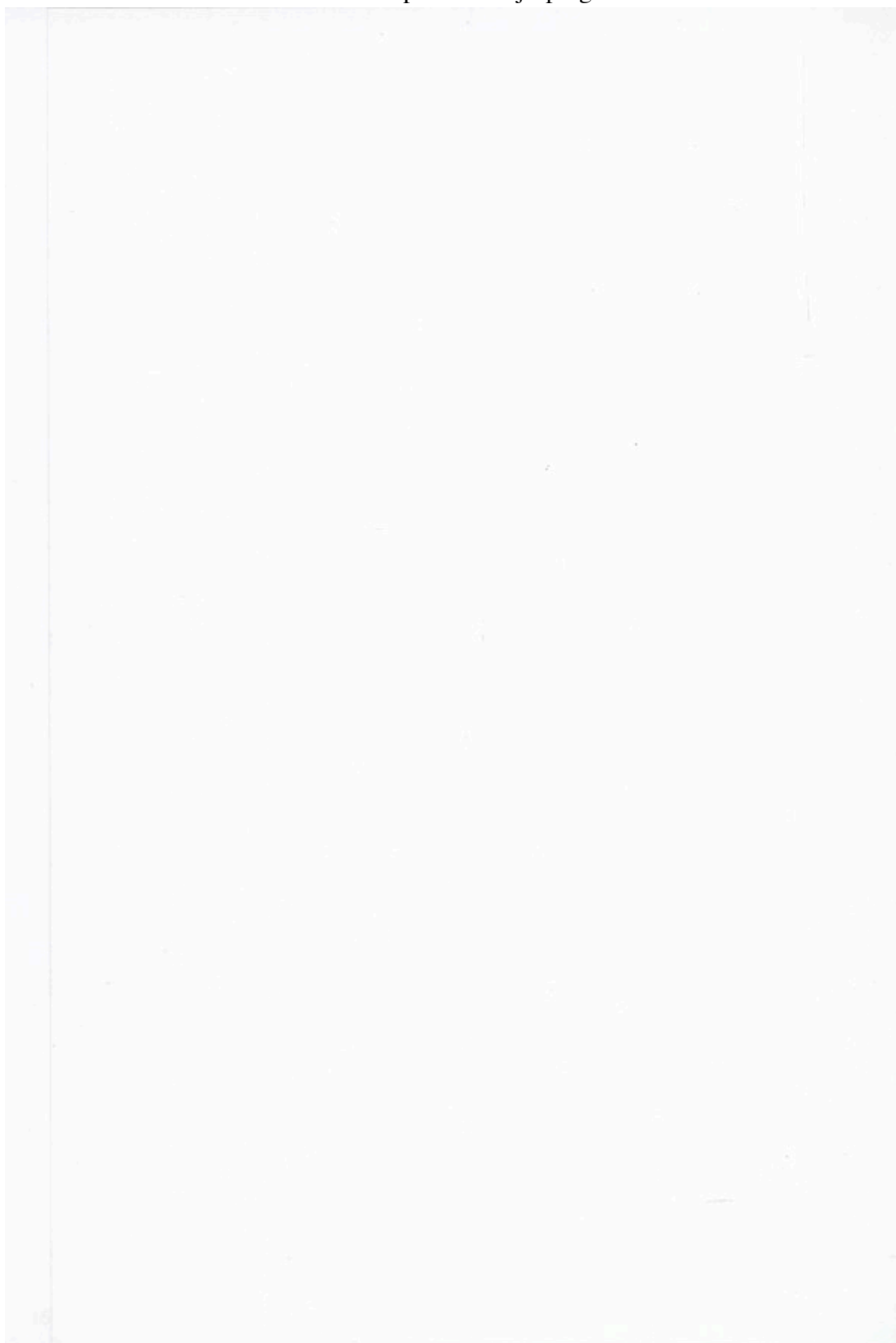
Vi ønsker Danmark til at være et land, hvor alle mennesker har mulighed for at leve et godt liv. Vi ønsker Danmark til at være et land, hvor alle mennesker har mulighed for at leve et godt liv. Vi ønsker Danmark til at være et land, hvor alle mennesker har mulighed for at leve et godt liv.

Et af de vigtige elementer i vores politik er at sikre, at alle mennesker har mulighed for at leve et godt liv. Vi ønsker Danmark til at være et land, hvor alle mennesker har mulighed for at leve et godt liv. Vi ønsker Danmark til at være et land, hvor alle mennesker har mulighed for at leve et godt liv.

Med dette arbejde vil vi sikre, at alle mennesker har mulighed for at leve et godt liv. Vi ønsker Danmark til at være et land, hvor alle mennesker har mulighed for at leve et godt liv. Vi ønsker Danmark til at være et land, hvor alle mennesker har mulighed for at leve et godt liv.

vi tager ansvaret og arbejder for samfundet

Dette er Dansk Folkepartis tredje arbejdsprogram. Det oprindelige udkast var kortfattet og blev skrevet i hast i forbindelse med Dansk Folkepartis stiftelse i 1995. Det første egentlige arbejdsprogram kom til i 1997, mens det andet arbejdsprogram blev vedtaget af folketingsgruppen sommeren før det historiske folketingsvalg i 2001. Nu foreligger Dansk Folkepartis tredje arbejdsprogram som vedtaget af folketingsgruppen.

Dansk Folkepartis Arbejdsprogram må ikke forveksles med Dansk Folkepartis Principprogram, som indeholder Dansk Folkepartis helt generelle, overordnede principper – partiets fundament – og som ikke påtænkes ændret.

Arbejdsprogrammet, derimod, indeholder klart definerede forslag til de nærmeste års udformning af Danmarks politik og er dermed det daglige arbejdsredskab for Dansk Folkepartis folkevalgte tillidsfolk – hvad enten disse varetager partiets interesser i Folketinget, i Europa-Parlamentet, eller i regionsråd og kommunalbestyrelser.

I forhold til Dansk Folkepartis seneste arbejdsprogram fra 2001 er der sket markante ændringer. Dette skyldes det glædelige faktum, at en meget lang række af de forslag, der indeholdtes i 2001-arbejdsprogrammet, nu er gennemført og dermed er blevet en del af lovgivningen eller praksis her i landet. Det er et tydeligt bevis på, hvor stor betydning det fik for Danmark, at Dansk Folkeparti efter valget 2001 blev regeringens parlamentariske grundlag.

God læselyst og venlig hilsen

Pia Kjørsgaard

 Dansk Folkeparti

Christiansborg · 1240 København K
Tlf: 33 37 51 99 · df@ft.dk
www.danskfolkeparti.dk

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk